

สภาพและปัญหาในการบริหารจัดการสถานออกกำลังกายในเขตกรุงเทพมหานคร พ.ศ.2546

ปริญญานิพนธ์
ของ
รัตนาภษะ ยूरประถม

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
พฤษภาคม 2547
ลิขสิทธิ์เป็นของ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สภาพและปัญหาในการบริหารจัดการสถานออกกำลังกายในเขตกรุงเทพมหานคร พ.ศ.2546

บทคัดย่อ
ของ
รัตนากฤษ ยूरประถม

๖๑๖.๗๑๐๖๖

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา

พฤษภาคม 2547

Copy

๖๑๖.๗๑๐๖๖

รัตนากฤษ ยूरประณม. (2546). *สภาพและปัญหาในการบริหารจัดการสถานออกกําลังกายในเขตกรุงเทพมหานคร พ.ศ.2546*. ปรินญาณพนธ์. กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม :
รองศาสตราจารย์ วาสนา คุณาอภิสิทธิ์, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อมรพงศ์ สุธรรมรักษ์.

การศึกษาครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อการศึกษาสภาพและปัญหาในการบริหารจัดการสถานออกกําลังกายในเขตกรุงเทพมหานคร พ.ศ.2546 ประชากรในการศึกษาได้แก่ ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ในสถานออกกําลังกายในเขตกรุงเทพมหานครจำนวน 404 คน ประกอบด้วยผู้บริหารจำนวน 70 คน และเจ้าหน้าที่จำนวน 334 คน จากสถานออกกําลังกาย 38 แห่ง กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้บริหารได้มาโดยการเจาะจงเลือกจำนวน 38 คน กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเจ้าหน้าที่ใช้วิธีสุ่มแบบแบ่งชั้นโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของเครจจีและมอร์แกน ในการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างเป็นเจ้าหน้าที่ 182 คน รวมจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 220 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองโดยใช้แบบสำรวจรายการ และมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับ ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ด้าน คือ ด้านการวางแผน ด้านการจัดโปรแกรมและจัดกิจกรรม ด้านงบประมาณ ด้านการวิเคราะห์ระบบและด้านการประเมินผล รวมทั้งหมด 63 ข้อ มีทั้งหมด 4 ตอน แบบสอบถามมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาจากการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ และค่าความเชื่อมั่น .96 จากการส่งแบบสอบถาม 220 ชุด ได้กลับคืนมา 220 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้บริหารคนไทยมีความเห็นเกี่ยวกับสภาพของการบริหารจัดการสถานออกกําลังกายในเขตกรุงเทพมหานคร ดังนี้ ด้านการวางแผนควรให้ความสำคัญด้านบุคลากรและอุปกรณ์สถานที่ สภาพด้านการจัดโปรแกรมและกิจกรรม เน้นกิจกรรมการออกกําลังกายประกอบอุปกรณ์ และการออกกําลังกายประกอบเสียงเพลง และคำนึงถึงความต้องการของผู้ใช้บริการเป็นหลัก สภาพด้านงบประมาณ ควรเน้นงบประมาณเป็นรายปี และงบประมาณเกี่ยวกับการจัดจ้างเจ้าหน้าที่และการซื้ออุปกรณ์การออกกําลังกายให้มากขึ้น สภาพด้านการวิเคราะห์ระบบ ควรวิเคราะห์ตามความเป็นจริงและครอบคลุมเนื้อหาให้มากที่สุด ด้านการประเมินผล ควรเน้นการประเมินผลการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ให้มากขึ้น ส่วนความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาพบว่าโดยรวมอยู่ในระดับน้อย แต่ด้านความเพียงพอของเจ้าหน้าที่และอุปกรณ์การออกกําลังกายยังมีปัญหาอยู่ในระดับมาก

2. ผู้บริหารคนไทยร่วมกับคนต่างประเทศเห็นว่า สภาพด้านการวางแผน ควรเน้นความเพียงพอของอุปกรณ์การออกกําลังกายเป็นอันดับแรก และเน้นให้บุคลากรมีแนวทางในการทำงานที่

มีมาตรฐาน สภาพด้านการจัดโปรแกรมและกิจกรรม ควรเน้นกิจกรรมการออกกำลังกายแบบโยคะ และคำนึงถึงความต้องการของผู้ใช้บริการเป็นหลัก ด้านงบประมาณควรเน้นการจัดสรรงบประมาณแบบรายปีและงบประมาณเกี่ยวกับการจัดซื้ออุปกรณ์การออกกำลังกาย สภาพด้านการวิเคราะห์ระบบ ควรเน้นการวิเคราะห์ตามความเป็นจริงและครอบคลุมเนื้อหา จะทำให้ทราบผลการดำเนินงานและหาวิธีแก้ไขได้ ด้านการประเมินผล ควรเน้นการประเมินผลเป็นรายไตรมาสและเน้นการทดสอบด้านการปฏิบัติ ในด้านปัญหา ส่วนใหญ่อยู่ในระดับน้อย แต่ที่มีปัญหาที่อยู่ในระดับมากในเรื่องความเพียงพอในการจัดจ้างเจ้าหน้าที่และความเพียงพอในการจัดซื้ออุปกรณ์การออกกำลังกาย

3. เจ้าหน้าที่คนไทยมีความเห็นเกี่ยวกับปัญหาของการบริหารจัดการสถานออกกำลังกายในเขตกรุงเทพมหานคร ดังนี้ ด้านการวางแผน ควรเน้นเกี่ยวกับด้านบุคลากรและความเหมาะสมในการวางแผนด้านงบประมาณ มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ปัญหาด้านการจัดโปรแกรมและกิจกรรม ควรคำนึงถึงความสนใจของผู้เข้าร่วมกิจกรรมในสถานออกกำลังกายและ กิจกรรมควรเหมาะสมกับความสามารถของเจ้าหน้าที่ มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ปัญหาด้านงบประมาณ เห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุดเกี่ยวกับความเพียงพอในการจัดจ้างเจ้าหน้าที่ และความเพียงพอในการจัดซื้ออุปกรณ์การออกกำลังกาย ปัญหาด้านการวิเคราะห์ระบบ เห็นว่าควรวิเคราะห์และพิจารณาจุดเด่นและจุดด้อยของการทำงาน และควรมีเอกภาพในการทำงาน มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ปัญหาด้านการประเมินผล เห็นว่าควรเน้นการประเมินผลที่เหมาะสมต่อช่วงเวลาในการทำงาน และเน้นความเหมาะสมของวิธีการประเมินผลที่ครอบคลุมทั้งความรู้ เจตนาดีและการปฏิบัติ มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

4. เจ้าหน้าที่คนไทยร่วมกับคนต่างประเทศ เห็นว่าปัญหาด้านการวางแผนควรเน้นเกี่ยวกับการให้เจ้าหน้าที่มีส่วนร่วมในการวางแผน และความเหมาะสมในการวางแผนงานด้านบุคลากรมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ปัญหาด้านการจัดโปรแกรมและกิจกรรม เห็นว่าควรเน้นเกี่ยวกับความเหมาะสมของโปรแกรมและกิจกรรมการออกกำลังกายกับความสามารถของเจ้าหน้าที่ และควรเน้นให้โปรแกรมและกิจกรรมมีความทันสมัย มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ปัญหาด้านงบประมาณ เห็นว่า มีปัญหาอยู่ในระดับมากเกี่ยวกับความเพียงพอของงบประมาณในการจัดจ้างเจ้าหน้าที่ และความเพียงพอในการจัดซื้ออุปกรณ์การออกกำลังกาย ปัญหาด้านการวิเคราะห์ระบบเห็นว่า ยังไม่ได้รับการสนับสนุนจากผู้บังคับบัญชาเท่าที่ควร และยังไม่มีเอกภาพในการตัดสินใจพอเพียง มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ปัญหาด้านการประเมินผลเห็นว่า ควรให้ความสำคัญเกี่ยวกับความเหมาะสมของวิธีการประเมินผล ควรครอบคลุมทั้งความรู้ เจตนาดีและการปฏิบัติ มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

STATE AND PROBLEMS IN MANAGING EXERCISE CENTERS
IN BANGKOK METROPOLITAN IN 2003

AN ABSTRACT

BY

RATTANAKIT YOONPRATHOM

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the master of Education degree in Physical Education
at Srinakharinwirot University

May 2004

content covering cause it would make them know about the outcomes and looking for methods of improved them. In the aspect of assessment, they should emphasize on assessment in every 3 year, and emphasize on performance testing. About problems in managing exercise centers, they found that there had problems at least level in total, but in the aspect of inadequate of personnel and exercise equipment purchasing were at high level.

3. Thai staffs showed about problems in managing exercise centers. In the aspect of planning; there were problems at least about personnel and appropriate in budgeting planning. In the aspect of program and activity, they were problems at least level about interesting of participants and performance of staff. In the aspect of budgeting, there were problems at high level about budget for employing staffs and exercise equipment purchasing. In the aspect of system analysis, there were problems at least level about analysis of strong and weakness in working include identity. In the aspect of assessment, there were problems at least level about appropriate for planning time and they should cover both knowledge, attitude and practice.

4. Thai and foreign staffs showed about problems in managing exercise centers. In the aspect of planning; there were problems at least level about participating of staffs in planning and appropriate in personnel planning. In the aspect of program and activity, there were problems at least level about relation between program and activity and performance of staff, they should more emphasize on the modern activity. In the aspect off budgeting, there were problems at high level about employing staffs and exercise equipment purchasing. In the aspect of systems analysis, there were problems at least level about manager supporting and free decision making. In the aspect of assessment, there were problems at least level about the methods of assessment that should cover both knowledge attitude and practice.

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง

สภาพและปัญหาในการบริหารจัดการสถานออกกำลังกายในเขตกรุงเทพมหานคร พ.ศ.2546

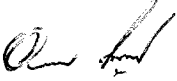
ของ
นางรัตนาภุช ยูประถม

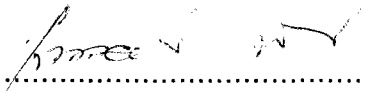
ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

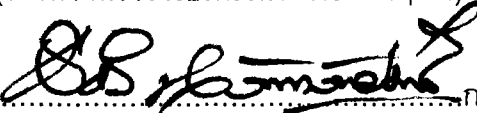

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.นภาพร หะวานนท์)
วันที่ 26 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2547

คณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์

.....ประธาน
(รองศาสตราจารย์วาสนา คุณาอภิสิทธิ์)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อมรพงศ์ สุธรรมรักษ์)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพูนท์)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธงชัย เจริญทรัพย์มณี)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาเป็นอย่างสูงจาก รองศาสตราจารย์ วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ ประธานคณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อมรพงศ์ สุธรรมรักษ์ กรรมการควบคุม ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ธงชัย เจริญทรัพย์มณี และ รองศาสตราจารย์ เทเวศร์ พิริยะพณท์ กรรมการสอบปริญญานิพนธ์ ซึ่งท่านได้กรุณาให้ คำแนะนำและข้อคิดเห็นต่างๆ อีกทั้งช่วยเหลือปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง อันเป็นประโยชน์ อย่างยิ่ง จนผู้วิจัยสามารถดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ได้สำเร็จสมบูรณ์ด้วยดี ผู้วิจัยรู้สึก ซาบซึ้งและขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทุกท่าน ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำและตรวจสอบ แก้ไขเครื่องมือในการวิจัยให้มีความถูกต้องสมบูรณ์มากขึ้น

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงในการให้ความร่วมมือเป็นอย่างยิ่งทั้งผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ ในสถานออกกำลังกาย 38 บริษัท ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณเพื่อนๆ พี่ น้อง ที่ช่วยเหลือสนับสนุนให้งานวิจัยนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อเฉลิม จะนต คุณแม่ยุริย์ จะนต และครอบครัว ที่เป็นกำลังใจที่ดีมาตลอด รวมถึงคณาจารย์ทุกท่านในภาคพลศึกษาที่ได้ให้ความรู้ อบรมสั่งสอนให้ ผู้วิจัยมีความรู้ความสามารถ

คุณประโยชน์ต่างๆ ในงานวิจัยนี้ ขอมอบแด่ผู้มีพระคุณทุกๆ ท่าน

รัตนาภษะ ยूरประถม

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ.....	1
	ภูมิหลัง.....	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	3
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	3
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	4
	นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
	แนวคิดในการศึกษาค้นคว้า.....	5
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
	หลักการบริหารจัดการ.....	6
	ความหมายของการบริหาร.....	6
	ความสำคัญของการบริหาร.....	6
	คุณสมบัติของผู้บริหาร.....	7
	หน้าที่ของผู้นำหรือหัวหน้างาน.....	7
	องค์ประกอบการบริหาร.....	8
	คุณค่าการบริหาร.....	8
	ศาสตร์และศิลป์ในการบริหาร.....	9
	หลักการบริหารแบบโพสคอร์ตบ.....	10
	หลักการบริหารงานแบบ พี พี บี เอส.....	10
	หลักการจัดการและความหมาย.....	13
	หลักการออกกำลังกาย.....	13
	ความหมายของการออกกำลังกาย.....	13
	ข้อปฏิบัติเกี่ยวกับการออกกำลังกาย.....	14
	หลักการฝึกด้วยน้ำหนัก.....	15
	ประโยชน์ในการออกกำลังกาย.....	16
	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ.....	16
	สาระสำคัญของแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติฉบับที่ 3 (2545 - 2549).....	17
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	40
	งานวิจัยต่างประเทศ.....	40
	งานวิจัยในประเทศ.....	41

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า..... 47
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า..... 47
	เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล 47
	ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ 48
	การเก็บรวบรวมข้อมูล..... 48
	การจัดกระทำข้อมูล 49
	การวิเคราะห์ข้อมูล..... 49
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล 51
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล..... 51
	การวิเคราะห์ข้อมูล..... 51
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล 52
	ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม..... 52
	ตอนที่ 2 สภาพในการบริหารจัดการสถานออกกำลังกาย..... 53
	ตอนที่ 3 สภาพและปัญหาในการบริหารจัดการสถานออกกำลังกาย 65
	ตอนที่ 4 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ 75
5	สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ..... 76
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า..... 76
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา..... 76
	เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา..... 76
	วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล 77
	วิธีการจัดกระทำข้อมูล 77
	สรุปผลการศึกษาค้นคว้า..... 77
	อภิปรายผล 79
	ข้อเสนอแนะในการศึกษาค้นคว้า 80
	ข้อเสนอแนะในการศึกษาค้นคว้าครั้งต่อไป 80
	บรรณานุกรม 81
	ภาคผนวก..... 85
	ประวัติย่อผู้วิจัย 109

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	52
2 จำนวนและร้อยละของสภาพทั่วไปในการบริหารจัดการสถานออกกำลังกายใน เขตกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2546 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับ การวางแผนงาน	53
3 จำนวนและร้อยละของสภาพทั่วไปในการบริหารจัดการสถานออกกำลังกายใน เขตกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2546 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับ การจัดโปรแกรมและกิจกรรม	55
4 จำนวนและร้อยละของสภาพทั่วไปในการบริหารจัดการสถานออกกำลังกายใน เขตกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2546 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับ งบประมาณ	58
5 จำนวนและร้อยละของสภาพทั่วไปในการบริหารจัดการสถานออกกำลังกายใน เขตกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2546 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับ การวิเคราะห์ระบบ	60
6 จำนวนและร้อยละของสภาพทั่วไปในการบริหารจัดการสถานออกกำลังกายใน เขตกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2546 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับ การประเมินผล	63
7 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับปัญหา ในการบริหารจัดการสถาน ออกกำลังกายในเขตกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2546 ตามความคิดเห็นของ ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการวางแผน	65
8 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับปัญหา ในการบริหารจัดการสถาน ออกกำลังกายในเขตกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2546 ตามความคิดเห็นของ ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการวางแผน	67
9 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับปัญหา ในการบริหารจัดการสถาน ออกกำลังกายในเขตกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2546 ตามความคิดเห็นของ ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการวางแผน	69
10 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับปัญหา ในการบริหารจัดการสถาน ออกกำลังกายในเขตกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2546 ตามความคิดเห็นของ ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการวางแผน	71

บัญชีตาราง(ต่อ)

ตาราง	หน้า
11 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับปัญหา ในการบริหารจัดการสถาน ออกกำลังกายในเขตกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2546 ตามความคิดเห็นของ ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการวางแผน	73

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติฉบับที่ 3 (2545-2549) ได้ระบุว่า ประเทศชาติจะเจริญก้าวหน้าด้วยดีต้องมีการพัฒนาศักยภาพและคุณภาพของคนในชาติอย่างทั่วถึงและต่อเนื่องในทุกด้านการออกกำลังกายและเล่นกีฬาอย่างสม่ำเสมอเป็นกระบวนการหนึ่งที่จะสามารถช่วยพัฒนาคนได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยจะช่วยพัฒนาให้ร่างกายแข็งแรงพลานามัยสมบูรณ์ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ มีสุขภาพจิตที่ดี มีอารมณ์ที่มั่นคง สามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม เพิ่มพูนสติปัญญา พัฒนาคุณลักษณะประจำตัวที่ช่วยเสริมสร้างคุณธรรม และจริยธรรมยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังก่อให้เกิดความสามัคคีกลมเกลียวและร่วมใจฟันฝ่าอุปสรรคของคนในหมู่คณะ รวมทั้งเป็นศูนย์รวมในการสร้างความภาคภูมิใจและสร้างสรรค์สิ่งที่ดีงามให้แก่ชุมชน สังคมและประเทศชาติ (การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2545 : 1) เพื่อให้การพัฒนาการกีฬาของไทยเป็นไปตามกรอบวิสัยทัศน์และทิศทางการพัฒนาการกีฬาที่พึงประสงค์ของประเทศ และมีทิศทางสอดคล้องและสนับสนุนแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 9

ดังนั้นแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (2545-2549) จึงกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายหลักของการพัฒนาการกีฬาในระยะ 5 ปี กล่าวคือ มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนทุกกลุ่มรวมทั้งบุคคลพิเศษและผู้ด้อยโอกาสออกกำลังกายหรือเล่นกีฬา เพื่อพัฒนาให้เป็นทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและสติปัญญา อีกทั้งมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนากีฬาขั้นพื้นฐาน กีฬาเพื่อมวลชน กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ กีฬาเพื่อการอาชีพ โดยนำวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬามาประยุกต์ใช้ในทุกขั้นตอน และเน้นวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาบุคลากร จัดสร้างเครื่องมือ อุปกรณ์กีฬาและสถานกีฬาให้เหมาะสมกับความต้องการ และเพื่อพัฒนาองค์กรกีฬาให้มีเอกภาพและประสิทธิภาพในการบริหารจัดการกีฬาอย่างเป็นระบบ โดยมีเป้าหมายหลักให้ประชาชนทุกกลุ่มมีความเสมอภาค ได้รับโอกาสในการพัฒนาให้เป็นทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพและมีเป้าหมายในการพัฒนาสถานกีฬา ปรับปรุงดูแลสถานที่ออกกำลังกาย ส่งเสริมมาตรฐานการกีฬาให้สูงขึ้นตามลำดับ และส่งเสริมให้มืองค์กรกีฬาที่มีเอกภาพ และประสิทธิภาพในการบริหารจัดการกีฬา (การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2545 : 7-8) และเพื่อให้แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติฉบับที่ 3 (2545-2549) มีความสมบูรณ์และเกิดประสิทธิภาพ จึงมีการแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติโดยมีหน่วยงานที่รับผิดชอบหลัก ได้แก่ หน่วยงานกลาง มีการกีฬาแห่งประเทศไทยเป็นผู้รับผิดชอบในการจัดทำแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ส่วนหน่วยงานที่เป็นผู้สนับสนุนการดำเนินงานของหน่วยปฏิบัติ คือ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานประมาณ สำนักงาน

คณะกรรมการข้าราชการพลเรือน หน่วยงานปฏิบัติจัดทำแผนปฏิบัติการที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ โดยมีการประสานงานกันระหว่างหน่วยปฏิบัติในการจัดทำแผนงานและโครงการในลักษณะบูรณาการ ได้แก่ องค์การภาครัฐ มี การกีฬาแห่งประเทศไทย กระทรวงการศึกษาศึกษาธิการ กระทรวงวัฒนธรรม กระทรวงมหาดไทย กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงกลาโหม กระทรวง แรงงาน องค์การหลักภาคเอกชน มีคณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ สมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย สมาคมกีฬาจังหวัด บริษัทห้างร้าน ส่วนองค์กรที่เกี่ยวข้องมี กระทรวงการคลัง กระทรวงต่างประเทศ กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงคมนาคม กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงยุติธรรม สำนักงานตำรวจแห่งชาติและรัฐวิสาหกิจในกระทรวงต่างๆ หน่วยงานสนับสนุน ได้แก่ ประชาชน ชุมชน องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น สื่อมวลชนและองค์กรสาธารณประโยชน์ (การกีฬาแห่งประเทศไทย. 2545-2549 : 34-35) จากหน่วยงานทั้งหมดที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่า ในหลายหน่วยงานให้ความช่วยเหลือสนับสนุนให้ประชาชนได้มีการออกกำลังกายและเล่นกีฬาได้อย่างทั่วถึง อีกทั้งให้ประชาชนได้ปฏิบัติอย่างต่อเนื่องให้เกิดประโยชน์และประสิทธิภาพสูงสุดแก่ตนเองและชุมชน พระพงศ์ บุญศิริ (2538 : 88-89) กล่าวถึงประโยชน์ในการออกกำลังกายจะทำให้กล้ามเนื้อทุกส่วนในร่างกายทำงานประสานกัน ระบบไหลเวียนโลหิตดีขึ้น เพิ่มสมรรถภาพทางกายให้แข็งแรง และเพิ่มความสามารถให้ร่างกายได้ทำงานนานและหนักขึ้น อีกทั้งช่วยผ่อนคลายความตึงเครียด ด้วยสาระสำคัญนี้ทำให้ประชาชนหันมาสนใจและรักการออกกำลังกายมากขึ้น อีกทั้งสถานออกกำลังกายในปัจจุบัน ทั้งภาครัฐและเอกชนจึงต้องมีการจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อรองรับ และตอบสนองผู้มาใช้บริการอย่างมีคุณภาพและทั่วถึง โดยเฉพาะอย่างยิ่งสถานออกกำลังกายของภาคเอกชน

สถานออกกำลังกายของภาคเอกชนส่วนใหญ่ จะเป็นการบริหารจัดการในรูปแบบเน้นผลทางธุรกิจ ซึ่งจะรับสมัครสมาชิกในการเข้าร่วมกิจกรรมการออกกำลังกาย โดยจะมีผู้ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการออกกำลังกาย และวิธีใช้อุปกรณ์ต่างๆ ในการออกกำลังกาย ในสถานออกกำลังกายจะมีห้องออกกำลังกาย ซึ่งมีอุปกรณ์และเครื่องบริหารร่างกายหลากหลายรูปแบบทั้งแบบการออกกำลังกายที่สร้างความแข็งแรงอดทน ด้วยเครื่องวิ่งออกกำลังกาย จักรยาน และการออกกำลังกายที่เน้นเฉพาะส่วน เช่น อุปกรณ์ที่สร้างความแข็งแรงเฉพาะกล้ามเนื้อในแต่ละส่วนของร่างกาย ในสถานออกกำลังกายต่างๆ ยังมีกิจกรรมอื่นๆ ที่ให้สมาชิกได้เลือกปฏิบัติได้อีก ได้แก่ กิจกรรมการเดินแอโรบิก โยคะ การบริหารร่างกายในรูปแบบสมัยใหม่ที่มีการผสมผสานระหว่างมวยไทย รำมวยจีน อีกทั้งยังมีการบริหารกายประกอบอุปกรณ์ เช่น บอล ห่วง เชือก สเต็ป เป็นต้น ในบางสถานที่จะมีการฝึกทางด้านกีฬา เช่น เทนนิส เทเบิลเทนนิส แบดมินตัน สควอช และวูตวู น้ำ ทั้งนี้ในสถานออกกำลังกายแต่ละแห่งจะเตรียมบุคลากร ที่มีความรู้ความสามารถและมีความชำนาญเฉพาะด้าน ส่วนใหญ่จะเป็นผู้ที่อยู่ในสายงานวิชาชีพในแต่ละประเภทกีฬา เช่น นักพลศึกษา นักกีฬา นักวิทยาศาสตร์-

การกีฬา และผู้ที่มีความเชี่ยวชาญโดยตรง ดังนั้น ผู้บริหารในสถานออกกำลังกายจึงต้องใช้ความรู้ประสบการณ์ในการคัดเลือกบุคลากร เจ้าหน้าที่ รวมถึงการบริหารจัดการที่ถูกต้องเหมาะสม ประเวศน์ มหารัตน์สกุล (2543 : 1,16) กล่าวว่า การบริหารจัดการสิ่งหนึ่งสิ่งใดจะต้องอาศัยความรู้ในหลายสาขา คือ ต้องมีความรู้ทั้งในทางบริหารและวิชาชีพ โดยอาศัยทักษะและประสบการณ์ ในแต่ละองค์กรเน้นการสร้างบุคลากรให้มีคุณภาพ เพื่อนำพาองค์กรสู่ความมั่งคั่งในโลกของการแข่งขัน

ในยุคสมัยของการแข่งขันทางธุรกิจสถานออกกำลังกายยังประสบปัญหาอีกมากมาย ดังผลงานวิจัยของจันทิมา สีไพร (2540 : บทคัดย่อ) เรื่องการศึกษาสภาพและปัญหาการดำเนินการโครงการการออกกำลังกายของหน่วยงานรัฐบาลในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่ายังมีปัญหาในด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านสถานที่ ด้านอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก และผลงานวิจัยของธีรยุทธ รัตนกรแก้ว (2540 : บทคัดย่อ) เรื่องการศึกษาสภาพและปัญหาการจัดดำเนินการกิจกรรมออกกำลังกายและกีฬาของศูนย์เยาวชนในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่ามีปัญหาด้านบุคลากรไม่เพียงพอ งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ไม่เพียงพอ

อย่างไรก็ตามผู้วิจัยทำงานในสถานออกกำลังกาย จำเป็นต้องนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการทำงาน เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาองค์กรยังมีการศึกษาค้นคว้าวิจัยมากขึ้น ก็จะเป็นส่วนหนึ่งในการช่วยสนับสนุนให้ประชาชนทั่วไปรักสุขภาพ รักการออกกำลังกาย อีกทั้งจะก่อประโยชน์โดยตรงต่อเจ้าหน้าที่ผู้บริหารในสถานออกกำลังกาย ผู้สอนในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาและสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้กับชีวิตการทำงานและการดำรงชีวิต ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาในเรื่องนี้

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาของการบริหารจัดการสถานออกกำลังกายในเขตกรุงเทพมหานคร

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลการศึกษาค้นคว้านี้ ทำให้ทราบสภาพ และปัญหาในการบริหารจัดการสถานออกกำลังกายในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงการบริหารจัดการสถานออกกำลังกายให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด อันจะนำมาซึ่งความพอใจและประทับใจของผู้ใช้บริการ ทั้งยังเป็นแนวทางและเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนวิชาที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการพลศึกษา การปฏิบัติงานในสถานออกกำลังกายและตลอดจนผู้เกี่ยวข้อง

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1.1 ประชากรในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ของสถานออกกำลังกาย ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 404 คน ประกอบด้วยผู้บริหารจำนวน 70 คน และ เจ้าหน้าที่ จำนวน 334 คน จากสถานออกกำลังกาย 38 แห่ง

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่สถานออกกำลังกาย จำนวน 220 คน แบ่งเป็นผู้บริหารสถานออกกำลังกายจำนวน 38 คน โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง และเจ้าหน้าที่ของสถานออกกำลังกายจำนวน 182 คน ใช้การสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยใช้ตารางสำเร็จรูปของเครจจีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan.1960 : 164)

2. ตัวแปรที่จะศึกษา จำแนกได้ดังนี้

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ ผู้บริหารคนไทย ผู้บริหารคนไทยร่วมกับคนต่างประเทศ เจ้าหน้าที่คนไทย เจ้าหน้าที่คนไทยร่วมกับคนต่างประเทศ

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ สภาพและปัญหาในการบริหารจัดการสถานออกกำลังกาย ในเขตกรุงเทพมหานคร พ.ศ.2546 โดยแบ่งออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการวางแผน ด้านการจัดโปรแกรมและกิจกรรม ด้านงบประมาณ ด้านการวิเคราะห์ระบบ และด้านการประเมินผล

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. สภาพ หมายถึง ภาวะปัจจุบันที่เป็นจริงเกี่ยวกับ การบริหารจัดการในสถานออกกำลังกายในเขตกรุงเทพมหานคร

2. ปัญหา หมายถึง อุปสรรคหรือข้อจำกัดต่างๆ ที่ไม่เอื้ออำนวยต่อการบริหารจัดการในสถานออกกำลังกาย

3. การบริหารจัดการ หมายถึง กระบวนการที่ผู้บริหารจะต้องดำเนินการให้องค์กรบรรลุเป้าหมาย ในงานวิจัยนี้ได้ใช้หลักการ พี พี บี เอส (P P B S) Planning, Programming, Budgeting, System

4. ผู้บริหาร หมายถึง ผู้ปฏิบัติหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการกำกับดูแลในการบริหารจัดการสถานออกกำลังกาย ได้แก่ ผู้อำนวยการ ผู้จัดการ ผู้ช่วยผู้จัดการ

4.1 ผู้บริหารคนไทย หมายถึง ผู้บริหารที่ทำงานอยู่ในสถานออกกำลังกายในเขตกรุงเทพมหานครที่บริหารงานโดยคนไทย

4.2 ผู้บริหารคนไทยร่วมกับคนต่างประเทศ หมายถึง ผู้บริหารที่ทำงานอยู่ในสถานออกกำลังกายในเขตกรุงเทพมหานครที่บริหารงานโดยคนไทยร่วมกับคนต่างประเทศ

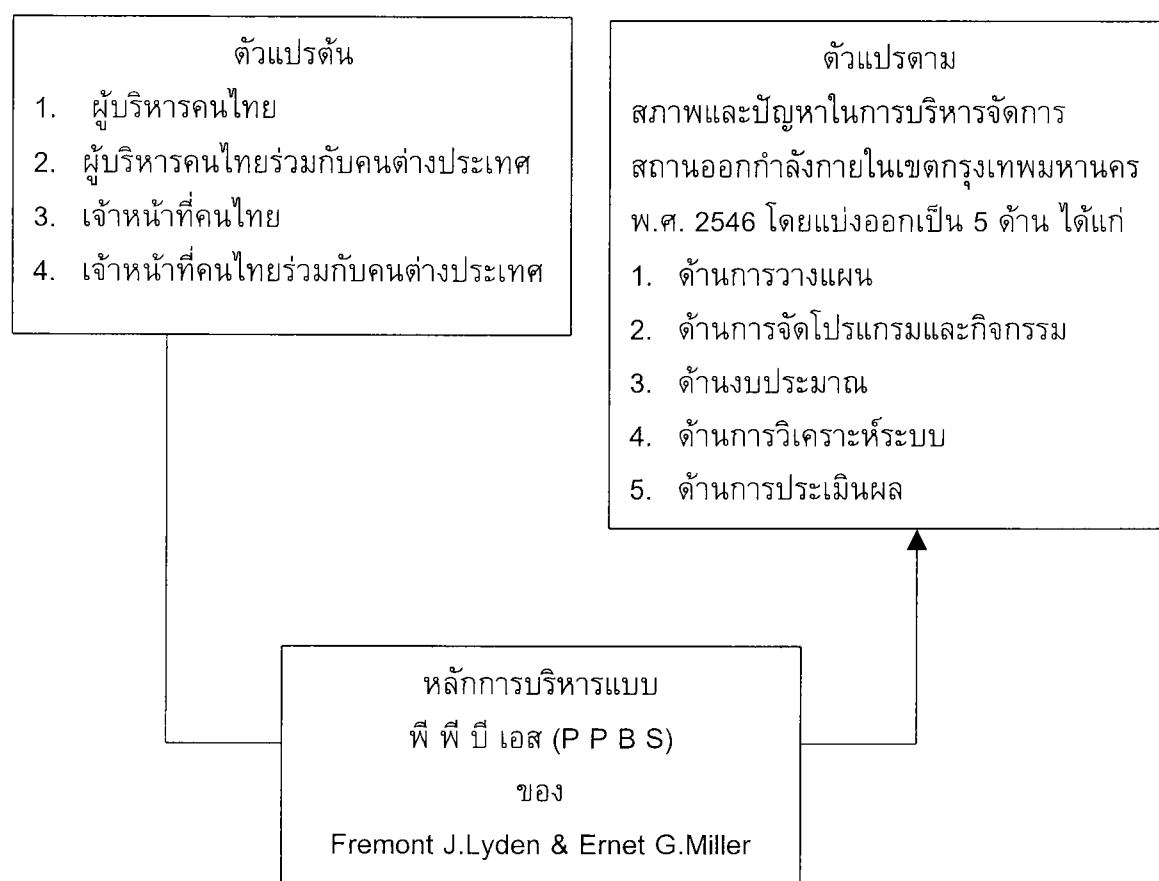
5. เจ้าหน้าที่ หมายถึง ผู้ให้ความรู้และคำแนะนำเกี่ยวกับการออกกำลังกาย ผู้นำกิจกรรมการออกกำลังกาย เช่น แอโรบิกแดนซ์ โยคะ เต้นรำ และการเล่นกีฬาในรูปแบบต่างๆ

5.1 เจ้าหน้าที่คนไทย หมายถึง เจ้าหน้าที่ที่ทำงานอยู่ในสถานออกกำลังกายในเขตกรุงเทพมหานครที่บริหารงานโดยคนไทย

5.2 เจ้าหน้าที่คนไทยร่วมกับคนต่างประเทศ หมายถึง เจ้าหน้าที่ที่ทำงานอยู่ในสถานออกกำลังกายในเขตกรุงเทพมหานครที่บริหารงานโดยคนไทยร่วมกับคนต่างประเทศ

6. สถานออกกำลังกาย หมายถึง สถานออกกำลังกายในอาคารที่จดทะเบียนเป็นบริษัท หรือ ห้างหุ้นส่วนจำกัด ซึ่งมีทุนจดทะเบียนไม่น้อยกว่า 2 ล้านบาทที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครโดยจดทะเบียนที่กระทรวงพาณิชย์ ระหว่างเดือนมกราคม พ.ศ.2500 ถึงเดือนธันวาคม พ.ศ.2545

กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาถึงสภาพและปัญหาในการบริหารจัดการสถานออกกำลังกายใน กรุงเทพมหานคร ผู้ศึกษาค้นคว้าได้รวบรวมเอกสารและผลงานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศตามลำดับขั้นตอนต่อไปนี้

1. หลักการบริหารจัดการ
2. หลักการออกกำลังกาย
3. สารสำคัญของแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติฉบับที่ 3 พ.ศ. 2545 - 2549
4. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 4.1 งานวิจัยในต่างประเทศ
 - 4.2 งานวิจัยในประเทศ

1. หลักการบริหารจัดการ

องค์กรต่าง ๆ ที่มีหลักการบริหารจัดการที่ดีมีรูปแบบที่ชัดเจนครอบคลุมทั้งในด้านทฤษฎี และปฏิบัติย่อมเป็นองค์กรที่ประสบความสำเร็จและสามารถบรรลุจุดประสงค์ที่ตั้งไว้และยังนำพา บุคคลากรให้เป็นผู้รู้ อีกทั้งพัฒนาความสามารถยิ่งขึ้น เพื่อเป็นบุคคลคุณภาพในหน่วยงานและ มีความสำคัญทดเทียมกัน

หลักการบริหารจัดการมีองค์ประกอบที่สำคัญดังนี้

1.1 ความหมายของการบริหาร

การบริหาร หมายถึง วิธีบริหารที่มีประสิทธิภาพสูงได้รับผลงานออกมาดีการจัดโครงสร้าง ขององค์กรที่ดี จะต้องมีการบังคับบัญชาที่ดีมีช่วงการบังคับบัญชาที่พอเหมาะ เสียค่าใช้จ่ายใน การลงทุนน้อยที่สุด (ลีลา สนิทานุเคราะห์. 2530 : 7)

การบริหาร กระบวนการทางสังคมที่ผู้บริหารจะต้องดำเนินงานให้สอดคล้องและเห็นชอบ กับความต้องการของสมาชิกหรือบุคคลในสังคมนั้นๆ (ผกา แสงสุวรรณ. 2536 : 1)

การบริหาร หมายถึง กระบวนการที่ผู้บริหารใช้อำนาจ ตลอดจนทรัพยากรต่างๆ เช่น คน เงิน วัสดุอุปกรณ์ที่มีอยู่หรือคาดว่าจะมีการจัดการดำเนินงานของสถาบันหรือหน่วยงานนั้นๆ ให้ดำเนินไปสู่จุดมุ่งหมายที่ต้องการ (พนัส หันนาคินทร์. 2529 : 1)

1.2 ความสำคัญของการบริหาร

1 การบริหารนี้ได้เจริญเติบโตควบคู่มากับการดำรงชีพของมนุษย์และเป็นสิ่งช่วย ให้มนุษย์ดำรงชีพอยู่ร่วมกันอย่างผาสุกจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว เป็นผลทำให้องค์ การต่างๆต้องขยายงานด้านบริหารให้กว้างขวางมากยิ่งขึ้น

- 2 การบริหารเป็นเครื่องบ่งชี้ให้ทราบถึงความเจริญก้าวหน้าของสังคม ความก้าวหน้าทางวิทยาการในด้านต่างๆ
- 3 การบริหารเป็นมรรควิธีที่สำคัญ ในอันที่จะนำสังคมและโลกไปสู่ความเจริญก้าวหน้า
- 4 การบริหารจะช่วยชี้ให้ทราบถึง แนวโน้มทั้งในด้านความเจริญและความเสื่อมของสังคมในอนาคต
- 5 การบริหารมีลักษณะเป็นการทำงานร่วมกันของกลุ่มบุคคลในสังคม
- 6 การบริหารมีลักษณะต้องใช้การวินิจฉัยสั่งการเป็นเครื่องมือ ทำให้ทราบถึงความสามารถของนักบริหาร และความเจริญเติบโตของการบริหาร
- 7 ชีวิตประจำวันของมนุษย์ ย่อมมีส่วนเกี่ยวกับการบริหารอยู่เสมอ ดังนั้นการบริหารจึงเป็นเรื่องที่น่าสนใจ และจำเป็นต่อการที่จะดำรงชีพอย่างฉลาด (สมพงศ์ เกษมสิน. 2513 : 3-5)

1.3 คุณสมบัติของผู้บริหาร

- 1 มีสุขภาพดี เพราะผู้บริหารต้องมีความอดทนทั้งกายและใจอยู่ตลอดเวลา แม้ว่าบุคคลนั้นจะมีความสามารถสักเพียงไร ถ้าสุขภาพไม่ดีก็ไม่ใช่ประโยชน์แต่อย่างใด ไม่ว่าหน่วยงานใด การรับบุคลากรเข้ามาทำงาน ต้องคำนึงถึงสุขภาพเป็นอันดับแรก
- 2 มีความเฉลียวฉลาด ผู้บริหารต้องเป็นคนทันคนและที่สำคัญต้องทันผู้ใต้บังคับบัญชา อย่างไรก็ตาม ผู้บริหารควรมีประสบการณ์ด้วย
- 3 มีอารมณ์มั่นคง มีหลักการและเหตุผลในการแก้ปัญหา ย่อมสร้างความราบรื่นในการบริหารงาน
- 4 มีความประพฤติดี มีคุณธรรมสูง เป็นแบบอย่างที่ดีของชุมชนและสังคม
- 5 มีความสามารถในการแสดงออกซึ่งความคิด คือต้องพูดเป็น พูดได้ใจความไม่คลาดเคลื่อนไปจากที่ตั้งใจไว้
- 6 มีคุณลักษณะอื่นๆ อันพึงประสงค์ เช่น ความไม่เห็นแก่ตัว ความรู้จักเกรงใจผู้อื่น ความมีไหวพริบ สิ่งเหล่านี้จะช่วยเสริมสร้างให้ผู้บริหารเป็นบุคคลที่น่านับถือและน่าเลื่อมใส
- 7 มีความรู้ด้านวิทยาการ อันประกอบไปด้วย ความรู้ทั่วไป ความรู้ด้านวิชาชีพ
- 8 มีประสบการณ์ที่ดี ถูกต้องเหมาะสม รักความก้าวหน้า และมีโลกทัศน์ที่เปิดกว้าง หมั่นหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ (พนัส หันนาคินทร์. 2542 : 70-74)

1.4 หน้าที่ของผู้บริหารหรือหัวหน้างาน

- 1 เป็นผู้รับผิดชอบในการปฏิบัติงานที่อยู่ในความรับผิดชอบ
- 2 เป็นผู้ช่วยเสริมสร้างให้ปริมาณและคุณภาพของงานได้รับผลสูงสุด
- 3 เป็นผู้สอน แนะนำการทำงาน ให้ผู้ใต้บังคับบัญชา

4 เป็นผู้ติดต่อและประสานงานในองค์การ เพื่อให้งานมีประสิทธิภาพ

5 เป็นผู้สั่งงานและควบคุมงาน (สมพงษ์ เกษมสิน. 2513 : 20-21)

1.5 องค์ประกอบการบริหาร

1 วัตถุประสงค์ที่แน่นอน (Objective) กล่าวคือ จะต้องรู้ว่าจะดำเนินการไปทำไม เพื่ออะไร และต้องการอะไรจากการดำเนินการ เช่น ต้องมีวัตถุประสงค์ในการให้บริการ หรือในการผลิตต้องรู้ว่าผลิตเพื่อใคร ต้องการผลตอบแทนเช่นใด

2 ทรัพยากรในการบริหาร (Resources) ทรัพยากรในการบริหาร ได้แก่ วัสดุและเครื่องใช้เพื่อประกอบการดำเนินงาน รวมไปถึงความสามารถในการจัดการ ทรัพยากรในการบริหารสามารถแบ่งแยกได้เป็น 4 ประเภท หรือเรียกย่อๆ ว่า 4M คือ มนุษย์ (Man) เงิน (Money) วัสดุเครื่องใช้ (Material) ความสามารถในการจัดการ (Management)

3 มีการประสานงานระหว่างกัน หรือเรียกได้ว่ามีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน กล่าวคือ เป้าหมายและวัตถุประสงค์ รวมทั้งทรัพยากรในการบริหาร ทั้ง 4 ประเภท ดังกล่าว จะต้องมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันเกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน หรือกล่าวได้ว่าต้องมีระบบของการทำงานร่วมกันและจะต้องมีการทำงานร่วมกันที่เกิดขึ้นจริงๆ ด้วยการนำเอาปัจจัยทั้งหลายเบื้องต้นมาไว้ร่วมกันแล้วไม่เกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันการบริหารก็จะไม่เกิดขึ้น (พนัส หันนาคินทร์. 2542 :1)

1.6 คุณค่าของการบริหาร

การบริหารนั้นต้องคำนึงถึงหลักการประหยัด ประสิทธิภาพ ประสิทธิผล ความเป็นธรรม ความซื่อสัตย์ ความรู้จักรับผิดชอบในหน้าที่ และการให้บริการอย่างเพียงพอต่อความต้องการของประชาชนหรือลูกค้าผู้มาติดต่อ อาจสรุปอธิบายความได้ดังนี้

1 คุณค่าในด้านการประหยัด (Economy) การประหยัดในที่นี้ไม่ได้มีความหมายเพียงการที่จะระมัดระวังการใช้จ่ายใช้สอยเงินของประชาชน แต่จะหมายรวมถึงการแสวงหาวิธีการที่จะใช้จ่ายเงินของทรัพย์สินของรัฐหรือขององค์การด้วยความพินิจรอบคอบ ประกอบด้วยเหตุผล และมุ่งประโยชน์ของประชาชนเป็นที่ตั้ง ทำอย่างไรจึงสามารถใช้เงินแต่น้อยให้ได้ผลลัพธ์สูงสุด ให้ได้รับประโยชน์สูงสุด คุ่มค่า จัดว่าเป็นการประหยัดอันสำคัญอย่างยิ่ง

2 คุณค่าในด้านประสิทธิภาพ (Efficiency) ประสิทธิภาพในที่นี้หมายถึงการดำเนินงานให้เป็นไปตามที่คาดหมายไว้หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือการทำงานที่ต้องการให้ได้รับประโยชน์สูงสุดและการที่จะพิจารณาว่างานใดมีประสิทธิภาพหรือไม่ก็พิจารณาได้จากผลงาน

ประสิทธิภาพของการบริหารอาจเข้าใจได้ง่าย และมีปัญหาไม่มากนัก ถ้าพิจารณาเฉพาะในด้านการบริหารธุรกิจ ซึ่งมีเป้าหมายสำคัญอยู่ที่กำไร ซึ่งเมื่อผลที่ได้มากกว่าทุนที่ลงไป แต่การบริหารราชการหาได้เป็นเช่นนั้นไม่ เหตุว่าเป้าหมายสำคัญของการบริหารราชการต่างกับการบริหารธุรกิจ เพราะว่าการบริหารราชการนั้นมุ่งมั่นในประโยชน์สุขของประชาชนเป็นที่ตั้ง

ประสิทธิภาพของการบริหารงานนี้ย่อมหมายถึง เงินแรงงาน กำลังใจ ความมุ่งมั่น ส่วนบุคคลและผลอันเกิดจากการบริหารงานขององค์กร ซึ่งย่อมจะก่อให้เกิดมูลค่าเป็นความพอใจ ส่งเสริมให้มีกำลังใจในการทำงานมีความสมานฉันท์ระหว่างมวลหมู่สมาชิก ตลอดจนเกียรติ และความมั่งคั่ง ดังนั้น คำว่าประสิทธิภาพในการบริหารราชการจึงครอบคลุมถึงความพอใจของ บุคคล กลุ่มชนและองค์กร ด้วย

3 คุณค่าในด้านประสิทธิผล (Effectiveness) คำว่า ประสิทธิภาพและประสิทธิผลนี้ ฟังดูมีความหมายใกล้เคียงกันมาก หากจะพิจารณาให้เจาะจงลงไปแล้วก็จะเห็นได้ว่าประสิทธิผลนั้นหมายถึงการพิจารณาผลของการทำงานที่สำเร็จล่วงดังประสงค์หรือที่คาดหวังไว้เป็นหลัก และความสำเร็จของงานอย่างมีประสิทธิภาพนี้อาจเกิดจากปฏิบัติงานที่ไม่ประหยัดหรือไม่มีประสิทธิภาพก็ได้ ดังนั้นงานที่มีประสิทธิผลจึงไม่จำเป็นต้องมีประสิทธิภาพเสมอไป

4 คุณค่าในด้านความเป็นธรรม (Equity) หมายถึงการที่จะต้องบริหารงานด้วยความ เป็นธรรมอย่างทั่วถึงและถ้วนหน้า หากจะพิจารณาโดยลึกซึ้งแล้วก็จะเห็นว่าเป็นหน้าที่และความรับผิดชอบในการบริหารงานนั่นเอง อย่างไรก็ตามความเป็นธรรมนี้จึงเป็นคุณธรรมที่นักบริหารทั้งหลายจะช่วยกันให้อยู่ในสังคมต่อไป

5 คุณค่าในด้านความซื่อสัตย์และมีเกียรติ (Honest and Honour) การปฏิบัติงานนั้นจะต้องดำเนินไปด้วยความซื่อสัตย์ถูกต้องตามระเบียบแบบแผนและธรรมเนียมไม่ว่าจะเป็น การบริหารราชการหรือบริหารธุรกิจก็ตาม และเมื่อการปฏิบัตินั้นเป็นการปฏิบัติที่ถูกที่ชอบความมีเกียรติก็ย่อมจะส่งเสริมส่งให้สูงขึ้น (สมพงศ์ เกษมสิน. 2513 : 28-32)

1.7 ความเป็นศาสตร์และศิลป์ในการบริหาร

ศาสตร์ (Science) สามารถจัดหมวดหมู่เพื่อศึกษาได้ การบริหารเป็นศาสตร์ เพราะมี องค์ความรู้อธิบายการบริหาร โดยอ้างถึงหลักความเป็นจริงทั่วไป ความสัมพันธ์ระหว่าง ตัวแปรต่างๆ ทางการบริหารเป็นสิ่งที่เชื่อถือได้ แต่อย่างไรก็ตาม ยังจำเป็นต้องมีการวิจัยปรับปรุงหลักการให้สอดคล้องกับความรู้ใหม่ๆ เสมอ

ศิลป์ (Arts) เป็นทักษะที่เกิดจากความชำนาญในการปฏิบัติงาน เป็นการสร้างแผนการให้เกิดการปฏิบัติ การบริหารเป็นศิลปะ หมายถึง การรู้ว่าทำอย่างไรจะประสบความสำเร็จ ที่คาดหวัง เป็นทักษะที่ได้จากการสังเกต การศึกษา และความสามารถในการประยุกต์ใช้ความรู้ ทางการบริหาร ศิลปะแห่งการบริหารต้องอาศัยความคิดริเริ่ม ซึ่งขึ้นอยู่กับความเข้าใจในศาสตร์ ทางการบริหาร ศาสตร์ทางการบริหาร หมายถึง หลักการบริหารที่จะช่วยเป็นแนวทางให้กับ นักบริหาร บริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพและไม่ต้องเสี่ยง ดังนั้นศาสตร์และศิลป์แห่ง การบริหารจึงเป็นสิ่งที่เสริมสร้างซึ่งกันและกันคุณลักษณะแห่งศาสตร์จึงจำเป็นในการบริหาร (สมพงศ์ เกษมสิน. 2513 : 16-20)

1.8 หลักการบริหารแบบโพสคอร์ด (POSDCoRB = Planning Organizing Staffing Directing Coordinating Reporting Budgeting)

กูลิค และเออร์วิค (Gulick and Urwick. 1937 : 17) กล่าวว่า การบริหารหรือการจัดการที่มีประสิทธิภาพนั้น จะต้องประกอบด้วย POSDCoRB ซึ่งย่อมาจากคำต่อไปนี้ คือ

P = Planning หมายถึง การวางแผนหรือการกำหนดวิธีการปฏิบัติงานหรือการวางแผนการไว้เป็นการล่วงหน้าว่าจะปฏิบัติงานอะไรและอย่างไร เพื่อผลสำเร็จตามที่ต้องการ ซึ่งจะต้องคำนึงถึงนโยบาย ทั้งนี้เพื่อใช้แผนงานที่กำหนดขึ้นไว้มีความสอดคล้องต้องกันในการดำเนินงาน เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปโดยถูกต้องและสมบูรณ์

O = Organizing หมายถึง การจัดองค์การ หรือแบ่งส่วนราชการ หรือการจัดโครงสร้างงานที่ประกอบด้วย การกำหนดตำแหน่งงาน การจัดกลุ่มงานเป็นหน่วย เป็นแผนก หรือเป็นกอง

S = Staffing หมายถึง การจัดบุคลากร หรือการบริหารงานบุคคล โดยการจัดหาบุคคลมาปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับการจัดองค์การ การใช้ประโยชน์บุคคล การบำรุงรักษา และการพัฒนาบุคคลให้มีความรู้ความสามารถสูงขึ้น

D = Directing หมายถึง การอำนวยการ หรือการกำกับดูแลให้การดำเนินงานดำเนินไปตามวิธีการที่กำหนดขึ้น รวมทั้งการเร่งรัดงานให้เป็นไปตามนโยบาย และเพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายขององค์กร

Co = Coordinating หมายถึง การร่วมมือประสานงานกัน หรือการติดต่อประสานงานระหว่างบุคคลและหน่วยงาน เพื่อให้เกิดความเข้าใจอันดี และเกิดความประหยัดทั้งทางด้านบุคคล วัสดุ ทรัพยากรอื่นๆ และเวลา

R = Reporting หมายถึง การรายงานผลการปฏิบัติงาน วิธีการขององค์กรเกี่ยวกับการให้ข้อเท็จจริงหรือข้อมูลของการปฏิบัติงาน รวมทั้งการประชาสัมพันธ์ให้สาธารณะทราบ ตลอดจนการใช้รายงานเป็นเครื่องตรวจสอบผลงาน ติดตามผลงาน และควบคุมงาน

B = Budgeting หมายถึง การจัดทำงานประมาณของหน่วยงาน การปฏิบัติในด้านการเงิน การกำหนดรายรับรายจ่าย การควบคุมการใช้จ่ายเงินในลักษณะต่างๆ

1.9 หลักการบริหารงานแบบ พี พี บี เอส (Planning Programming Budgeting System) มีดังนี้

กระทรวงกลาโหมของสหรัฐอเมริกา ได้นำการบริหารแบบ พี พี บี เอส มาช่วยในการวางแผน เมื่อปี พ.ศ. 2504 และในปี 2508 ประธานาธิบดีจอห์นสันแห่งสหรัฐอเมริกาได้ขอให้กระทรวง ทบวง กรมต่างๆ นำเอา พี พี บี เอส ไปใช้ในปี 2509 หน่วยงานที่รับผิดชอบทางด้านการศึกษาของ รัฐบาลกลางแห่งสหรัฐอเมริกา ได้นำเอา พี พี บี เอส ไปใช้ จนกระทั่งถึงปี พ.ศ. 2513 ประมาณ 75% ของรัฐต่างๆ ที่ได้นำ พี พี บี เอส ไปใช้ในการวางแผน การจัดโปรแกรม และการทำงานประมาณทางด้านการเงินและรวมถึงการตัดสินใจสั่งการด้วย พี พี บี เอส เป็น

กระบวนการวางแผนเพื่อปฏิบัติให้บรรลุจุดประสงค์โดยการลงทุนน้อยที่สุดในการตัดสินใจที่จะเลือกทางใดทางหนึ่งเพื่อปฏิบัตินั้น จะต้องพิจารณาทรัพยากรอื่นๆ นอกเหนือจากการเงินด้วย เช่น กำลังคน กำลังเงิน วัสดุอุปกรณ์ และเครื่องมือต่างๆ พี พี บี เอส ทำให้ฝ่ายบริหารมองเห็นผลผลิตและคิดว่าจะสามารถวางแผนของจุดประสงค์เอาไว้ล่วงหน้าได้ทั้งแผนระยะสั้นและยาว

กระบวนการของ พี พี บี เอส ประกอบด้วย

1. การวางแผน (Planning) การวางแผนจะต้องปฏิบัติตามการดังนี้
 - 1.1 ต้องกำหนดจุดประสงค์ให้ชัดเจน
 - 1.2 จุดประสงค์นั้นจะต้องเป็นจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม
 - 1.3 สามารถทดสอบตามจุดประสงค์ได้
 - 1.4 จุดประสงค์และทางเลือกเพื่อปฏิบัติควรเป็นแผนงานระยะยาว
 - 1.5 ไม่ควรทำงานประมาณเป็นปีๆ
 - 1.6 ควรทำงานประมาณไว้หลายๆ ปีจนตลอดแผนงานหรือจนบรรลุจุดประสงค์
2. การจัดโปรแกรม (Programming) การจัดวางโครงการ ควรคำนึงถึง
 - 2.1 หาวิธีที่จะช่วยให้บรรลุจุดประสงค์
 - 2.2 จัดหากิจกรรมที่มีจุดประสงค์คล้ายคลึงกันเข้าไว้ด้วยกัน
 - 2.3 ให้มีโครงการใหญ่ หรือโปรแกรมใหญ่ๆ
3. จัดทำงบประมาณ (Budgeting) จะต้องพิจารณาข้อมูลจาก
 - 3.1 จัดตามโครงการต่างๆที่จะทำมิใช่จัดเพื่อชื่อของเป็นรายชั้น
 - 3.2 หากโครงการใหญ่ก็ควรทราบ ว่า ในแต่ละโครงการใช้เงินเท่าใดในปีใด และโครงการตลอดทั้งหมดจะใช้งบประมาณเท่าใดจะต้องรวมค่าใช้จ่ายทุกชนิดรวมทั้งค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องด้วย
4. การวิเคราะห์ระบบ (System) เพื่อพิจารณาในเรื่องต่อไปนี้
 - 4.1 วัตถุประสงค์ของโครงการ
 - 4.2 การแสดงทางเลือกในการดำเนินการเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์
 - 4.3 ประมาณค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่เกี่ยวข้องของทางเลือกแต่ละอัน
 - 4.4 ประมาณผลที่จะได้รับเพื่อเปรียบเทียบระหว่างทางเลือกดำเนินการนั้นๆพร้อมด้วยสมมติฐาน
5. การประเมินผล (Evaluation) ขั้นสุดท้าย จะเป็นการประเมินผลของโครงการเพื่อดูว่า การดำเนินงานตามโครงการสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่ และถ้าไม่บรรลุตามวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายได้เป็นเพราะเหตุใด การประเมินในระบบ พี พี บี เอส นี้จะทำการประเมินผลปีต่อปีอย่างต่อเนื่องจนสิ้นสุดโครงการ

สรุป ขั้นตอนต่างๆ ของกระบวนการ พี พี บี เอส

ขั้นตอนที่ 1 ขั้นตอนวางแผนการกำหนดเป้าหมาย

ขั้นตอนที่ 2 การวางโครงการการวิเคราะห์ต้นทุนกำไรที่คาดหวังของแต่ละโครงการที่เป็นไปได้

ขั้นตอนที่ 3 การงบประมาณการจัดสรรทรัพยากรให้แต่ละโปรแกรม

ขั้นตอนที่ 4 การทำงานทำโปรแกรมที่อนุมัติให้สำเร็จ

ขั้นตอนที่ 5 การประเมินผลการวิเคราะห์ผลแต่ละโปรแกรม

โปรแกรมของ พี พี บี เอส มีความคล้ายคลึงกับโครงการในการบริหารโครงการภายใต้การบริหารโครงการหรือองค์การแบบเมทริกซ์ ผู้บริหารสร้างทีมงานชั่วคราวขึ้นมาเพื่อปฏิบัติงานในโครงการเฉพาะอย่าง เมื่อโครงการสำเร็จแล้วทีมงานจะสลายตัวไป พี พี บี เอส จะวิเคราะห์ผลประโยชน์ ค่าใช้จ่าย ต้นทุนของแต่ละโปรแกรมถูกเปรียบเทียบกับกำไรที่คาดหวังไว้ก่อนที่โปรแกรมจะเริ่มขึ้น ภายหลังจากโปรแกรมบรรลุถึงความสำเร็จแล้ว ผู้บริหารจะประเมินผลที่เกิดขึ้นของแต่ละโปรแกรม

พี พี บี เอส แตกต่างไปจากกระบวนการวางแผน และการงบประมาณสมัยเดิมมาก ภายใต้ พี พี บี เอส ผลประโยชน์ของแต่ละโปรแกรมจะถูกประเมินเปรียบเทียบกับค่าใช้จ่าย ส่วนวิธีการวางแผนและงบประมาณสมัยเดิม คือ หน่วยงานจะได้รับงบประมาณของปีที่แล้วบวกด้วย เอกซ์ (X) เปอร์เซนต์ (เปอร์เซนต์ถูกกำหนดขึ้นมาจากพื้นฐานของปัจจัยเงินเฟ้อหรือโครงการใหม่ๆ ที่หน่วยงานต้องการเพิ่มเติมเข้ามา)

สรุปได้ว่าได้มีการนำ พี พี บี เอส ถูกนำเข้ามาใช้ในระบบการบริหารงาน ก็เนื่องจากเป็นเครื่องมือในการพิจารณาปรับปรุงระบบการบริหารงบประมาณ ทั้งนี้เพราะระบบ พี พี บี เอส ได้จัดลำดับความสำคัญที่มาก่อนหลังของโครงการไว้ และนโยบายในการคลังที่เกี่ยวกับการใช้จ่ายงบประมาณเป็นจำนวนมาก โครงการที่มีความสำคัญรองจากลำดับแรกๆ จะได้รับการดำเนินการได้ในทำนองเดียวกัน โครงการที่มีความสำคัญขั้นต่ำจะถูกตัดออกถ้าได้รับงบประมาณไม่เพียงพอ ระบบ พี พี บี เอส เป็นเครื่องมือของผู้บริหารประเทศระดับสูง สำนักงบประมาณจะเป็นผู้ประมาณค่าของโครงการตามแบบ พี พี บี เอส และจะเป็นผู้แนะนำผู้บริหารประเทศในการจัดสรรงบประมาณ

ระบบ พี พี บี เอส เป็นระบบใหม่ที่ถูกนำมาใช้ในการบริหารงบประมาณ เพื่อที่จะแก้ไขข้อบกพร่องของงบประมาณแบบเก่า ขบวนการของระบบงบประมาณแบบใหม่นี้จะต้องมีการทดลองและปรับปรุงให้เหมาะสมก่อนที่จะนำมาใช้ทั้งหมด จำเป็นจะต้องใช้ผู้เชี่ยวชาญในการวิเคราะห์และจะต้องเป็นบุคคลที่มีความรู้ทางคำนวณด้วย และจำเป็นจะต้องมีสถิติข้อมูลที่ถูกต้อง (ลีลา สีนานุเคราะห์. 2530 : 58-61)

1.10 หลักการจัดการ ควรมีองค์ประกอบดังนี้

1 ความหมายของการจัดการ กล่าวไว้ดังนี้

การจัดการ(Management) หมายถึง การบริหารงานใดๆ ขององค์การที่ต้องการหา
กำไร โดยผู้บริหารจะต้องทำให้องค์การบรรลุเป้าหมายเพื่อให้ตนอยู่รอดในองค์การได้ คำว่า
Management จึงมักใช้ในองค์การธุรกิจหรือองค์การที่มุ่งผลกำไร การดำเนินงานโดยตรง ส่วน
Administration จะหมายถึงการบริหารระดับสูง ระดับกำหนดนโยบาย การวางแผน
(ลีลา สนิทานเคราะห์. 2530 : 58)

2 แนวความคิดทางการจัดการ (Management Concepts)

แนวความคิดทางการจัดการที่เกิดขึ้นมา ตามประวัติความเป็นมาจากพื้นฐานความ
คิดที่เกิดขึ้นในแต่ละยุคสมัย ได้มีการวิวัฒนาการเรื่อยมาตามลำดับ ตามวิธีการศึกษาต่างๆ แนว
ความคิดทางการจัดการ ใหญ่ๆ 3 แนวความคิด คือ

1. แนวความคิดการจัดการสมัยเดิม

การจัดการที่มีหลักเกณฑ์ (Scientific Management) ของเทเลอร์
การจัดการตามหลักการจัดการทั่วไป (General Principles of Management)
หรือจัดการตามหน้าทำงาน หรือกระบวนการจัดการ (Functional of Process Approach)

2 แนวความคิดการจัดการแบบมนุษยสัมพันธ์

การจัดการตามแนวมนุษยสัมพันธ์ (Human Relations)
การจัดการแบบพฤติกรรมศาสตร์ (Behavioral Sciences)

3 แนวความคิดการจัดการแบบสมัยใหม่

การจัดการแบบตัดสินใจ (Decisional Approach)
การจัดการตามสถานการณ์ (Situation Approach)

(พนัส หันนาคินท์. 2542: 5)

2. หลักการออกกำลังกาย

หลักการออกกำลังกายมีวิธีปฏิบัติได้ในหลายรูปแบบซึ่งส่วนใหญ่จะเน้นการออกกำลังกาย
ที่เป็นการเคลื่อนไหวของกล้ามเนื้อในร่างกายซึ่งจะมีประโยชน์โดยตรงเกี่ยวกับการประสาน
สัมพันธ์ในการทำงานของทุกระบบในร่างกายก่อให้เกิดประสิทธิภาพที่ดีขึ้นมีความแข็งแรงและมี
สุขภาพที่ดี

2.1 ความหมายของการออกกำลังกาย มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของ
การออกกำลังกายดังนี้

การออกกำลังกาย มีความหมายหลายอย่าง แต่สำหรับในทางพลศึกษา จะมีความหมาย
ว่า การได้เคลื่อนไหวร่างกาย การให้กล้ามเนื้อได้ทำงาน ได้ใช้กำลัง (ประทุม ม่วงมี. 2541 : 5)

การออกกำลังกาย หมายถึง การให้กล้ามเนื้อทำงานเพื่อให้ร่างกายมีการเคลื่อนไหว พร้อมกับการได้แรงงานด้วยในขณะเดียวกันยังมีการทำงานของระบบต่างๆ ในร่างกาย เพื่อช่วยการจัดแผนงาน ควบคุมและปรับปรุง ส่งเสริมให้การออกกำลังกาย มีประสิทธิภาพและคงอยู่ (ชูศักดิ์ เวชแพทย. 2519 : 26)

การออกกำลังกาย หมายถึง การที่ร่างกายได้ใช้แรงงาน หรือ กำลังงานที่มีอยู่ในตัวนั้น เพื่อให้ร่างกายหรือส่วนใดส่วนหนึ่งของร่างกายเกิดการเคลื่อนไหว เช่น การเดิน การกระโดด การวิ่ง การทำงานหรือในการเล่นกีฬา การออกกำลังกายแต่ละกิจกรรม ร่างกายต้องใช้กำลังงานมากน้อยแตกต่างกันไปตามลักษณะของงานนั้นๆ (วรศักดิ์ เพียรชอบ. 2525 : 37)

สรุป การออกกำลังกาย หมายถึง การทำให้กล้ามเนื้อต่างๆ ในร่างกายได้ทำงานและเคลื่อนไหวซึ่งจะมีผลในการสร้างความแข็งแรง และการมีสุขภาพดีมีประโยชน์โดยตรงต่อระบบการทำงานต่างๆ ในร่างกาย เช่น ระบบการทำงานของหัวใจ ระบบการไหลเวียนโลหิต ระบบกล้ามเนื้อ และระบบประสาทจะทำงานประสานกันดีขึ้น

2.2 ข้อปฏิบัติเกี่ยวกับการออกกำลังกาย

1 อบอุ่นร่างกายก่อนการออกกำลังกายทุกครั้ง เพื่อเตรียมส่วนต่างๆ ของร่างกาย และกล้ามเนื้อให้พร้อมกระตุ้นระบบประสาทและระบบไหลเวียนโลหิต ระบบหายใจให้พร้อมที่จะทำงาน

2 พยายามบริหารทุกๆ ส่วนของร่างกาย

3 ออกกำลังกายวันละน้อยและค่อยๆ เพิ่มปริมาณหรือระยะเวลาและความหนัก หนักขึ้นตามขั้นตอนที่ละขั้นตามลำดับ

4 ออกกำลังกายเป็นประจำและสม่ำเสมอ

5 หายใจเข้าออกให้สัมพันธ์กับการปฏิบัติกิจกรรมในขณะออกกำลังกาย

6 ฝึกหรือออกกำลังกายเป็นช่วงๆ มีการพักระหว่างช่วง เพื่อพักผ่อนคลายความเหนื่อยล้าของกล้ามเนื้อ พยายามหลีกเลี่ยงการออกกำลังกายที่เข้มข้นเกินไป หรือลักษณะการออกกำลังกายที่ใช้ส่วนแขนค้ำจุนร่างกายในขณะออกกำลังกาย เนื่องจากสภาพความแข็งแรงของข้อต่อลดลง ควรมีการบริหารร่างกายหลังจากที่ได้ออกกำลังกายไปแล้วเพื่อผ่อนคลายความตึงตัวของกล้ามเนื้อ ความเครียดของเอ็นและกล้ามเนื้อ รู้จักตรวจสอบภาวะการออกกำลังกายของตนเองโดยการวัดชีพจรของตนเอง เช่น หลังจากออกกำลังกายไปแล้วช่วงหนึ่งตรวจนับชีพจรว่าอัตราการเต้นของชีพจรเป็นอย่างไร และเมื่อมีการพักผ่อนแล้วอัตราชีพจรคืนสู่ปกติใช้เวลาประมาณเท่าใด ปกติแล้วคนสูงอายุจะมีลักษณะของอัตราชีพจรคืนสู่ปกติหลังจากออกกำลังกายไปแล้วช้าลง เมื่อมีอายุเกินช่วง 30 – 35 ปีขึ้นไป ความคล่องแคล่วกระฉับกระเฉงลดลง ดังนั้น การออกกำลังกายจึงมีขีดจำกัด ควรให้แพทย์ตรวจสอบสุขภาพและสอบถามความเห็นของ

ร่างกาย โดยการวัดอัตราการเต้นของหัวใจ ความดันโลหิต เพื่อจะได้เลือกกิจกรรมที่เหมาะสมกับระดับความสามารถของร่างกายของแต่ละบุคคล (พีระพงศ์ บุญศิริ. 2538 : 122-123)

2.3 หลักการฝึกด้วยน้ำหนัก

จากทฤษฎีเกี่ยวกับการออกกำลังกายโดยใช้น้ำหนักช่วยของเดอลอร์ม (Delorme) ได้กำหนดการฝึกไว้ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1945 ดังต่อไปนี้

1 การเพิ่มความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ ทำได้โดยใช้น้ำหนักให้มากเกือบจะเท่ากับน้ำหนักที่จะยกได้จริงในหนึ่งครั้ง และทำน้อยครั้ง คือ ฝึกความแข็งแรง เท่ากับ น้ำหนัก 75 ปอนด์/ 15 ครั้ง

2 ถ้าเป็นการฝึกเพื่อเพิ่มความทนทานของกล้ามเนื้อให้ใช้น้ำหนักน้อยแต่เพิ่มจำนวนเที่ยวมากขึ้น คือ ฝึกความทนทาน เท่ากับ น้ำหนัก 15 ปอนด์/ 75 ครั้ง

3 หากต้องการสร้างความแข็งแรงและความทนทานพร้อมกัน ก็ใช้น้ำหนักปานกลาง และจำนวนครั้งที่ทำก็ปานกลางเช่นกัน คือ ฝึกความแข็งแรงและทนทาน เท่ากับ น้ำหนัก 45 ปอนด์/10 ครั้ง/ 3 ยก

4 ท่าของการออกกำลังกายด้วยน้ำหนัก ควรจะเลือกให้เหมาะสมเพื่อพัฒนาความแข็งแรง และความทนทานเฉพาะส่วนของกล้ามเนื้อนั้นๆ หากจะพัฒนาให้กล้ามเนื้อใดมีความแข็งแรงอดทนเพิ่มขึ้นก็ต้องเลือกกิจกรรมหรือท่าบริหารให้กับกล้ามเนื้อนั้นเฉพาะ เนื่องจากกล้ามเนื้อจะมีความแข็งแรงทนทานเพิ่มขึ้นก็เฉพาะส่วนที่ได้รับการฝึกหรือออกกำลังกายเท่านั้น

5 กล้ามเนื้อจะมีการหดตัวเป็นประจำ จึงควรมีการฝึกประจำ ถ้าต้องการสร้างความแข็งแรงระยะแรกๆจึงควรมีการฝึกประจำ เช่น ฝึกวันเว้นวัน ถ้าเป็นการฝึกตลอดปีระยะเวลาก็คงวันที่จะฝึกลง เช่น ฝึกสัปดาห์ละ 2 วัน และเมื่อความแข็งแรงเพิ่มขึ้น ก็ควรจะเพิ่มน้ำหนักมากขึ้นในทุกๆสัปดาห์

6 จัดทำการฝึกเป็นชุดดังนี้

ฝึก 1 ชุด โดยยกน้ำหนัก 10 ครั้ง ใช้น้ำหนัก $\frac{1}{2}$ RMS. ฝึก 1 ชุด โดยยกน้ำหนัก 10 ครั้ง ใช้น้ำหนัก $\frac{3}{4}$ RMS. ฝึก 1 ชุด โดยยกน้ำหนัก 10 ครั้ง ใช้น้ำหนัก 10 RMS.

การฝึกแบบนี้มีประสิทธิภาพสูงตามกฎหมายของการฝึกโดยเพิ่มน้ำหนักบรรทุก และในปัจจุบันได้มีการค้นคว้าสรุปแนวคิดใหม่ว่า การใช้น้ำหนักมาก จำนวนครั้งน้อยจะให้ผลในด้านความแข็งแรงมากกว่า คือ ความแข็งแรงจะเพิ่มได้เร็วกว่าเมื่อทำ 6 – 8 เทียวน้ำหนักที่มากที่สุดสามารถทำได้

7 การออกกำลังกายหรือฝึกด้วยน้ำหนักต้องอบอุ่นร่างกายเสมอ เช่น การวิ่งเหยาะๆ การกระโดดเชือกหรือบริหารท่ามือเปล่าเพื่อช่วยให้เกิดความอ่อนตัวของข้อต่อและส่วนต่างๆ ของร่างกายโดยใช้เวลาประมาณ 5 – 10 นาที ควรมีพักระหว่างการฝึกประมาณ 2 – 3 นาที (พีระพงศ์ บุญศิริ. 2538 :164-165)

2.4 ประโยชน์ในการออกกำลังกาย

- 1 ทำให้กล้ามเนื้อทุกส่วนในร่างกายทำงานประสานกัน
- 2 ทำให้ระบบการไหลเวียนโลหิตดีขึ้น
- 3 เพิ่มสมรรถภาพและความแข็งแรงแก่ร่างกาย
- 4 เพิ่มสมรรถภาพในการใช้ออกซิเจนของกล้ามเนื้อ
- 5 หัวใจสามารถปรับตัวเพื่อการสูบฉีดโลหิตดีขึ้น
- 6 ร่างกายสามารถทำงานได้นานและหนักขึ้น
- 7 ช่วยผ่อนคลายความตึงเครียด (พระพงศ์ บุญศิริ. 2538 : 88–89)

2.5 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ

1. การเรียงตัวของเส้นใยกล้ามเนื้อ กล้ามเนื้อที่มีเส้นใยเรียงตัวตามยาว จะมีกำลังการหดตัวน้อยกว่ากล้ามเนื้อที่เส้นใยเรียงตัวแบบขนนก
2. ความเมื่อยล้า ความเมื่อยล้าจะเป็นสาเหตุให้กำลังการหดตัวของกล้ามเนื้อลดลง
3. อุณหภูมิ การหดตัวของกล้ามเนื้อจะเร็วและแรงที่สุด หากอุณหภูมิของกล้ามเนื้อสูงกว่าอุณหภูมิปกติของร่างกายเล็กน้อย
4. ปริมาณของสารอาหาร ซึ่งเป็นแหล่งเชื้อเพลิงที่สะสมในร่างกาย เช่น ไกลโคเจน หรือ กลูโคสลดลง จึงทำให้กำลังหดตัวของกล้ามเนื้อลดลง
5. ระดับการฝึก กล้ามเนื้อที่ได้รับการฝึกอยู่เป็นประจำ ย่อมมีกำลังการหดตัวสูงกว่ากล้ามเนื้อที่ไม่ค่อยได้ฝึก รวมถึงความเข้มของกิจกรรมที่ฝึกก็มีผลต่อความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ นักกีฬาควรได้รับการฝึกกล้ามเนื้ออยู่เป็นประจำ เพื่อเตรียมความพร้อมของร่างกายไปสู่การแข่งขันต่อไป
6. การพักผ่อน นับเป็นปัจจัยที่สำคัญประการหนึ่ง หากเราออกกำลังกายติดต่อกันโดยไม่พักผ่อนเลยความสามารถในการหดตัวของกล้ามเนื้อจะลดลง แหล่งเชื้อเพลิงที่จะนำมาใช้สังเคราะห์พลังงานก็ลดลงด้วย การพักผ่อนช่วยให้การจัดของเสียออกจากกล้ามเนื้อ โดยอาศัยเลือดดำเนินไปด้วยดี ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการฝึกหรือออกกำลังกาย (ประทุม ม่วงมี. 2527 : 91-92)

3. สาระสำคัญของแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 3

(การกีฬาแห่งประเทศไทย. 2545-2549 : 11-23)

การพัฒนาการกีฬาเป็นปัจจัยหลักปัจจัยหนึ่ง ที่มุ่งพัฒนาคนให้มีคุณภาพและศักยภาพ ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์และสังคม รวมทั้งมุ่งสร้างสรรค์สังคมไทยให้เข้มแข็ง มีระเบียบวินัย มีความเอื้ออาทรสมานฉันท์ โดยมีการกำหนดกรอบวิสัยทัศน์ วัตถุประสงค์ เป้าหมาย ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ดังนี้

กรอบวิสัยทัศน์และทิศทางการพัฒนา

1. ประชาชนทุกกลุ่ม ทุกเพศ ทุกวัย ทุกพื้นที่ได้ออกกำลังกายและเล่นกีฬาเป็นประจำอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต เพื่อพัฒนาสุขภาพกายและจิต มีคุณธรรม จริยธรรม ระเบียบวินัย น้ำใจนักกีฬา สามารถอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างเหมาะสม และใช้กีฬาเป็นสื่อในการลดปัญหาสังคมโดยเฉพาะสิ่งเสพติด
2. นักกีฬาได้รับการพัฒนาความสามารถของตนเอง เพื่อความเป็นเลิศทั้งในระดับท้องถิ่น ระดับชาติ และนานาชาติ รวมทั้งได้รับการสนับสนุนด้านกองทุนพัฒนาการกีฬา การนำวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางการกีฬามาประยุกต์ใช้อย่างกว้างขวาง การพัฒนากีฬาสากลและกีฬาประจำชาติที่ได้รับความนิยมเป็นกีฬาอาชีพ ตลอดจนสร้าง พัฒนาปรับปรุงและดูแลสถานกีฬา สถานออกกำลังกาย อุปกรณ์กีฬาและสิ่งอำนวยความสะดวกให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานสากลมากยิ่งขึ้น
3. องค์กรบริหารการกีฬาแห่งชาติมีเอกภาพและประสิทธิภาพ ในการบริหารจัดการการกีฬาในเชิงรุกอย่างเป็นระบบและมีธรรมาภิบาล รวมทั้งเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในสังคมในการพัฒนาการกีฬาอย่างกว้างขวาง

วัตถุประสงค์

1. เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนทุกคนออกกำลังกายหรือเล่นกีฬา เพื่อพัฒนาให้เป็นทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพและอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างมีความสุข
2. เพื่อพัฒนากีฬาขั้นพื้นฐาน กีฬาเพื่อมวลชน กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ และกีฬาเพื่อการอาชีพ โดยให้มีการนำวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีการกีฬามาประยุกต์ใช้ทุกขั้นตอน
3. เพื่อพัฒนาบุคลากรด้านการกีฬา รวมทั้งจัดหา จัดสร้างเครื่องมืออุปกรณ์การกีฬา และสถานกีฬาให้เหมาะสมกับความต้องการของท้องถิ่น
4. เพื่อพัฒนาองค์กรกีฬาพัฒนาให้มีเอกภาพและประสิทธิภาพ ในการบริหารจัดการกีฬาอย่างเป็นระบบ และมีการกระจายอำนาจการบริหารการกีฬาสู่ท้องถิ่นอย่างทั่วถึง โดยให้องค์กรภาครัฐและภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการกีฬา

เป้าหมาย

1. ประชาชนทุกคนและทุกกลุ่มมีความเสมอภาค และได้รับโอกาสพัฒนาให้เป็นทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพ โดยใช้กีฬาเป็นสื่อ
2. เด็กและเยาวชนร้อยละ 80 มีความรู้ความเข้าใจ มีเจตคติที่ดีต่อการออกกำลังกาย และเล่นกีฬา และมีทักษะกีฬาขั้นพื้นฐาน รวมทั้งได้รับการพัฒนาให้มีคุณธรรม มีระเบียบวินัย และมีน้ำใจนักกีฬา
3. ประชาชนร้อยละ 60 ได้ออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพ มีสมรรถภาพทางกายและเสริมสร้างมิตรภาพระหว่างครอบครัว ชุมชนอย่างเหมาะสมและทั่วถึง
4. มีการพัฒนาสถานที่ออกกำลังกายระดับชุมชนให้เป็นไปตามความต้องการของท้องถิ่น รวมทั้งพัฒนาสนามกีฬาทุกระดับให้มีคุณภาพเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน
5. มีนักกีฬาและบุคลากรทางการกีฬาเพิ่มขึ้น รวมทั้งมีการพัฒนาศักยภาพ คุณธรรม ระเบียบวินัย และมีน้ำใจนักกีฬาของนักกีฬาและบุคลากรทางการกีฬาอย่างต่อเนื่อง
6. มีการส่งเสริมมาตรฐานการกีฬาให้สูงขึ้นตามลำดับ จากกีฬาขั้นพื้นฐาน กีฬาเพื่อมวลชน กีฬาเพื่อความเป็นเลิศและกีฬาเพื่ออาชีพ ตั้งแต่ระดับท้องถิ่นจนถึงระดับประเทศและนานาชาติ
7. มีการส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการเพื่อการกีฬา และนำไปใช้อย่างแพร่หลาย
8. เมืองกีฬากีฬาและเครือข่ายที่มีเอกภาพและประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ มีการกระจายอำนาจการบริหารสู่ท้องถิ่นอย่างทั่วถึง มีการประสานงานและให้ความร่วมมือในการพัฒนาการกีฬาของชาติทุกระดับอย่างเข้มแข็ง
9. มีระบบสารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ที่มีประสิทธิภาพ มีการนิเทศติดตามและประเมินผลอย่างเป็นระบบ รวมทั้งมีผลงานการศึกษาวิจัยและนำไปใช้เพื่อพัฒนาการกีฬาเพิ่มขึ้น
10. มีกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับที่เหมาะสมและเอื้อต่อการบริหารการกีฬา และมีกองทุนพัฒนาทางการกีฬาและสวัสดิการแก่นักกีฬา และบุคลากรทางการกีฬาเพิ่มขึ้นทั้งในระดับประเทศและระดับจังหวัด

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

- ยุทธศาสตร์ที่ 1 : การพัฒนาการกีฬาขั้นพื้นฐาน
- ยุทธศาสตร์ที่ 2 : การพัฒนาการกีฬาเพื่อมวลชน
- ยุทธศาสตร์ที่ 3 : การพัฒนาการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ
- ยุทธศาสตร์ที่ 4 : การพัฒนาการกีฬาเพื่อการอาชีพ
- ยุทธศาสตร์ที่ 5 : การพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา

ยุทธศาสตร์ที่ 6 : การพัฒนาการบริหารการกีฬา

ในที่นี้จะขอกล่าวถึง เฉพาะยุทธศาสตร์ที่เป็นปัจจัยสำคัญในการบริหารจัดการสถานออกกำลังกาย และการส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนทั่วไปรักการออกกำลังกาย กล่าวคือ

ยุทธศาสตร์การพัฒนาการกีฬาขั้นพื้นฐาน

การกีฬาขั้นพื้นฐาน หมายถึง การออกกำลังกายหรือการเล่นกีฬาที่ใช้ทักษะกีฬาขั้นพื้นฐาน เพื่อให้เด็กและเยาวชนมีความรู้ เจตคติ และทักษะกีฬา ทำให้สามารถเล่นกีฬาได้และดูกีฬาเป็น โดยมุ่งพัฒนาทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์สังคมและสติปัญญา ก่อให้เกิดคุณธรรม จริยธรรม ระเบียบวินัยและน้ำใจนักกีฬา

วัตถุประสงค์

เพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความสามารถขั้นพื้นฐานในการเล่นกีฬา มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการออกกำลังกายและเล่นกีฬา มีเจตคติที่ดีและมีทักษะพื้นฐานในการเล่นกีฬา สามารถเล่นกีฬาได้ ดูกีฬาเป็น มีคุณธรรม จริยธรรม ระเบียบวินัย และน้ำใจนักกีฬา สามารถนำทักษะการออกกำลังกายและเล่นกีฬาไปใช้ในชีวิตประจำวัน เพื่อสุขภาพและห่างไกลสิ่งเสพติด รวมทั้งเป็นพื้นฐานในการพัฒนากีฬาไปสู่ความเป็นเลิศ ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและสังคม

เป้าหมาย

1. เด็ก และเยาวชน ร้อยละ 80 ออกกำลังกายและเล่นกีฬาเป็นประจำตามความถนัดและสนใจของตนเอง อย่างน้อยวันละ 30 นาที ไม่น้อยกว่า 3 วันต่อสัปดาห์
2. เด็ก และเยาวชน ร้อยละ 80 มีความรู้ ทศนคติแลมีทักษะในการเล่นกีฬาขั้นพื้นฐาน รวมทั้งได้รับการพัฒนาให้มีคุณธรรม จริยธรรม ระเบียบวินัยและน้ำใจนักกีฬา
3. มีการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรพลศึกษา ตั้งแต่ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานถึงระดับอุดมศึกษา เพื่อให้เด็กและเยาวชน รวมทั้งบุคคลกลุ่มพิเศษได้เรียนวิชาพลศึกษา และเข้าร่วมกิจกรรมโครงการพลศึกษาในสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง
4. มีครูพลศึกษาที่มีวุฒิทางพลศึกษาทำหน้าที่สอนและจัดกิจกรรมพลศึกษา ในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานเพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ 5 ต่อปี และครูผู้สอนพลศึกษาและกีฬาได้รับการพัฒนาความรู้อย่างต่อเนื่องทุกปี
5. สถานศึกษาและชุมชนมีสถานที่ออกกำลังกายและเล่นกีฬาที่ได้มาตรฐาน อย่างน้อย 1 ชนิดกีฬา มีอุปกรณ์กีฬาที่มีมาตรฐานครบทุกตำบล และมีการส่งเสริมให้จัดกิจกรรมออกกำลังกายและเล่นกีฬาอย่างต่อเนื่อง เปิดโอกาสให้เด็กและเยาวชนในชุมชน ได้มีส่วนร่วมอย่างทั่วถึง
6. มีอาสาสมัครกีฬาที่มีความรู้ความสามารถทางการกีฬา ทำหน้าที่เป็นผู้ฝึกสอนกีฬาขั้นพื้นฐาน และจัดกิจกรรมออกกำลังกายและเล่นกีฬาในทุกตำบล เพื่อเป็นแกนนำในการสร้างความเข้มแข็งให้แก่ชุมชน

7. มีการจัดตั้งศูนย์กีฬาและมีอุปกรณ์กีฬาที่ได้มาตรฐานครบทุกตำบล เพื่อเป็นศูนย์ฝึกกีฬาระดับพื้นฐานของชุมชน โดยประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารศูนย์กีฬาตามความต้องการของชุมชน

แนวทางการพัฒนา

เพื่อให้สามารถบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาขั้นพื้นฐาน มีแนวทางที่สำคัญดังนี้

1. พัฒนากีฬาขั้นพื้นฐานในระบบโรงเรียน โดย

1.1 เผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการออกกำลังกาย การเล่นกีฬาขั้นพื้นฐานและความรู้เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาที่ถูกต้องเหมาะสม แก่เด็กและเยาวชนผ่านสื่อประเภทต่างๆ อย่างต่อเนื่องและกว้างขวาง

1.2 สนับสนุนให้เด็กและเยาวชนในสถานศึกษาทุกระดับออกกำลังกายและเล่นกีฬาขั้นพื้นฐานอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่การเรียนพลศึกษาตามหลักสูตร การจัดกิจกรรมการแข่งขันกีฬาระหว่างสถาบัน การจัดกิจกรรมพลศึกษาเพื่อนันทนาการ และการจัดพลศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ

1.3 พัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรพลศึกษาทุกระดับอย่างต่อเนื่อง โดยปรับโครงสร้างเนื้อหาสาระของหลักสูตร และจัดกิจกรรมเสริมให้เหมาะสมกับแต่ละช่วงและวัย ด้วยการเพิ่มเวลาการฝึกปฏิบัติและเน้นการใช้กีฬาพัฒนาการมีคุณธรรม จริยธรรม ความมีระเบียบวินัย การเคารพกฎกติกาและความมีน้ำใจนักกีฬา รวมทั้งนำความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬามาใช้ในการเรียนการสอน

1.4 จัดให้มีครูพลศึกษาที่มีวุฒิพลศึกษาในโรงเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานเพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ 5 ต่อปี รวมทั้งพัฒนาและอบรมครูที่สอนพลศึกษาเป็นประจำอย่างน้อยทุกปี

1.5 ส่งเสริมโครงการโภชนาการในโรงเรียนและทดสอบสมรรถภาพทางกายของนักเรียน มีการศึกษาและพัฒนาโครงสร้างร่างกาย รวมทั้งเกณฑ์มาตรฐานสมรรถภาพทางกายของเด็กและเยาวชนไทย

1.6 พัฒนาและปรับปรุงสถานที่ออกกำลังกายและสนามกีฬาในสถานศึกษาทุกระดับและชุมชน เพื่อให้บริการสถานที่ อุปกรณ์ และผู้ฝึกสอนแก่เด็กและเยาวชนทั้งในสถานศึกษาและชุมชน รวมทั้งส่งเสริมให้มีการผลิตหรือประดิษฐ์อุปกรณ์กีฬาราคาถูก ที่ได้มาตรฐานและปลอดภัย โดยใช้วัสดุท้องถิ่นและปรับให้เหมาะกับขนาดร่างกายของนักเรียน นิสิต นักศึกษาทุกระดับ

1.7 ส่งเสริมการจัดกิจกรรมการออกกำลังกายและเล่นกีฬาอย่างต่อเนื่อง โดยให้สถานศึกษาเปิดโอกาสให้ใช้สถานที่ออกกำลังกายและเล่นกีฬา และร่วมกับครอบครัวและชุมชน จัดกิจกรรมการแข่งขันกีฬาเพื่อสุขภาพและสมานสามัคคี

1.8 จัดโครงการพัฒนาเด็กและเยาวชนเพื่อเตรียมนักกีฬาสำหรับแข่งขันในระดับจังหวัด ภาค ประเทศ และนานาชาติ

2. พัฒนากีฬาระดับพื้นฐานนอกระบบโรงเรียน โดย

2.1 ส่งเสริมให้ภาครัฐและภาคเอกชนมีส่วนร่วมในการประชาสัมพันธ์เผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการออกกำลังกาย การเล่นกีฬา และความรู้เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาที่ถูกต้องผ่านสื่อรูปแบบต่าง ๆ แก่เด็กและเยาวชนนอกโรงเรียน

2.2 จัดหาและฝึกอบรมผู้ฝึกสอนกีฬาระดับพื้นฐานและอาสาสมัครผู้นำด้านการกีฬาประจำหมู่บ้านและตำบล

2.3 สนับสนุนให้หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนสร้างศูนย์กีฬาตำบลทุกตำบล และให้มีศูนย์กีฬาหมู่บ้าน รวมทั้งสนับสนุนสื่อและอุปกรณ์กีฬาให้กับท้องถิ่นอย่างเหมาะสมและทั่วถึง

2.4 สนับสนุนให้มีการจัดกิจกรรมการออกกำลังกายและเล่นกีฬา ทั้งการฝึกทักษะกีฬาระดับพื้นฐานและการจัดการแข่งขันแก่เด็กและเยาวชนนอกระบบโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ห่างไกลสิ่งเสพติด โดยให้เด็กและเยาวชนเป็นผู้นำในการชักชวนครอบครัว และประชาชนร่วมกันออกกำลังกายและเล่นกีฬาทั้งกีฬาพื้นบ้าน กีฬาไทยและกีฬาสากล

2.5 ส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดมทรัพยากรทั้งบุคลากร สถานที่และงบประมาณ เพื่อบูรณาการการจัดดำเนินการบริหารการกีฬาในท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพสูงสุด

2.6 สนับสนุนให้หน่วยงานภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคเอกชน พัฒนาเด็กและเยาวชน เพื่อเตรียมนักกีฬาสำหรับการแข่งขันในระดับจังหวัด ภูมิภาค ประเทศ และนานาชาติ

ยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาเพื่อมวลชน

กีฬาเพื่อมวลชน หมายถึง การออกกำลังกายหรือการเล่นกีฬา รวมทั้งการออกกำลังกายในการประกอบอาชีพหรือการออกกำลังกายในชีวิตประจำวันที่ประชาชนทุกกลุ่มรวมทั้งบุคคลกลุ่มพิเศษและผู้ด้อยโอกาสได้ออกกำลังกายและเล่นกีฬาให้เหมาะสมกับสภาพร่างกายของตน เพื่อมีสุขภาพดีและมีคุณภาพชีวิต

วัตถุประสงค์

เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนทุกกลุ่ม รวมทั้งบุคคลกลุ่มพิเศษได้ออกกำลังกายและเล่นกีฬาให้สอดคล้องกับวิถีชีวิตเป็นประจำ ทั้งกีฬาไทยและสากล เพื่อส่งเสริมสุขภาพและนันทนาการ รวมทั้งสร้างคุณธรรม จริยธรรม ความสามัคคีและความมีวินัยของคนในชาติ

เป้าหมาย

1. ประชาชนร้อยละ 60 ได้ออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาตามวิถีชีวิต ทั้งกีฬาไทยและกีฬาสากลเป็นประจำ อย่างน้อยวันละ 30 นาที ไม่น้อยกว่า 3 วันต่อสัปดาห์
1. บุคคลกลุ่มพิเศษและผู้ด้อยโอกาสร้อยละ 30 ได้ออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาตามวิถีชีวิต ทั้งกีฬาไทยและกีฬาสากลเป็นประจำ อย่างน้อยวันละ 30 นาที ไม่น้อยกว่า 3 วันต่อสัปดาห์
2. มีการเพิ่มปริมาณและประสิทธิภาพของส่วนงานกีฬาเพื่อมวลชนมากขึ้น
3. มีส่วนสุขภาพสำหรับประชาชนครบทุกอำเภอ และมีส่วนสุขภาพระดับตำบลตามความพร้อมของท้องถิ่น รวมทั้งมีสถานที่ออกกำลังกายหรือลานกีฬาทุกหมู่บ้าน
4. มีการปรับปรุงบริเวณหรือส่วนหนึ่งของสถานที่ออกกำลังกายและเล่นกีฬา พร้อมทั้งจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พิการและผู้สูงอายุในทุกจังหวัด
5. มีศูนย์กีฬาดำบลและศูนย์กีฬาหมู่บ้าน รวมทั้งศูนย์อุปกรณ์กีฬา เพื่อบริการประชาชนและจัดกิจกรรมออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาอย่างต่อเนื่องทุกตำบล
6. มีบุคลากรทางด้านกีฬามวลชน อาทิ อาสาสมัครหรือผู้นำการออกกำลังกายและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องที่มีความรู้เกี่ยวกับการออกกำลังกายของประชาชนทุกกลุ่ม รวมทั้งบุคคลกลุ่มพิเศษและผู้ด้อยโอกาส
7. สถานศึกษาเปิดโอกาสให้เด็ก เยาวชนและประชาชนในชุมชน ได้ใช้สถานที่และมีส่วนร่วมในกิจกรรมการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาอย่างต่อเนื่อง
8. มีสถานบริการส่งเสริมสุขภาพของเอกชนเพิ่มขึ้น
9. หน่วยงานของภาครัฐและภาคเอกชนขนาดใหญ่ กำหนดนโยบายหลักที่จะทำ ให้บุคลากรในหน่วยงานได้ออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาอย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง โดยจัดหาสถานที่ออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาพร้อมเจ้าหน้าที่และสิ่งอำนวยความสะดวก

แนวทางการพัฒนา

เพื่อให้สามารถบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาเพื่อมวลชน มีแนวทางที่สำคัญดังนี้

1. จัดให้มีการกำหนดมาตรการและเผยแพร่ความรู้ด้านการกีฬา เพื่อมวลชนอย่างจริงจัง โดย
 - 1.1 ประสานการกำหนดแนวทางการพัฒนาและจัดกิจกรรมการออกกำลังกายและเล่นกีฬาเพื่อมวลชนให้กับบุคลากรของหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนให้ชัดเจน

1.2 จัดทำสื่อเผยแพร่ความรู้การออกกำลังกายและเล่นกีฬาที่เหมาะสมกับเพศ วัย และบุคคลกลุ่มพิเศษ รวมทั้งผู้สูงอายุเพื่อนำไปสู่การออกกำลังกายที่เป็นพฤติกรรมนิสัยต่อไป

2. จัดให้มีการเพิ่มปริมาณและประสิทธิภาพของส่วนงานกีฬาเพื่อมวลชน โดย

2.1 ส่งเสริมให้มีการจัดส่วนงานรับผิดชอบกีฬามวลชน และกำหนดภารกิจแนวทางการทำงานอย่างชัดเจนในหน่วยงานภาครัฐและเอกชน

2.2 สนับสนุนให้เด็ก เยาวชนและประชาชนในชุมชน ได้ใช้สถานที่ในสถานศึกษาและมีส่วนร่วมในกิจกรรมการออกกำลังกายและเล่นกีฬาอย่างทั่วถึง

2.3 ส่งเสริมการจัดกิจกรรมกีฬาเพื่อมวลชนเป็นประจำทุกปี

3. จัดให้มีการเพิ่มและปรับปรุงสถานที่ออกกำลังกายและเล่นกีฬา โดย

3.1 สนับสนุนให้มีการระดมทรัพยากรจากทุกฝ่าย ในการสร้างสวนสุขภาพและสถานที่ออกกำลังกายหรือเล่นกีฬา โดยให้ท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการพัฒนาและดูแลรักษา

3.2 จัดให้ศูนย์กีฬาตำบลและศูนย์อุปกรณ์กีฬาทุกตำบล ดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีบุคลากรการกีฬาประจำศูนย์กีฬา ทำหน้าที่จัดการด้านกีฬา มีสนามกีฬาและสถานที่ออกกำลังกาย รวมทั้งอุปกรณ์กีฬาบริการแก่เด็ก เยาวชน และประชาชน

3.3 สนับสนุนให้มีการปรับปรุงส่วนหนึ่งของสถานที่ออกกำลังกายหรือเล่นกีฬา พร้อมทั้งจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พิการและผู้สูงอายุในทุกจังหวัด

3.4 กำหนดนโยบายชัดเจนให้หน่วยงานของรับและเอกชน เช่น กระทรวง กรม บริษัท ห้างร้าน และโรงงานอุตสาหกรรม จัดให้มีสถานที่ อุปกรณ์บุคลากรทางการกีฬา โดยนำเอาความรู้ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางการกีฬามาใช้ให้เป็นประโยชน์ และเหมาะสมกับบุคลากร

3.5 กำหนดมาตรการส่งเสริมการลงทุน เพื่อสุขภาพประชาชนโดยสนับสนุนให้เอกชนสร้างสถานบริการส่งเสริมสุขภาพให้แก่ประชาชน รวมทั้งบุคคลกลุ่มพิเศษและผู้สูงอายุอย่างแพร่หลาย โดยมีมาตรการสร้างแรงจูงใจต่างๆ เช่น การได้รับสิทธิพิเศษทางกฎหมาย เพื่อส่งเสริมการลงทุน โดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับบุคคลกลุ่มพิเศษและผู้สูงอายุ

4. จัดให้มีการพัฒนาผู้นำกีฬาเพื่อมวลชน โดย

4.1 สนับสนุนให้มีอาสาสมัครผู้นำกีฬามวลชน และอาสาสมัครผู้นำกีฬาเพื่อสุขภาพ ทั้งในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่น เพื่อจัดกิจกรรมการออกกำลังกายและกีฬาให้แก่ประชาชนและผู้พิการ รวมทั้งผู้สูงอายุ

4.2 จัดให้มีการพัฒนาผู้นำกีฬามวลชนอย่างต่อเนื่อง โดยมีการฝึกอบรม การสัมมนา การดูงาน การจัดประชุมระดับจังหวัดและระดับประเทศ

5. จัดกิจกรรมการออกกำลังกายและกีฬาสำหรับประชาชนทุกกลุ่มอย่างเหมาะสม และเพียงพอ โดย

5.1 ส่งเสริมให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน ประสานการจัดทำ แผนปฏิบัติการและกิจกรรมการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา ทั้งกีฬาพื้นบ้าน กีฬาไทยและ กีฬาสากลให้แก่ประชาชนทุกกลุ่ม พร้อมทั้งจัดหาอุปกรณ์และผู้นำกีฬามวลชนให้เหมาะสมกับ ความต้องการของท้องถิ่น รวมทั้งใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาให้เหมาะสมกับประชา ชนแต่ละกลุ่ม

5.2 ส่งเสริมให้บุคลากรของหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน ได้ออกกำลังกาย และเล่นกีฬาเป็นประจำอย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง โดยจัดบริเวณสถานที่ออกกำลังกายและเล่น กีฬา และจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกในเรื่องอุปกรณ์กีฬา เจ้าหน้าที่ และผู้นำการออกกำลังกาย และผู้ฝึกสอนกีฬา

5.3 ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา เพื่อส่ง เสริมสุขภาพและฟื้นฟูสุขภาพกายและจิตของประชาชน รวมทั้งบุคคลกลุ่มพิเศษและผู้สูงอายุ

ยุทธศาสตร์การพัฒนาวินยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา

วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา หมายถึง องค์ความรู้ที่มีขอบข่ายวิชาการสำคัญ 6 สาขา ได้แก่ สรีรวิทยาการออกกำลังกายหรือการกีฬา ชีวกลศาสตร์การกีฬา โภชนาการ การกีฬา เวชศาสตร์การกีฬา จิตวิทยาการกีฬา และวิศวกรรมและเทคโนโลยีการกีฬา นำมา ประยุกต์ใช้ในการพัฒนาศักยภาพและความสามารถของผู้ออกกำลังกายและนักกีฬา รวมทั้ง เครื่องมืออุปกรณ์และสถานที่สำหรับการออกกำลังกายและเล่นกีฬา

วัตถุประสงค์

เพื่อพัฒนาและเผยแพร่ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา ส่งเสริมและ สนับสนุนให้การศึกษาวิจัยมีทิศทางที่ชัดเจน และสามารถนำผลการวิจัยอาทิ สรีรวิทยาการออก กายหรือกีฬา โภชนาการการกีฬา จิตวิทยาการกีฬา ชีวกลศาสตร์การกีฬา เวชศาสตร์ การกีฬา วิศวกรรมและเทคโนโลยีการกีฬา เป็นต้น มาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาสุขภาพของ ประชาชนทุกกลุ่มและพัฒนาศักยภาพของนักกีฬา บุคลากรทางการกีฬา เครื่องมือ อุปกรณ์และ สถานที่กีฬาให้ได้มาตรฐานยิ่งขึ้น

เป้าหมาย

1. มีการผลิตและพัฒนาบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาให้เพียงพอ กับความต้องการ โดยเฉพาะสาขาที่ขาดแคลน เช่น จิตวิทยาการกีฬา วิศวกรรมและ เทคโนโลยีการกีฬา ฯลฯ

2. มีหน่วยงานร่วมกันรับผิดชอบและดำเนินงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การกีฬาสำหรับประชาชนทุกกลุ่ม รวมทั้งบุคคลกลุ่มพิเศษและผู้ด้อยโอกาสครบทุกภาคถึงระดับจังหวัด
3. มีการสนับสนุนการศึกษาวิจัยทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาอย่าง มีทิศทางและต่อเนื่องทั้งในระดับประเทศและระดับจังหวัด
4. องค์กรกีฬาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีการนำผลการวิจัยและความรู้ทาง วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา ไปใช้ในการพัฒนาการกีฬาทั้งในระดับประเทศและระดับ จังหวัด
5. มีการใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา เพื่อพัฒนาโครงสร้างร่างกายให้ เหมาะสมกับชนิดและประเภทกีฬาและพัฒนาอุปกรณ์ สนามกีฬา และเครื่องป้องกันอุบัติเหตุ สำหรับนักกีฬา เด็ก เยาวชน ประชาชน รวมทั้งบุคคลกลุ่มพิเศษและผู้ด้อยโอกาส
6. มีการพัฒนาเครื่องมือทดสอบสมรรถภาพทางกาย มีการสร้างเกณฑ์และนำไป ใช้ให้เหมาะสมกับนักกีฬา เด็ก เยาวชนและประชาชน รวมทั้งบุคคลกลุ่มพิเศษและผู้ด้อยโอกาส
7. มีการเผยแพร่ความรู้เรื่องโทษและการป้องกันการใช้สารต้องห้ามในนักกีฬา ผู้ฝึกสอน ผู้จัดการทีมและประชาชน

แนวทางการพัฒนา

เพื่อให้สามารถบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของยุทธศาสตร์การพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา มีแนวทางที่สำคัญ ดังนี้

1. ให้มีการพัฒนาหน่วยงานที่รับผิดชอบและดำเนินงานด้านวิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยีการกีฬา โดยการกีฬาแห่งประเทศไทยเป็นหน่วยงานหลัก ประสานงานกับหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาหน่วยงานที่รับผิดชอบในการให้บริการด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การกีฬารอบคลุมทุกภาคถึงระดับจังหวัด
2. ผลิตและพัฒนาบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา โดย
 - 2.1 จัดทำหลักสูตรและผลิตบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา อย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะสาขาที่ขาดแคลน เช่น จิตวิทยาการกีฬา วิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยีการกีฬา ให้เพียงพอแก่ความต้องการของสังคม
 - 2.2 จัดหาและให้ทุนอุดหนุนการศึกษาและทุนอุดหนุนการวิจัยด้าน วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาอย่างเหมาะสมและสม่ำเสมอ
3. สรรหาและพัฒนาเครื่องมือและอุปกรณ์กีฬาที่เหมาะสมและถูกต้องตามหลัก วิชาการ โดย
 - 3.1 ศึกษา และวิจัยประเภท ชนิด วิธีการใช้และการได้มาซึ่งเครื่องมือและ อุปกรณ์กีฬาที่เหมาะสมและถูกต้องตามหลักวิชาการ

3.2 ผลิตหรือส่งเสริมให้มีการผลิตเครื่องมือและอุปกรณ์กีฬาที่เหมาะสม

3.3 ทำการศึกษา วิจัย และพัฒนาวิธีการทดสอบสมรรถภาพทางกายในห้องปฏิบัติการและภาคสนาม สำหรับนักกีฬา เด็ก เยาวชนและประชาชน รวมทั้งบุคคลกลุ่มพิเศษและผู้ด้อยโอกาส

4. สร้างเกณฑ์สมรรถภาพที่พึงประสงค์ของนักกีฬา เด็ก เยาวชนและประชาชน โดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมกันสร้างเกณฑ์และดำเนินการให้เกณฑ์สมรรถภาพทางกายบรรลุที่พึงประสงค์ของนักกีฬา เด็ก เยาวชนและประชาชน รวมทั้งบุคคลกลุ่มพิเศษและผู้ด้อยโอกาส

5. ส่งเสริมให้มีการใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาในการพัฒนาการกีฬา โดย

5.1 เผยแพร่ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาอย่างจริงจังและต่อเนื่องโดยผ่านสื่อทุกรูปแบบ รวมทั้งความรู้เรื่องโทษและการป้องกันการใช้สารต้องห้ามในนักกีฬาแก่นักกีฬา ผู้ฝึกสอนกีฬา ผู้จัดการทีมและประชาชน

5.2 บรรลุความรู้เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาไว้ในหลักสูตรทุกระดับการศึกษา

5.3 ส่งเสริมให้มีการใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา เพื่อพัฒนาคุณภาพของสนามกีฬา อุปกรณ์กีฬา เครื่องป้องกันอุบัติเหตุทางการกีฬา และเครื่องมือทดสอบสมรรถภาพสำหรับนักกีฬา เด็ก เยาวชนและประชาชน รวมทั้งบุคคลกลุ่มพิเศษและผู้ด้อยโอกาส

5.4 ส่งเสริมโภชนาการในการพัฒนาโครงสร้างร่างกายและประสิทธิภาพการทำงานของร่างกายให้เหมาะสมกับชนิดและประเภทกีฬา

ยุทธศาสตร์การพัฒนาการบริหารการกีฬา

การบริหารการกีฬา หมายถึง การจัดการดำเนินงานขององค์กรต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับกีฬาอย่างมีเอกภาพและประสิทธิภาพ ทั้งภาครัฐและเอกชนทั้งในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และท้องถิ่น รวมทั้งการประสานความร่วมมือระหว่างองค์กรและภายในองค์กรกีฬาต่างๆอย่างเป็นระบบ

วัตถุประสงค์

เพื่อพัฒนาการบริหารการกีฬาของประเทศให้เป็นระบบ มีเอกภาพและเกิดธรรมาภิบาล องค์กรกีฬาทุกระดับมีการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพ และมีการกระจายอำนาจการบริหารงานกีฬาไปสู่ท้องถิ่น และสร้างการมีส่วนร่วมจากองค์กรที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ ภาคเอกชนและชุมชนทั้งในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่น ในการพัฒนากีฬาในลักษณะบูรณาการอย่างเป็นระบบ

เป้าหมาย

1. การกีฬาแห่งประเทศไทยเป็นองค์กรหลักในการประสานความร่วมมือ และรับผิดชอบกับทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการบริหารการกีฬาของประเทศ ดำเนินงานให้บรรลุผลสำเร็จตามแผนพัฒนาการกีฬาฯ ฉบับที่ 3 อย่างมีประสิทธิภาพ
2. สมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยและสมาคมกีฬาจังหวัดมีสโมสรและชมรมกีฬาแพร่หลายในทุกกระดับ และมีระบบการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพ
3. มีปรับปรุงบทบาทและหน้าที่ของคณะกรรมการกีฬาจังหวัดและคณะกรรมการกีฬาอำเภอ ให้ประสานกับศูนย์กีฬาอำเภอมากขึ้น และคณะกรรมการกีฬาจังหวัด คณะกรรมการกีฬาอำเภอ ประกอบด้วยกรรมการจากหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนในสัดส่วนที่เหมาะสม สามารถร่วมกันบริหารการกีฬาของจังหวัดได้อย่างมีเอกภาพและมีประสิทธิภาพ
4. มีการพัฒนาศูนย์สารสนเทศทางการกีฬาในระดับประเทศ ภาค จังหวัดและอำเภอให้ได้มาตรฐาน และมีประสิทธิภาพในการให้บริการ โดยขยายเครือข่ายจนถึงระดับชุมชน
5. มีการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทในการบริหารการกีฬา โดยประชาชนมีส่วนร่วม
6. มีการปรับปรุงกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ เกี่ยวกับการกีฬาให้เหมาะสมกับยุคสมัยและเอื้ออำนวยต่อการพัฒนาการกีฬาของประเทศ
7. ผู้บริหารการกีฬาได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ให้มีความรู้และความสามารถในการจัดการบริหารการกีฬา และสามารถนำธรรมชาติมาใช้ในการบริหารการกีฬาอย่างเป็นรูปธรรม
8. มีการระดมเงินทุนพัฒนาการกีฬาและสวัสดิการแก่นักกีฬา และบุคลากรทางการกีฬาเพิ่มขึ้นตามศักยภาพ ทั้งในระดับประเทศและระดับจังหวัด
9. กีฬาแห่งประเทศไทยรับผิดชอบจัดระบบการติดตาม และประเมินผลการพัฒนาการกีฬาของประเทศให้มีประสิทธิภาพ

แนวทางการพัฒนา

เพื่อให้สามารถบรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายของยุทธศาสตร์การพัฒนาการบริหารการกีฬา มีแนวทางที่สำคัญ ดังนี้

1. พัฒนางค์กรหลักในการบริหารการกีฬาให้ทำหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดย
 - 1.1 สรรหาบุคลากรและงบประมาณสนับสนุนที่เหมาะสมกับการปฏิบัติการกิจในความรับผิดชอบ รวมทั้งเร่งรัดพัฒนาบุคลากรและผู้บริหารการกีฬาที่มีอยู่ ให้มีความรู้ความ

สามารถในการบริหารจัดการการกีฬา และประสานความร่วมมือกับองค์กรที่เกี่ยวข้องได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 พัฒนารูปแบบการประสานความร่วมมือและความรับผิดชอบที่มีประสิทธิภาพกับทุกองค์กรที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งจัดประชุมเชิงปฏิบัติการและสัมมนา เพื่อประสานความร่วมมืออย่างต่อเนื่อง

1.3 ประสานการแปลงแผนการพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 3 ไปสู่การปฏิบัติระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่อง

1.4 ให้มีการประเมินขั้นตอนการบริหารงานเป็นระยะๆ เพื่อให้บรรลุผลการบริหารอย่างมีประสิทธิภาพ

2. สร้างเสริมความเป็นเอกภาพในการบริหารและพัฒนากีฬาร่วมกับทุกองค์กรที่เกี่ยวข้อง โดย

2.1 ส่งเสริมและสนับสนุนให้ทุกองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการบริหาร และพัฒนากีฬาของประเทศทั้งภาครัฐและเอกชน ใช้แผนพัฒนากีฬาแห่งชาติฉบับที่ 3 เป็นกรอบหลักในการทำแผนปฏิบัติการพัฒนากีฬาของทุกหน่วยงาน

2.2 สนับสนุนให้ภาคเอกชนเข้ามามีบทบาทและความรับผิดชอบเพิ่มมากขึ้นในการบริหารและพัฒนากีฬาของประเทศร่วมกับองค์กรภาครัฐ

2.3 สนับสนุนให้มีการใช้บุคลากร งบประมาณ สถานที่ และวัสดุอุปกรณ์ทางการกีฬาที่มีอยู่ร่วมกันให้เกิดประโยชน์สูงสุด ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ในแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติฉบับที่ 3

3. เร่งรัดการจัดตั้งศูนย์สารสนเทศทางการกีฬาในระดับประเทศ ภาค และจังหวัด โดยสนับสนุนทรัพยากรสำหรับการบริหารและดำเนินงาน จัดตั้งและพัฒนาศูนย์สารสนเทศการกีฬาทุกระดับตั้งแต่ระดับชาติ ภาคและจังหวัด รวมทั้งพัฒนาระบบสารสนเทศและการให้บริการสารสนเทศด้านการกีฬา ให้เป็นเครือข่ายเชื่อมโยงกันทั้งในระดับประเทศ ภูมิภาค จังหวัด และอำเภอจนถึงระดับชุมชน เพื่อให้มีระบบสารสนเทศและการให้บริการสารสนเทศด้านการกีฬาที่ได้มาตรฐานและมีประสิทธิภาพ

4. พัฒนาระบบการประชาสัมพันธ์การกีฬา โดยปรับปรุงรูปแบบและวิธีการประชาสัมพันธ์ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติและธรรมชาติของกลุ่มเป้าหมาย เพื่อปลูกจิตสำนึกประชาชนทุกกลุ่มให้มีนิสัยรักการออกกำลังกายและเล่นกีฬา

5. พัฒนาสมาคมและชมรมกีฬาจังหวัด รวมทั้งสนับสนุนการจัดตั้งชมรมและสโมสรกีฬาในระดับอำเภอให้สามารถบริหารและพัฒนากีฬาได้อย่างมีประสิทธิภาพและต่อเนื่อง โดย

5.1 สนับสนุนด้านงบประมาณ คำแนะนำ และการประสานงานแก่สมาคมและชมรมกีฬารัฐบาล อย่างเหมาะสมตามเหตุผลและความจำเป็นและรณรงค์ให้องค์กรเอกชนเพิ่มการสนับสนุนมากขึ้น

5.2 ปรับปรุงองค์ประกอบและการบริหารงานของคณะกรรมการกีฬารัฐบาล เพื่อให้สามารถร่วมกันพัฒนาการกีฬาของจังหวัดได้อย่างมีเอกภาพและมีประสิทธิภาพ รวมทั้งให้องค์กรที่เกี่ยวข้องสนับสนุนด้านการบริหารบุคลากร งบประมาณ สถานที่ และวัสดุอุปกรณ์

5.3 รณรงค์ให้องค์กรเอกชนในส่วนภูมิภาคและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สนับสนุนการจัดตั้งและพัฒนาชมรมและสโมสรกีฬาในระดับอำเภอให้มีปริมาณเพิ่มขึ้น

6. ทบทวนและปรับเปลี่ยนกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ และกฎหมายเกี่ยวกับการกีฬาให้เหมาะสมกับยุคสมัยและเอื้อต่อการบริหารและพัฒนาการกีฬาของประเทศ โดย

6.1 รวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อใช้ในการปรับเปลี่ยนกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ และกฎหมายที่เกี่ยวกับการกีฬาให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงของสังคม เศรษฐกิจและเทคโนโลยี

6.2 ประชาสัมพันธ์ กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ และกฎหมายเกี่ยวกับการกีฬาซึ่งได้ปรับปรุงแล้ว เพื่อคุ้มครอง ส่งเสริมและสนับสนุนการบริหารและการพัฒนาการกีฬามูลนิธิทางกีฬาและผู้สนับสนุนกีฬา

6.3 ใช้มาตรการลดหย่อนภาษีและให้สิ่งตอบแทนแก่ภาคเอกชนที่ดำเนินการผลิตและพัฒนาทางกีฬา วัสดุอุปกรณ์ การจัดการสวัสดิการ การก่อสร้างสถานกีฬาและการสนับสนุนกีฬาด้านอื่นๆ

7. ส่งเสริมให้มีการกระจายอำนาจ โดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจในการวางแผนและบริหารการกีฬาภายใต้การมีส่วนร่วมของประชาชน โดย

7.1 ส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดตั้งคณะกรรมการการกีฬาซึ่งมาจากประชาชนในท้องถิ่นนั้น ระดมความร่วมมือจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชน รวมทั้งระดมทรัพยากรของท้องถิ่นทั้งด้านบุคลากรและงบประมาณจากภาษีในท้องถิ่น เพื่อให้การบริหารงานด้านการพัฒนาการกีฬาในท้องถิ่นเกิดประสิทธิภาพสูงสุดตามความต้องการของท้องถิ่น

7.2 จัดตั้งศูนย์กีฬาระดับตำบล โดยมีคณะกรรมการบริหารศูนย์กีฬาจากประชาชนในท้องถิ่นนั้นๆ ทำหน้าที่บริหารงานเพื่อให้เป็นไปตามความต้องการของท้องถิ่น

8. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและภาคเอกชนร่วมกันระดมเงินกองทุนพัฒนาการกีฬาและสวัสดิการแก่นักกีฬาและบุคคลทางการกีฬาเพิ่มขึ้นในระดับประเทศและระดับจังหวัด

9. ติดตามและประเมินผลการพัฒนาการกีฬาอย่างเป็นระบบ โดย

9.1 ส่งเสริมให้ทุกองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการบริหารและพัฒนาการกีฬาของประเทศไทย มีการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานขององค์กรอย่างเป็นระบบ และเปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล

9.2 สร้างดัชนีชี้วัดความสำเร็จของแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 3

9.3 ติดตามและประเมินผลการพัฒนาการกีฬาของประเทศไทยตามแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 3 โดยการดำเนินการ 2 ครั้ง คือ ในระยะครึ่งแผนและเมื่อสิ้นสุดแผน รวมทั้งมีการติดตามความก้าวหน้าตามแผนประจำปี

9.4 จัดฝึกอบรมเกี่ยวกับเทคนิคการติดตามและประเมินแผนงาน และโครงการให้แก่บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการบริหารและพัฒนาการกีฬา

การแปลงแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 3 ไปสู่การปฏิบัติ

แผนการพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (พ.ศ.2545-2549) เป็นแผนยุทธศาสตร์ที่ชี้นำทิศทางการพัฒนาการกีฬาของประเทศไทยในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9 อย่างเป็นองค์รวม เพื่อนำไปสู่วิสัยทัศน์การพัฒนากีฬาแห่งชาติในระยะยาว การดำเนินงานตามแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติดังกล่าวมีความเกี่ยวข้องกับหน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ดังนั้นการนำแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติไปสู่การปฏิบัติ จึงจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์การพัฒนาเสียใหม่ ทั้งวิธีคิดและวิธีการทำงานเพื่อให้เกิดพลังร่วมในสังคม สามารถสร้างเครือข่ายและประสานความร่วมมือ ในการแปลงยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาตามแผน ไปสู่การปฏิบัติในทุกกระดับได้อย่างมีประสิทธิภาพรวมทั้งมีการพัฒนาระบบข้อมูลและการติดตามประเมินผลการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ

ในการแปลงแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 3 ไปสู่การปฏิบัติ ประกอบไปด้วยวิธีการดำเนินการที่สำคัญ ดังนี้

1. การสร้างความรู้ความเข้าใจในแนวคิดและสาระที่สำคัญของแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 3 โดยจัดให้มีกระบวนการสร้างความรู้และการมีส่วนร่วมจากทุกภาค ส่วนในสังคมให้เข้าใจสาระสำคัญของแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 3 โดยเฉพาะภารกิจและบทบาทของตนที่จะสนับสนุนการแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติ พร้อมทั้งรณรงค์ให้ภาคการเมืองใช้แผนเป็นเครื่องมือในการกำหนดนโยบายการพัฒนาการกีฬาของประเทศไทย

2. การตรวจสอบยุทธศาสตร์และกรอบแนวคิดแผนงานและโครงการในแต่ละยุทธศาสตร์ เพื่อศึกษาวิเคราะห์ความเชื่อมโยงกับบทบาทหน้าที่ของกระทรวง หน่วยงาน หรือองค์กร และนำแนวทาง มาตรการและกรอบแนวคิดแผนงานและโครงการ ไปประกอบหรือจัดทำเป็นแผนปฏิบัติต่อไป

3. การจัดทำแผนปฏิบัติการในระดับต่างๆที่เชื่อมโยงกันภายใต้หลักการที่ยึดพื้นที่ภารกิจ และการมีส่วนร่วมพร้อมกับการจัดลำดับความสำคัญในการดำเนินงาน โดยที่แผนปฏิบัติการอาจเป็นแผนของหน่วยงาน แผนปฏิบัติการระดับพื้นที่และแผนปฏิบัติการระดับท้องถิ่นและชุมชน ทั้งนี้ แผนปฏิบัติการจะจัดทำเป็นราย 3 ปี

4. การปฏิบัติตามแผนปฏิบัติการ เพื่อให้สามารถบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของแผนที่มีลักษณะเป็นองค์การรวมได้อย่างมีประสิทธิภาพ การปฏิบัติตามแผนจำเป็นต้องมีการบูรณาการแผนงานและโครงการ การปรับปรุงกลไกการดำเนินงานและการเตรียมบุคลากรให้สามารถบริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5. การติดตามประเมินผลและกำหนดเครื่องชี้วัดการพัฒนา เป็นกระบวนการที่สำคัญในวงจรการวางแผน ซึ่งมีองค์ประกอบหลักๆ 3 ส่วน คือ การวางแผน การจัดทำแผนปฏิบัติการ และติดตามประเมินผล โดยที่การติดตามประเมินผลเป็นกระบวนการตรวจสอบว่า หลังจากกระบวนการคิดและนำไปปฏิบัติร่วมกันแล้ว เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับมีความคิดอะไรที่ยังไม่ได้ปฏิบัติ หรือมีความอะไรที่ปฏิบัติไปแล้วมีปัญหาอุปสรรคที่ต้องแก้ไข หรือประสบความสำเร็จควรจะขยายผลให้กว้างขวางต่อไป

การจัดทำแผนปฏิบัติการ

เพื่อให้การจัดทำแผนปฏิบัติการมีความชัดเจนและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ควรมีการทำความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะ องค์ประกอบของแผนปฏิบัติการ และวิธีการจัดทำแผนตามลำดับ ดังนี้

1. ลักษณะและประโยชน์ของแผนปฏิบัติการ

1.1 แผนปฏิบัติการจะเป็นเครื่องมือสำคัญในการประสานการดำเนินงานของหน่วยปฏิบัติ ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายของแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 3 และหน่วยงานปฏิบัติที่จะใช้แผนปฏิบัติการเป็นเครื่องมือ สำหรับการปฏิบัติการให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาและแผนของกระทรวง

1.2 แผนปฏิบัติการของกระทรวงใดกระทรวงหนึ่ง จะแสดงให้เห็นถึงรายละเอียดว่าจะมีกรมใดกรมหนึ่งหรือหลายกรมเป็นผู้รับผิดชอบดำเนินงานตามแผนงาน โครงการ มาตรการและจะต้องใช้ทรัพยากรเท่าใดในช่วงเวลาของการใช้แผน โดยแผนปฏิบัติการที่จัดทำขึ้นนั้นจะได้รับการชี้แนะจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนากลุ่มเป้าหมายเฉพาะหรือแผนพัฒนาเฉพาะเรื่องที่เกี่ยวข้องทั้งโดยตรงและโดยอ้อม เช่น แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ แผนแม่บทเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด เป็นต้น

1.3 แผนปฏิบัติการจะเป็นประโยชน์ต่อการสนับสนุนของหน่วยงานกลาง ในด้านทรัพยากรการดำเนินงานทั้งแหล่งงบประมาณและทรัพยากรบุคคล และจะช่วยให้สามารถติดตามและประเมินความสำเร็จ ตลอดจนผลกระทบของการดำเนินงานได้ชัดเจนมากขึ้น

2. องค์ประกอบและสาระสำคัญของแผนปฏิบัติการ แผนปฏิบัติการที่สมบูรณ์ควรประกอบไปด้วยสาระสำคัญ 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่หนึ่ง ประกอบด้วย หลักการและเหตุผลในการจัดทำแผนปฏิบัติการวิสัยทัศน์ของหน่วยงาน วัตถุประสงค์ และภารกิจหลักโดยสรุปของหน่วยงานผู้จัดทำแผนปฏิบัติการซึ่งเป็นภารกิจที่จะต้องดำเนินการตามหน้าที่ความรับผิดชอบปกติของกระทรวงและภารกิจที่สนับสนุนแผนพัฒนาการศึกษาระดับชาติ ฉบับที่ 3 (2545-2549)

ส่วนที่สอง เป็นรายละเอียดของแผนปฏิบัติการ ซึ่งประกอบไปด้วย แผนงาน โครงการและมาตรการ ซึ่งรวมถึงการปรับปรุงบทบาทภารกิจของหน่วยงานเจ้าของแผนปฏิบัติการด้วย โดยที่แผนงาน โครงการและมาตรการ ควรแยกเป็น 2 ลักษณะ คือ ลักษณะแผนงานปกติที่หน่วยงานต่างๆ ต้องดำเนินการอยู่แล้วและอาจไม่เกี่ยวข้องกับ 6 ยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาการศึกษา ฉบับที่ 3 โดยตรง ลักษณะแผนงานโครงการและมาตรการที่สนับสนุนยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาการศึกษา ฉบับที่ 3 มีการจำแนกให้เห็นถึงสัดส่วนของการใช้ทรัพยากร แหล่งที่มาของการใช้ทรัพยากรทั้งจากงบประมาณแผ่นดินและจากแหล่งอื่นๆ แยกตามกลุ่มของยุทธศาสตร์ เพื่อชี้ให้เห็นภาพการใช้ทรัพยากรด้านการเงินทั้งหมดชัดเจน และเป็นประโยชน์ในการติดตามประเมินผลของแผนปฏิบัติการ

ส่วนที่สาม การติดตามและประเมินผล นอกจากการระบุเป็นขั้นตอนสำคัญในแต่ละโครงการแล้ว แผนปฏิบัติการจะต้องเสนอแนวทางและระบบการติดตามประเมินผลการดำเนินงาน เพื่อให้ทราบถึงความก้าวหน้า ปัญหาและข้อจำกัดของการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการ รวมทั้งการกำหนดตัวชี้วัดซึ่งครอบคลุม 2 ส่วน คือ ตัวชี้วัดผลสำเร็จในวัตถุประสงค์และเป้าหมายของแผนปฏิบัติการ และตัวชี้วัดผลกระทบของการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการ

3. วิธีการจัดทำแผนงานโครงการและมาตรการของแผนปฏิบัติการ

ขั้นการเตรียมการ หน่วยงาน/องค์กรควรกำหนดผู้รับผิดชอบเป็นลักษณะกลุ่มทำงานร่วมกัน ดำเนินการประเมินศักยภาพของหน่วยงาน/องค์กร โดยการศึกษาวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทั้งปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก ในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง กฎระเบียบ โครงสร้างการบริหารองค์กรและประเมินสรุปสถานการณ์ที่เป็นโอกาส ภัยคุกคาม จุดอ่อน จุดแข็งของหน่วยงาน/องค์กร โดยใช้เทคนิค SWOT Analysis เพื่อนำไปประกอบการจัดทำแผน โครงการและมาตรการ โดยพิจารณาถึงการใช้โอกาสและจุดแข็งให้เป็นประโยชน์ต่อการจัดทำแผนงานและโครงการให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาระดับชาติ ฉบับที่ 3 และสอดคล้องกับภารกิจขององค์กร/หน่วยงาน ขณะเดียวกันพิจารณาตั้งรับและแก้ไขจุดอ่อนและภัยคุกคามที่หน่วยงานต้องเผชิญได้อย่างเหมาะสมและทันการ

ขั้นตอนการจัดทำแผนงาน โครงการและมาตรการในระดับหน่วยงาน

ในการจัดทำแผนงาน โครงการและมาตรการสนับสนุนของกระทรวงและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีแนวทาง ดังนี้

กรณีที่ 1 ภารกิจดังกล่าวอยู่ภายใต้หน่วยงานเดียวกัน คือ กระทรวงเดียวกันหรือสำนักงานเดียวกัน

1. ทุกหน่วยที่เกี่ยวข้องร่วมกันพิจารณาการจัดทำแผนงาน โครงการและมาตรการ โดยมีกลไกสำหรับประสานงานร่วมกัน เช่น ใช้หน่วยงานที่เป็นหน่วยงานวางแผนของกระทรวง คณะกรรมการหรือคณะทำงานที่ทำหน้าที่ประสานแผนปฏิบัติการที่มีอยู่แล้วหรือปรับปรุงให้เหมาะสมขึ้น รวมทั้งอาจพิจารณาจัดตั้งคณะทำงานขึ้นใหม่ในกรณีที่ยังไม่มีกลไก

2. การจัดทำแผนงาน โครงการและมาตรการต้องยึดหลักการ พื้นที่ ภารกิจและการมีส่วนร่วม (AFP) ซึ่งทุกฝ่ายจะร่วมกันพิจารณาเลือกพื้นที่เป้าหมายหรือกลุ่มเป้าหมายที่จะดำเนินงานในเรื่องดังกล่าว โดยมีการกำหนดบทบาทของทุกฝ่ายที่เข้ามาร่วมดำเนินงานให้ชัดเจนว่าหน่วยงานได้รับผิดชอบส่วนใด และมีวิธีการบริหารจัดการและประสานงานร่วมกันในระหว่างการทำงานอย่างไร รวมทั้งร่วมกันวิเคราะห์ ถึงกลุ่มคนที่จะได้รับผลกระทบและประโยชน์จากการดำเนินแผนงาน โครงการและมาตรการในพื้นที่ให้ชัดเจน

3. ในแต่ละแผนงาน โครงการ และมาตรการ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะต้องร่วมกันพิจารณา กำหนดวงเงินที่ต้องการใช้ทั้งจากงบประมาณแผ่นดินและแหล่งอื่นๆ โดยชี้ให้เห็นสัดส่วนการใช้ทรัพยากรของแต่ละหน่วยงานโครงการแยกตามภารกิจปกติและภารกิจที่สนับสนุนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 3

4. หน่วยงานจะต้องพิจารณาแนวทางการจัดทำเครื่องชี้วัดผลสำเร็จและผลกระทบของแผนงานโครงการ ตลอดจนมาตรการที่ได้จัดทำขึ้นเพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในระดับต่างๆ สามารถติดตามประเมินผลแผนงาน โครงการและมาตรการต่างๆ ว่าสามารถตอบสนองยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาการกีฬา ฉบับที่ 3 อย่างไรบ้าง

กรณีที่ 2 ภารกิจที่ต้องเกี่ยวข้องกับหลายหน่วยงาน

แนวทางการจัดทำแผนงาน โครงการและมาตรการส่วนใหญ่จะมีลักษณะคล้ายคลึงกับกรณีแรก มีขั้นตอนดังนี้

1. ในการพิจารณาจัดทำแผนงาน โครงการและมาตรการสนับสนุนแต่ละยุทธศาสตร์จำเป็นจะต้องมีกลไกประสานงานในรูปของคณะกรรมการหรือคณะทำงานที่มีผู้แทนจากทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมซึ่งอาจเป็นกลไกที่มีอยู่แล้ว เพื่อให้มีการทำงานเป็นระบบ ลดความซ้ำซ้อนและเกิดความต่อเนื่องในการดำเนินงาน

2. คณะกรรมการที่จัดตั้งขึ้นจะร่วมกันพิจารณาจัดสรรงบประมาณแผ่นดินและจากแหล่งอื่นๆ ให้แก่หน่วยงานแต่ละแห่งตามเนื้องานที่ต้องดำเนินการ รวมทั้งทำหน้าที่

ประธานการพิจารณาแนวทางจัดทำเครื่องชี้วัดของแผนงานและโครงการเพื่อวัดผลสำเร็จและผลกระทบของแผนงานและโครงการ

3. เมื่อการจัดทำแผนงานและโครงการแล้วเสร็จ แต่ละหน่วยงานจะนำแผนงานโครงการและมาตรการที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งงบประมาณจากแหล่งต่างๆ ไปกำหนดในแผนปฏิบัติการของกระทรวงที่สังกัดโดยตรง

การปฏิบัติตามแผนปฏิบัติการ

เนื่องจากแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 3 เน้นการพัฒนากีฬาแบบองค์รวมโดยมีหลายฝ่ายดำเนินการ ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพสูงสุด จึงทำให้ความสำคัญต่อการบริหารจัดการที่ยึดพื้นที่และเป้าหมายร่วมกันในการดำเนินงานภายใต้การมีส่วนร่วมตามภารกิจของแต่ละฝ่ายทั้งภาครัฐและภาคเอกชน เพื่อให้เกิดกระบวนการร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมรับรู้และร่วมการแปลงแผนงานต่างๆ ไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม สามารถประหยัลดทรัพยากรต่างๆ รวมทั้งลดความซ้ำซ้อนและไม่ก่อให้เกิดความสับสนระหว่างหน่วยราชการด้วยกัน หรือระหว่างประชาชนกับภาครัฐ หรือประชาชนกับประชาชนโดยมีแนวทางดำเนินงาน

1. การบูรณาการแผนงานและโครงการ ได้กำหนดขั้นตอนและวิธีการ ดังนี้ **ขั้นตอนการบูรณาการ**

1. ใช้กลไกที่มีอยู่ในระดับจังหวัดหรือจัดตั้งคณะทำงานบูรณาการโครงการของจังหวัด ซึ่งประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัดหรือรองผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานคณะทำงาน โดยมีผู้แทนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชนในพื้นที่เป็นคณะทำงาน (หน่วยงานหลัก เช่น กระทรวงมหาดไทย สาธารณสุข ศึกษาธิการ แรงงานและสวัสดิการสังคม สมาคมกีฬาต่างๆ องค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบล หอการค้าจังหวัด เป็นต้น) โดยมีหัวหน้าสำนักงานจังหวัดและผู้แทนการกีฬาแห่งประเทศไทยที่ประจำในระดับจังหวัดเป็นคณะทำงานและเลขานุการร่วมกัน มีหน้าที่ประสานการบูรณาการโครงการต่างๆ ที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนา

2. คณะทำงานฯ รวบรวมประมวลโครงการต่างๆ ประจำปีงบประมาณ ซึ่งได้รับอนุมัติแล้ว ของทุกส่วนราชการในจังหวัด แล้วนำมาวิเคราะห์และจำแนกประเภทโครงการเพื่อจัดกลุ่มตามสภาพปัญหาของจังหวัด เช่น กลุ่มพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพ กลุ่มพัฒนากีฬาพื้นฐาน กลุ่มพัฒนากีฬาเพื่อมวลชน เป็นต้น

3. คณะทำงานฯ จัดเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องของหน่วยงาน เพื่อรับผิดชอบในการบูรณาการโครงการต่างๆ ของกลุ่มและร่วมแสดงความคิดเห็น (เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานต่างๆ ที่มาประจำกลุ่มจะต้องมีอำนาจในการตัดสินใจได้ เพื่อความคล่องตัวในการบูรณาการ)

4. สรุปผลการบูรณาการของแต่ละกลุ่มในข้อ 3. เป็นภาพรวมของจังหวัดและรายงานผลการบูรณาการโครงการของจังหวัด พร้อมด้วยปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะของ

จังหวัด ขั้นสุดท้ายเป็นการติดตามผลการดำเนินงานโครงการต่างๆ ที่บูรณาการ พร้อมทั้งรายงานผล

วิธีการบูรณาการโครงการ

1. พิจารณาวัตถุประสงค์โครงการต่างๆ ของแต่ละกลุ่มว่า มีโครงการใดบ้างที่มีวัตถุประสงค์ของโครงการส่งเสริมสนับสนุนซึ่งกันและกันหรือคล้ายคลึงกันซึ่งสามารถที่จะบูรณาการเข้าด้วยกันได้
2. พิจารณากลุ่มเป้าหมาย โดยพิจารณาว่าโครงการใดมีกลุ่มเป้าหมายเดียวกันหรือเป็นโครงการที่สามารถรวมกลุ่มเป้าหมายเข้าด้วยกันได้ หากเป็นการฝึกอบรมพิจารณาเนื้อหาหลักสูตรว่าโครงการใดสามารถจะปรับหลักสูตรรวมกันได้บ้าง
3. พิจารณาพื้นที่เป้าหมาย โดยพิจารณาว่าโครงการใดบ้างที่สามารถรวมพื้นที่เป้าหมายกันได้ หรือโครงการใดควรตัดพื้นที่ดำเนินการลง หรือควรปรับเปลี่ยนพื้นที่ดำเนินการเพื่อให้สามารถดำเนินการไปพร้อมกันได้
4. พิจารณาระยะเวลาดำเนินการโดยปรับเวลาดำเนินการของโครงการต่างๆ ให้สามารถดำเนินการไปพร้อมๆ กันได้ เพื่อประหยัดเวลาในการทำงานลงได้
5. พิจารณารายละเอียดงบประมาณดำเนินการว่าจะสามารถปรับลดงบประมาณของโครงการใดลงจำนวนเท่าไร เพื่อให้ใช้งบประมาณอย่างประหยัดที่สุด
6. พิจารณานักงานหลักและหน่วยงานสนับสนุน ซึ่งเมื่อโครงการต่างๆ ได้บูรณาการเข้าด้วยกันแล้ว หน่วยงานใดควรจะเป็นหน่วยหลักในการดำเนินงานและการติดตามประเมินผล

2. การเชื่อมโยงแผนปฏิบัติการของหน่วยงานกับแผนปฏิบัติการในระดับพื้นที่

ในการจัดทำแผนปฏิบัติการในระดับพื้นที่ หน่วยงานในระดับพื้นที่สามารถจัดทำแผนปฏิบัติการตามแนวทางการจัดแบบพื้นที่ ภารกิจ และการมีส่วนร่วม และเชื่อมโยงเข้ากับแผนปฏิบัติการของหน่วยงานได้ในลักษณะต่างๆ ดังนี้

การดำเนินการในระดับจังหวัดโดยยึดพื้นที่ตามเขตปกครอง : แผนปฏิบัติการในระดับจังหวัด

1. แต่ละจังหวัดโดยคณะกรรมการพัฒนาจังหวัดนำยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติมาพิจารณา พร้อมทั้งแยกแยะกลุ่มเป้าหมายและพื้นที่เป้าหมาย เพื่อกำหนดแนวทางการพัฒนาตามสภาพแวดล้อมและข้อเท็จจริงของแต่ละจังหวัด ทั้งนี้ ในการกำหนดแนวทางการพัฒนาจะอาศัยการมีส่วนร่วมจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องในจังหวัด
2. การกำหนดเป้าหมายการพัฒนาตาม 1. ถ้าหากอยู่ในระดับหมู่บ้านจะต้องให้หน่วยงานระดับอำเภอโดยคณะกรรมการพัฒนาอำเภอเป็นผู้กำหนดขึ้นมาแล้วรายงานให้จังหวัดทราบ เพื่อใช้เป็นเป้าหมายที่ทุกฝ่ายจะเข้ามาประสานกิจกรรมลงสู่เป้าหมายเดียวกัน

3. ประสานแผนงานและโครงการเพื่อพัฒนาในแต่ละเรื่อง โดยประกอบด้วย โครงการทั้งภาครัฐและนอกภาครัฐที่จะประสานกิจกรรมการลงสู่เป้าหมาย ซึ่งจะพิจารณาจากข้อมูลแผนต่างๆ ที่จังหวัดเกี่ยวข้อง เช่น ในส่วนท้องถิ่นจะรวมข้อมูลจากแผนของเทศบาลและสุขาภิบาล นอกเหนือจากองค์การบริหารส่วนตำบล พร้อมทั้งระบุงบประมาณของแต่ละโครงการ และแต่ละเป้าหมายที่จะดำเนินการ

การดำเนินงานในระดับภาค โดยยึดพื้นที่เป้าหมายที่ได้มีการกำหนดขึ้น สำนักงานกสิกรรม สำนักงานกสิกรรมภาคของ กกท. จะทำหน้าที่ในการเสนอแนวทางการพัฒนาที่ภาคต่างๆ เพื่อนำไปประสานงานกับหน่วยงานในระดับพื้นที่ในการเสนอแผนงาน โครงการ และมาตรการเพื่อตอบสนองแนวทางการพัฒนาดังกล่าว

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติ

หน่วยงานกลาง มี 2 ระดับ คือ หน่วยงานกลางระดับชาติ และหน่วยงานกลางระดับสาขา ดังนี้

หน่วยงานกลางระดับชาติทำหน้าที่สนับสนุนการดำเนินงานของหน่วยปฏิบัติในการแปลงยุทธศาสตร์ไปสู่การปฏิบัติ ได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานงบประมาณ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน

หน่วยงานกลางระดับสาขา หมายถึง สำนักงานการกสิกรรมแห่งประเทศไทยทำหน้าที่ประสานงานและกระตุ้นผลักดันให้แผนพัฒนาการกสิกรรมแห่งชาติมีการนำไปปฏิบัติการอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสำนักงานการกสิกรรมแห่งประเทศไทยมีโครงสร้างองค์กรทั้งในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาคและจังหวัด

หน่วยงานปฏิบัติ จัดทำแผนปฏิบัติการที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาการกสิกรรมแห่งชาติ โดยมีการประสานการดำเนินงานระหว่างหน่วยปฏิบัติในการจัดทำแผนงานและโครงการในลักษณะบูรณาการ หน่วยปฏิบัติจำแนกเป็น องค์กรหลักภาครัฐ ได้แก่ การกสิกรรมแห่งประเทศไทย กระทรวงการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม กระทรวงมหาดไทย กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงกลาโหม กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม องค์กรหลักภาคเอกชน ได้แก่ คณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทย สมาคมกสิกรรมแห่งประเทศไทย สมาคมกสิกรรมจังหวัด บริษัท ห้าง ร้าน องค์กรที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กระทรวงการคลัง กระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงคมนาคม กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงยุติธรรม สำนักงานตำรวจแห่งชาติ รัฐวิสาหกิจ ในกระทรวงต่างๆ

หน่วยงานสนับสนุน ให้การสนับสนุนทางวิชาการ การวิจัยและพัฒนา การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร การเงิน และอื่นๆ รวมทั้งมีส่วนร่วมในการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการกสิกรรมแห่งชาติ ตลอดจนตรวจสอบติดตามผลการดำเนินงานตามแนวทางที่กำหนดไว้ ได้แก่ ประชาชน

ชุมชน องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น สถาบันวิชาการ องค์การสาธารณประโยชน์ สื่อมวลชน
ภาคธุรกิจเอกชน

ทั้งนี้ หน่วยงานต่างๆ ดังกล่าวมีบทบาทความรับผิดชอบในการบริหารและพัฒนาการ
กีฬาตามยุทธศาสตร์ทั้ง 6 ยุทธศาสตร์

การปรับปรุงกลไกและการพัฒนาบุคลากร

เพื่อสนับสนุนกระบวนการเปลี่ยนแปลงแผนที่มีลักษณะเป็นองค์รวมไปสู่การปฏิบัติอย่าง
มีประสิทธิภาพ จึงมีความจำเป็นต้องพัฒนากระบวนการบริหารงานระดับต่างๆ ทั้งระดับจังหวัด
ระดับภาค และระดับชาติ ให้มีการประสานงานเชื่อมโยงนโยบายไปสู่การปฏิบัติในระดับพื้นที่
ภายใต้หลัก AFP พร้อมทั้งการจัดลำดับความสำคัญ ตลอดจนการจัดทำงบประมาณตาม
แผนปฏิบัติการอย่างมีบูรณาการ เพื่อสร้างความเชื่อมโยงระหว่างแผนงาน แผนเงิน และแผนคน
จากระดับพื้นที่ขึ้นมา

นอกจากปรับปรุงกลไกดังกล่าวแล้ว ควรส่งเสริมให้มีการพัฒนาและฝึกอบรมจาก
บุคลากรในสาขาต่างๆ ที่นำไปสู่การบริหารการเปลี่ยนแปลงในองค์กรหรือหน่วยงาน เช่น การ
วางแผนกลยุทธ์ การสร้างสภาวะผู้นำ การสร้างทีมงาน เป็นต้น เพื่อสนับสนุนการเปลี่ยนแปลง
แผนไปสู่การปฏิบัติและทั้งการฝึกอบรมกลุ่มทำงานให้มีความเข้าใจและมีทักษะในการจัดทำแผน
งานและโครงการ โดยเฉพาะทักษะในการบูรณาการและการวางแผนโครงการ (Project Planing
Matrix) เป็นต้น

บทบาทของการกีฬาแห่งประเทศไทย

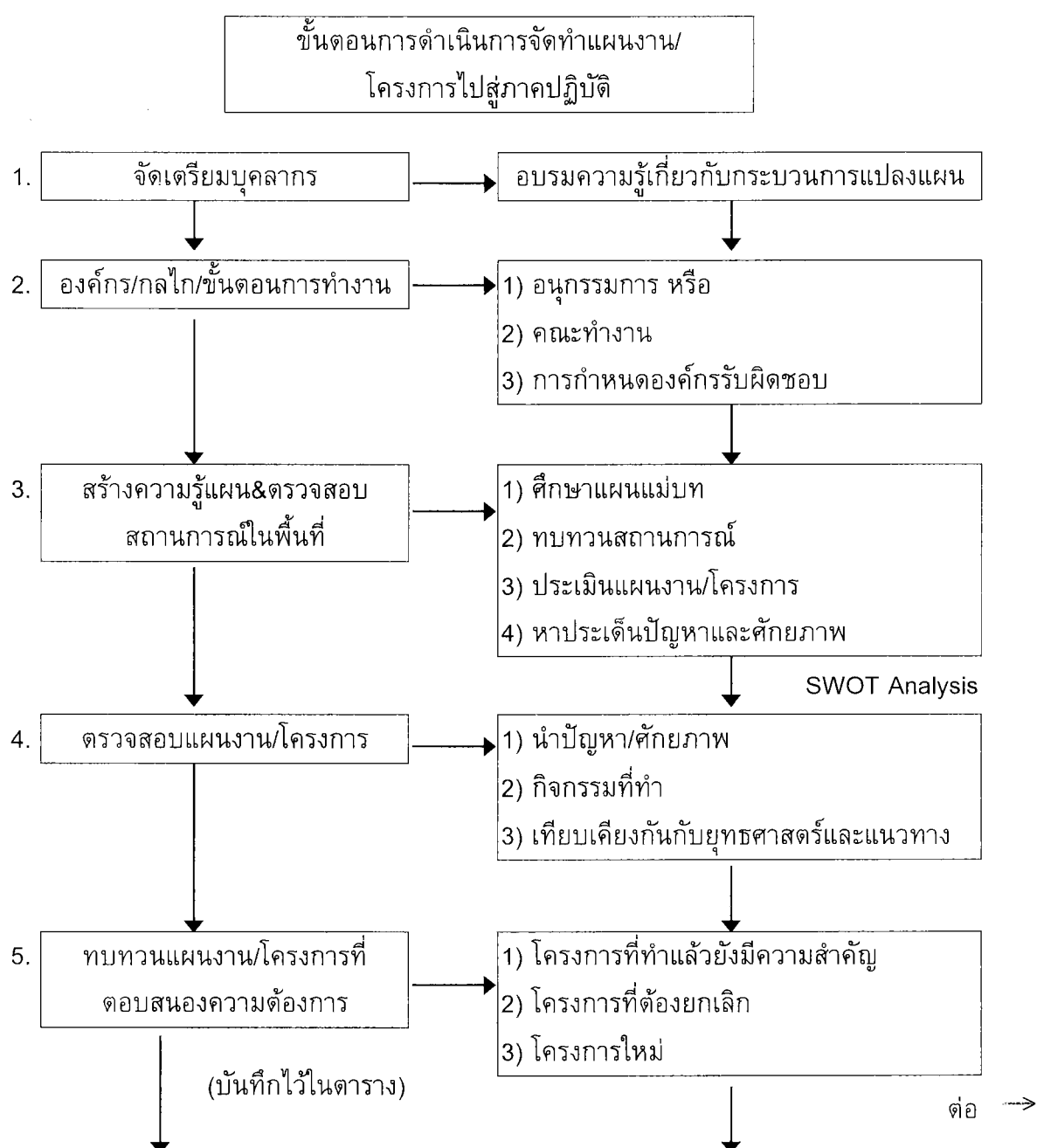
การกีฬาแห่งประเทศไทยในฐานะเป็นหน่วยงานกลางระดับชาติในการประสานการแปลง
แผนพัฒนากีฬาแห่งชาติไปสู่การปฏิบัติทุกระดับ และมีหน้าที่ติดตามประเมินผลการดำเนินการ
ฉะนั้น กกท. จึงมีภารกิจและบทบาทในขั้นตอนการแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติ ดังนี้

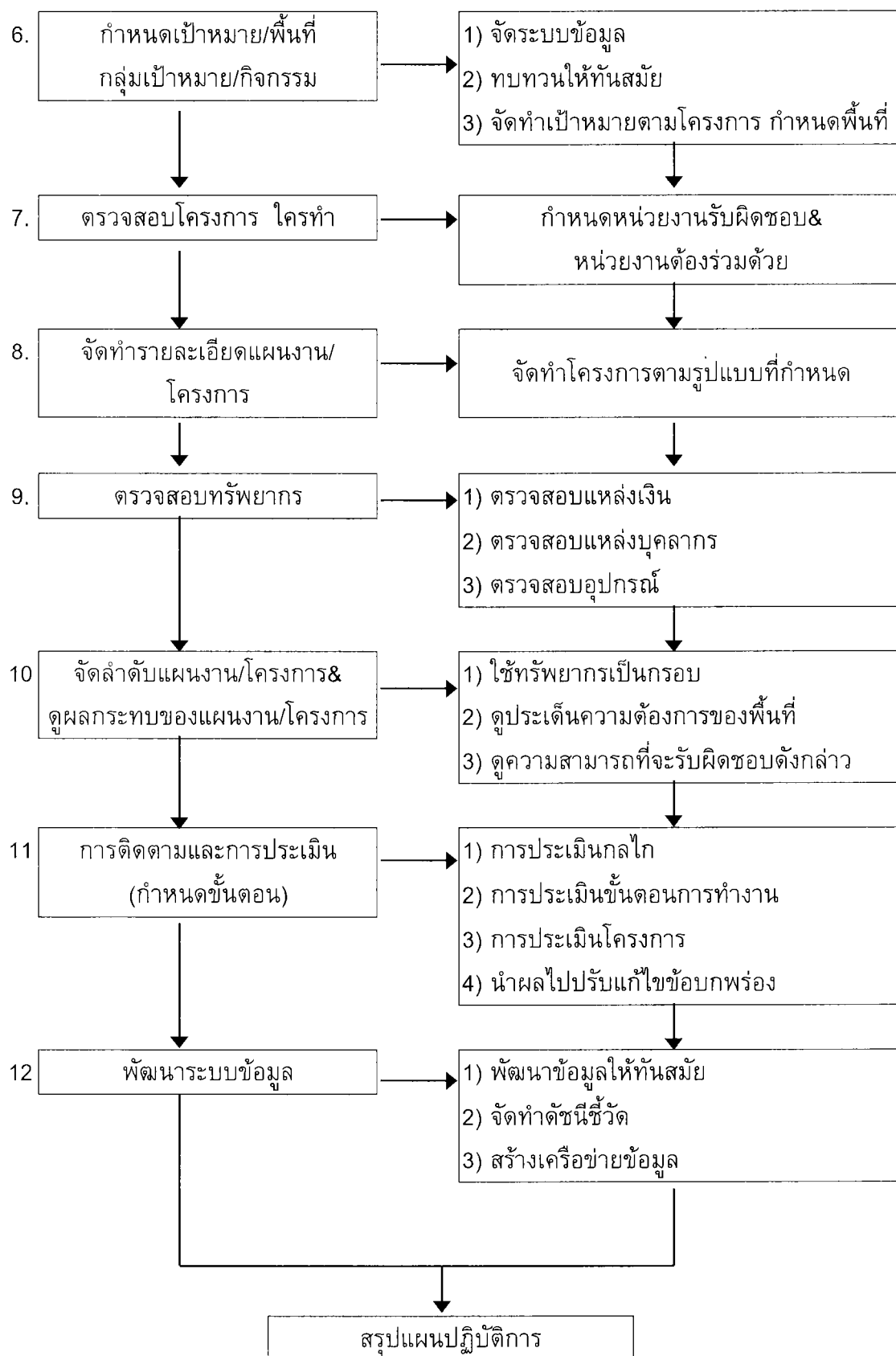
1. จัดทำแผนกลยุทธ์หรือแผนปฏิบัติการของ กกท. เพื่อให้มีขั้นตอน วิธีการในการ
ดำเนินงานตามภารกิจและหน้าที่ รวมทั้งการสนับสนุนการดำเนินงานของหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง
ตลอดจนมีการพัฒนาระบบข้อมูลและการติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามแผนฯ
อย่างมีระบบ

2. ชี้แนะถึงยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาที่สำคัญๆ จัดลำดับความสำคัญของ
เรื่องและกลุ่มเป้าหมายที่ควรเร่งพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 3 และทำ
หน้าที่ประสานการจัดทำแผนปฏิบัติการให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และเป้าหมายของแผนใน
บทบาทภารกิจของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่จะสามารถตอบสนองต่อแผนงานหลักและแนวทาง
พัฒนาในแต่ละแผนงานหลัก

3. ชี้แนะและประสานการบูรณาการแผนงานและโครงการในระดับพื้นที่อย่างมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ตลอดจนประสานกับหน่วยงานกลางอื่นๆ ที่มีหน้าที่กำกับดูแลด้านแผนงาน โครงการ งบประมาณ และอัตรากำลังของกระทรวง ทบวงและรัฐวิสาหกิจ รวมทั้งพิจารณาให้การสนับสนุนแผนงาน โครงการและมาตรการสำคัญๆ ในแผนปฏิบัติการ โดยการกีฬาแห่งประเทศไทยมีกลไกในส่วนภูมิภาค

แผนภูมิเกี่ยวกับขั้นตอนการดำเนินการจัดทำแผนงานหรือโครงการไปสู่ภาคปฏิบัติ มีดังนี้ (การกีฬาแห่งประเทศไทย. 2545-2549 : 28-29)

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

วิกแคม (Wickam.1993: 2738) ได้ทำการวิจัยเรื่องผลการประเมินสถานะภาพของฝ่ายบริหารและบุคลากรในคณะต่างๆของวิทยาลัย รัฐเทนเนสซี เกี่ยวกับสมรรถภาพทางกาย วัตถุประสงค์หลักในการวิจัย เพื่อกำหนดประเมินผลจากกลุ่มตัวอย่างที่ได้คัดเลือกทั้งชายและหญิง จำนวน 75 คน ผลการวิจัยพบว่าในการทดสอบสมรรถภาพทางกายของฝ่ายบริหารและบุคลากรในคณะต่างๆมีความแตกต่างกันในหลายๆ ด้าน ดังนั้น ระบบการหายใจ อัตราความดันโลหิต อัตราการเต้นของหัวใจ ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อและความอ่อนตัว ส่วนผลที่ออกมาในเกณฑ์

ในการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามจะนำมาคิดค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ได้ผลดังนี้

จากผลข้อมูลที่อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ค่าเฉลี่ยของไขมันในร่างกาย ความดันโลหิต อัตราการเต้นของหัวใจ และความอ่อนตัว

จากผลข้อมูลที่อยู่ในระดับต่ำ ได้แก่ การไหลเวียนโลหิตและการหายใจ ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ และระดับคอเลสเตอรอลที่สูงเกินไป

ผลการประเมินสุขภาพโดยรวมอยู่ในเกณฑ์ดี

สตรอง (Strong.1994: 5609) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการเตรียมพร้อมในการรับและการบริหารจัดการด้านการจัดการโปรแกรมในการฝึกของกองทัพอากาศสหรัฐ โดยมีวัตถุประสงค์ในการวิจัยเพื่อประเมินทัศนคติของข้าราชการของกองทัพอากาศสหรัฐ เกี่ยวกับความสำคัญของสมรรถภาพทางกายและการบริหารจัดการในการเตรียมพร้อมรบของโปรแกรมสมรรถภาพทางกายกองทัพอากาศสหรัฐ โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างจากข้าราชการในกองทัพสหรัฐจำนวน 323 หน่วย ในการวิจัยครั้งนี้จะใช้รูปแบบการบรรยายและการตอบแบบสอบถาม ลักษณะคำถามจะศึกษาเกี่ยวกับความหมายและวิธีการที่แตกต่างกันโดยใช้การสุ่มตัวอย่างของลิเคิร์ต (Likert) โดยจะแยกผู้เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยอย่างชัดเจน คาดว่าจะได้รับแบบสอบถามกลับ 92 % จึงจะนำมาสรุปวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติของข้าราชการทหารอากาศสหรัฐและศึกษาสถานภาพ เช่น อายุ แหล่งที่มาของรายได้ ประสบการณ์ หน้าที่รับผิดชอบและระดับการศึกษา

จากผลการวิจัยพบว่า ผลการฝึกยังไม่ดีเท่าที่ควร ควรจะมีการนำเทคนิคขั้นสูง มาประกอบทั้งช่วงสงบศึกและยามสงคราม อย่างไรก็ตามข้าราชการในกองทัพอากาศของสหรัฐอเมริกา มีความเห็นว่าโปรแกรมการฝึกนี้ยังไม่ประสบความสำเร็จผลเท่ากับการประเมินองค์ประกอบในวัดความสามารถของร่างกาย ในส่วนการบริหารจัดการควรมีผู้ชี้แนะโดยตรง จึงจะเหมาะสมซึ่งปัญหาต่างๆ ในการวิจัยและสมมุติฐานจะมีความสำคัญต่อการศึกษาเป็น

อย่างยิ่ง โปรแกรมการฝึกควรแบ่งตามระดับความสามารถ และตั้งวัตถุประสงค์ให้ชัดเจนจึงจะเป็นโปรแกรมที่มีประสิทธิภาพ

ชัตเลอร์ (Schutter.1999: 3886) ได้ทำการวิจัยเรื่องการวิเคราะห์ผลกระทบเกี่ยวกับโปรแกรมสมรรถภาพทางกายด้านสุขภาวะขององค์กรในฮาวาย

ในโปรแกรมที่นำมาทดสอบส่วนหนึ่งนำมาจากสมาคมการให้บริการทางการแพทย์ (HMSA) ฮาวายในรัฐโฮโนลูลู

แบบสอบถามได้ส่งไป 679 ชุด และได้รับคืน 222 ชุด คิดเป็นร้อยละ 32.7 ผลการสัมภาษณ์แบบสำรวจมี 11 คน จากผลตอบแบบสอบถามทั้งหมด มีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการจัดโปรแกรมการดูแลสุขภาพ โดยเฉพาะจากผลการวิจัยพบว่า ผู้ที่เข้าร่วมมีสุขภาพที่ดี ทำให้มีประโยชน์ต่อการเพิ่มประสิทธิภาพได้มากขึ้น และมีจำนวนผู้ไม่เข้าร่วมน้อยลงเรื่อยๆ

วัตถุประสงค์หลักเพื่อการดำรงสุขภาวะที่ดี

ผลวิจัยพบว่าจากการทดสอบบุคลากรในองค์กรต่างๆ เกี่ยวกับโปรแกรมสมรรถภาพทางกายด้านสุขภาวะ มีผู้เข้าร่วมส่วนใหญ่มีสุขภาพที่ดี

รินท์จีมา (Rintjema.1999: 810) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการประเมินผลคุณค่าแห่งการบริการในสถานออกกำลังกายโดยมีวัตถุประสงค์ในการวิจัยเพื่อแสวงหาจุดเด่นและคุณค่าที่แท้จริงของงานบริการในสถานออกกำลังกายและศึกษาถึงระบบการบริหารจัดการและนันทนาการในสถานออกกำลังกายคิงวูดส์ (Kingwood)

การสำรวจมี 2 รูปแบบที่แตกต่างกันคือ

1. สำรวจทางโทรศัพท์ก่อนเพื่อหาข้อมูลที่จะนำมาปรับปรุง ให้เป็นคำถามที่ดีและเป็นประโยชน์ต่องานวิจัย โดยใช้เครื่องมือและรูปแบบของสถาบันวิจัยสิ่งแวดล้อม(IER) ปี 1990 เกี่ยวกับการศึกษาคุณค่าของบริการ และนันทนาการทั่วไป

2. สำรวจโดยการสัมภาษณ์ ใช้แบบสอบถามแบบ 5 คำถาม ใน 2 คำถามจะเป็นคำถามด้านเนื้อหาสาระเกี่ยวกับการบริการโดยจะหาค่าความเชื่อมั่น

ในการใช้วิธีการทั้ง 2 รูปแบบล้วนมีความสำคัญและเป็นที่ยอมรับจากสมาชิกเพราะสมาชิกต้องการการบริการที่เป็นกันเอง มีคุณค่าและยอดเยี่ยมเหมาะสมและคุ้มค่ากับราคาที่จ่ายค่าสมาชิก

สถานออกกำลังกายควรจัดกิจกรรมและหาวิธีการเพื่อให้สมาชิกเกิดความพึงพอใจให้มากที่สุด

4.2 งานวิจัยในประเทศ

กองส่งเสริมพลศึกษาและสุขภาพ (กรมพลศึกษา. 2526 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องการเล่นกีฬาและการออกกำลังกายของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร โดยได้รับการสนับสนุนจากองค์การศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (ยูเนสโก)

การวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาสภาพการเล่นกีฬาและออกกำลังกายของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครและเสนอข้อมูลที่ได้รับจากการวิจัยเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงานด้านส่งเสริมกีฬาและออกกำลังกายให้เป็นไปโดยมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ตัวอย่างประชากรของการวิจัยครั้งนี้เป็นประชาชนชายและหญิงทุกระดับอายุในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 657 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามเชิงสำรวจเกี่ยวกับสถานภาพโดยทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ความสนใจเหตุผลของการไม่เข้าร่วมกิจกรรมการกีฬาและการออกกำลังกาย ตลอดจนเหตุผลของการเข้าร่วมและไม่เข้าร่วมกิจกรรมการกีฬาและการออกกำลังกาย ผลการวิจัยพบว่า

1. ประเภทกีฬาและการออกกำลังกาย ที่ประชาชนชายและหญิงมีความสนใจมากที่สุด คือ ฟุตบอล
2. การเข้าชมการแข่งขันกีฬา ณ สนามแข่งขัน ประชาชนชายและหญิง นิยมเข้าชม นานๆ ครั้ง
3. สื่อมวลชนที่ประชาชนชายและหญิงใช้ในการติดตามข่าวสารด้านกีฬาและการออกกำลังกายมากที่สุด คือ โทรทัศน์
4. กิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกาย ที่ประชาชนชายและหญิงปฏิบัติเป็นประจำมากที่สุด คือ การเล่นกายบริหาร และการวิ่งเหยาะ
5. วันและเวลาที่ใช้ในการเล่นกีฬาและการออกกำลังกายของประชาชนชายและหญิง ส่วนใหญ่เล่นในช่วงเวลาเย็น ครั้งละนานกว่า 1 ชั่วโมง และ 1 ชั่วโมง ตามลำดับ และเล่น สัปดาห์ละ 1-2 ครั้ง โดยไม่กำหนดวันแน่นอน
6. เหตุผลในการเล่นกีฬาและการออกกำลังกายของประชาชนชายและหญิง คือ เล่น กีฬาและออกกำลังกาย เพื่อสุขภาพและความแข็งแรง
7. เหตุผลของการไม่เล่นกีฬาและออกกำลังกายของประชาชนชายและหญิงที่ไม่เล่น กีฬาและออกกำลังกาย คือ ไม่มีเวลา

จันทิมา สีไพร (2540 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาคำว่าเรื่อง การศึกษาและปัญหาการ ดำเนินการโครงการการออกกำลังกายของหน่วยงานรัฐบาล ในเขตกรุงเทพมหานคร

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการดำเนินการโครงการการ ออกกำลังกายของหน่วยงานราชการและหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ ในเขตกรุงเทพมหานคร เปรียบ เทียบปัญหาการดำเนินการโครงการการออกกำลังกายในด้าน บุคลากร งบประมาณ สถานที่ อุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก โดยผู้วิจัยส่งแบบสำรวจจำนวน 107 ฉบับ ให้กับประธาน โครงการของหน่วยงานราชการและหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ ได้รับแบบสำรวจกลับคืนมาทั้งสิ้น 90 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 84.1 และส่งแบบสอบถามจำนวน 804 ฉบับ ให้กับคณะกรรมการบริหาร โครงการและผู้เข้าร่วมกิจกรรมของหน่วยงานราชการและหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาทั้งสิ้น 712 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 88.56 นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยการหาค่า

ร้อยละ คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยด้วยการทดสอบค่าที (t-test) ผลการศึกษาพบว่า

1. หน่วยงานราชการ 62 หน่วยงาน มีการดำเนินการโครงการการออกกำลังกาย 41 หน่วยงาน โดยหน่วยงานส่วนใหญ่มีบุคลากรที่มีความรู้โดยตรงด้านการออกกำลังกายน้อยกว่า 5 คน ร้อยละ 51.2 งบประมาณที่ได้รับส่วนใหญ่เป็นค่าบำรุงจากสมาชิกที่ใช้บริการสถานออกกำลังกาย หน่วยงานมีการจัดให้มีกิจกรรมเฉพาะวันทำการ ร้อยละ 58.5 สถานที่ออกกำลังกายที่มีมากที่สุดได้แก่ สนามเทเบิลเทนนิส ห้องฝึกด้วยน้ำหนัก และสนามตะกร้อ มีการบริการให้ยืมอุปกรณ์ประเภทลูกบาสเก็ตบอล ไม้เทเบิลเทนนิส มีตู้เก็บของสำหรับผู้มาออกกำลังกาย น้อยกว่า 10 ตู้ ร้อยละ 48.8

2. หน่วยงานรัฐวิสาหกิจ 28 หน่วยงาน มีการดำเนินการโครงการการออกกำลังกาย 26 หน่วยงาน โดยส่วนใหญ่มีบุคลากรที่มีความรู้โดยตรงด้านการออกกำลังกายน้อยกว่า 5 คน ร้อยละ 76.5 งบประมาณที่ได้รับส่วนใหญ่ได้จากงบประมาณประจำปีของหน่วยงาน หน่วยงานมีการจัดกิจกรรมเฉพาะวันทำการ ร้อยละ 69.2 สถานที่ออกกำลังกายที่มีมากที่สุดได้แก่ สนามฟุตบอล สนามตะกร้อ และห้องแอโรบิกแดนซ์ ส่วนใหญ่ไม่มีการบริการให้ยืมอุปกรณ์กีฬา และมีตู้เก็บของสำหรับผู้มาออกกำลังกายตั้งแต่ 15 ตู้ขึ้นไป ร้อยละ 53.9

3. ปัญหาการดำเนินการโครงการโดยรวมของหน่วยงานราชการในด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านสถานที่ ด้านอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก มีปัญหาอยู่ในระดับมาก

4. ปัญหาการดำเนินการโครงการโดยรวมของหน่วยงานรัฐวิสาหกิจในด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านการดำเนินการ ด้านสถานที่ ด้านอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก มีปัญหาอยู่ในระดับมาก

การเปรียบเทียบปัญหาการดำเนินการโครงการการออกกำลังกายของหน่วยงานราชการและหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ ระหว่างกลุ่มคณะกรรมการบริหารโครงการและกลุ่มผู้เข้าร่วมกิจกรรม พบว่า กลุ่มคณะกรรมการบริหารโครงการกับผู้เข้าร่วมกิจกรรมของหน่วยงานราชการ และคณะกรรมการบริหารโครงการกับผู้เข้าร่วมกิจกรรมของหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ มีปัญหาการดำเนินการโครงการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนกลุ่มคณะกรรมการบริหารโครงการของหน่วยงานราชการกับหน่วยงานรัฐวิสาหกิจและกลุ่มผู้เข้าร่วมกิจกรรมของหน่วยงานราชการกับหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ มีปัญหาการดำเนินการโครงการไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ธีรยุทธ รัตนกรแก้ว (2540 : บทคัดย่อ) การศึกษาสภาพและปัญหาการจัดดำเนินการกิจกรรมออกกำลังกายและกีฬาของศูนย์เยาวชนในเขตกรุงเทพมหานคร

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการจัดดำเนินการกิจกรรมการออกกำลังกายและกีฬา และเปรียบเทียบปัญหาการจัดดำเนินการกิจกรรมการออกกำลังกายและกีฬา

ของศูนย์เยาวชนในเขตกรุงเทพมหานครและเทศบาล โดยส่งแบบสอบถามไปยังหัวหน้าศูนย์เยาวชนและเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบงานกิจกรรมด้านกีฬาจำนวน 60 คน ในศูนย์เยาวชนของกรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักสวัสดิการสังคม และในศูนย์เยาวชนของเทศบาล สังกัดกองการศึกษา จำนวน 226 คน รวม 286 ฉบับ ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมา จำนวน 231 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 80.76 ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์ความแตกต่างโดยใช้การทดสอบค่าที (t-test) แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

ผลการศึกษาปรากฏว่า

1. ศูนย์เยาวชนของกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบงานกิจกรรมด้านกีฬา มีวุฒิทางพลศึกษา และมีอัตรากำลังไม่เพียงพอ งบประมาณที่ได้รับด้านการจัดกิจกรรมการออกกำลังกายและกีฬามีไม่เพียงพอวัสดุ อุปกรณ์กีฬาต่อจำนวนผู้ใช้บริการ มีเพียงพอในระดับน้อย ส่วนศูนย์เยาวชนของเทศบาล ส่วนใหญ่เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบงานกิจกรรมด้านกีฬา มีวุฒิทางพลศึกษา และมีอัตรากำลังไม่เพียงพอ งบประมาณที่ได้รับด้านการจัดกิจกรรมการออกกำลังกายและกีฬาไม่เพียงพอ วัสดุ อุปกรณ์กีฬาต่อจำนวนผู้ใช้บริการ มีไม่เพียงพอ

2. ปัญหาการจัดดำเนินการกิจกรรมการออกกำลังกายและกีฬาในศูนย์เยาวชนของกรุงเทพมหานครพบว่า ศูนย์เยาวชนประสบปัญหาระดับมาก ในด้านงบประมาณ ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกส่วนศูนย์เยาวชนของเทศบาล พบว่า ประสบปัญหาระดับมาก ในด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก

3. เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างเจ้าหน้าที่ศูนย์เยาวชนของกรุงเทพมหานคร และเทศบาล เกี่ยวกับปัญหาการจัดการดำเนินการกิจกรรมการออกกำลังกายและกีฬา พบว่า ไม่มีความแตกต่างต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้น ด้านบุคลากร

วัลลภ รุจิยากร (2546 : บทคัดย่อ) ปัญหาและความต้องการในการออกกำลังกายของนิสิตระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องครักษ์

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ปัญหาและความต้องการในการออกกำลังกายของนิสิตระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องครักษ์ โดยส่งแบบสอบถามไปยังนิสิตระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องครักษ์ จำนวน 374 คน ประกอบด้วย นิสิตชาย 204 คน และนิสิตหญิง 170 คน ได้ข้อมูลแล้วนำมาวิเคราะห์ความแตกต่างโดยใช้การทดสอบค่าที (t-test) แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง ผลการศึกษาพบว่า

นิสิตที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีจำนวน 374 คน ประกอบด้วยนิสิตชาย 204 คน คิดเป็นร้อยละ 54.5 นิสิตหญิง 170 คน คิดเป็นร้อยละ 45.5 กิจกรรมการออกกำลังกาย นิสิตร้อยละ 73.0 ได้รับความรู้เกี่ยวกับการออกกำลังกายทางโทรทัศน์ นิสิตร้อยละ 55.1 เลือกการออกกำลังกายในวันที่มีการเรียนการสอนและวันหยุดราชการ นิสิตส่วนใหญ่ร้อยละ 45.7 ออกกำลังกายเฉลี่ยใน

1 สัปดาห์ เป็นเวลา 1-2 วัน มีนิสิตร้อยละ 33.2 ใช้เวลามากกว่า 60 นาทีในการออกกำลังกายแต่ละครั้ง นิสิตร้อยละ 51.1 เลือกช่วงเวลา 17.00-18.00 น.ในการออกกำลังกาย นิสิตร้อยละ 37.4 เลือกการออกกำลังกายที่ลานเอนกประสงค์ในมหาวิทยาลัย นอกจากที่มหาวิทยาลัย นิสิตร้อยละ 59.1 เลือกการออกกำลังกายที่บ้าน นิสิตร้อยละ 50.5 เลือกการออกกำลังกายด้วยการวิ่งเหยาะๆ ที่มหาวิทยาลัย นิสิตร้อยละ 82.4 เลือกการออกกำลังกายที่มหาวิทยาลัย นิสิตร้อยละ 85.6 เลือกการออกกำลังกายเพื่อให้มีสุขภาพดี นิสิตร้อยละ 61.8 ประสบปัญหาเวลาว่างไม่เพียงพอในการออกกำลังกาย และนิสิตร้อยละ 63.6 ไม่เข้าร่วมกิจกรรมการออกกำลังกายที่ทางมหาวิทยาลัยเป็นผู้รับผิดชอบ

ระดับปัญหาของนิสิตเกี่ยวกับการรับบริการในการออกกำลังกาย ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 34.2 แต่ปัญหาที่มากที่สุด ได้แก่ เรื่องการมีน้ำดื่มที่สะอาดไว้บริการในสถานที่ออกกำลังกาย ระดับความต้องการของนิสิตเกี่ยวกับการรับบริการในการออกกำลังกาย ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 31.8 ได้แก่ เรื่องการมีน้ำดื่มที่สะอาดไว้บริการในสถานที่ออกกำลังกาย ระดับปัญหาของนิสิตด้านบุคลากรผู้ให้บริการ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 35.2 ปัญหามากที่สุด ได้แก่ เรื่องการมีเจ้าหน้าที่พยาบาลไม่เพียงพอประจำสถานที่ออกกำลังกาย ระดับความต้องการของนิสิต ด้านบุคลากรผู้ให้บริการส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 32.9 ได้แก่ เรื่องการมีเจ้าหน้าที่ไม่เพียงพอในการเบิกจ่ายอุปกรณ์

สรุป จากการศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า ในการบริหารจัดการสถานออกกำลังกาย มีองค์ประกอบที่สำคัญมากมาย ที่น่าศึกษา เพราะเป็นประโยชน์โดยตรงต่อผู้รักการออกกำลังกาย ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ในสถานออกกำลังกาย ดังที่แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 3 พ.ศ.2545-2549 ระบุแผนงานปฏิบัติที่ชัดเจนในการส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชน รักการออกกำลังกาย และเล่นกีฬาเพื่อส่งเสริมสุขภาพทั้งกาย และจิตใจ การออกกำลังกายจะส่งผลดีต่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกายและเสริมสร้างมิตรภาพระหว่างครอบครัว ชุมชนได้อย่างเหมาะสมและทั่วถึง ยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาการบริหารการกีฬา มีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน กล่าวคือ เพื่อพัฒนากีฬาของประเทศไทยให้เป็นระบบ มีเอกภาพและเกิดธรรมาภิบาล องค์การกีฬาระดับชาติมีการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพ จะเห็นได้ว่าในแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ให้ความสำคัญในเรื่องการบริหารเช่นกัน

ในการบริหารจัดการสถานออกกำลังกายมีความสำคัญยิ่ง ฉะนั้นหลักการบริหารต่างๆ ที่นำมาใช้จึงต้องตรงกับการปฏิบัติงานจริง ครอบคลุมในเนื้อหาทุกขั้นตอน และเป็นหลักบริหารที่คำนึงถึงผลสัมฤทธิ์ขององค์กร และคุณค่าในการใช้จ่ายงบประมาณให้มากที่สุด หลักการบริหารที่ผู้วิจัยอ้างอิงถึงเป็นหลักการบริหารแบบ พี พี บี เอส (P P B S) ซึ่งมี 5 ด้านดังนี้

ด้านการวางแผน ด้านการจัดโปรแกรม ด้านการจัดทำงบประมาณ ด้านการวิเคราะห์ระบบ
ด้านการประเมินผล ในด้านงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ส่วนมากปัญหาจะเป็นด้านการขาดบุคลากรที่มี
ความชำนาญโดยตรง การขาดอุปกรณ์การออกกำลังกาย การขาดงบประมาณในการบริหาร
จัดการ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นการศึกษาสภาพและปัญหาในการบริหารจัดการสถาน
ออกกำลังกายในเขตกรุงเทพมหานคร

ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าและเก็บรวบรวมข้อมูลโดยเสนอขั้นตอนการดำเนินการ
ดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ประชากรในการศึกษาได้แก่ ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ในสถานออกกำลังกายในเขต
กรุงเทพมหานครจำนวน 404 คน ประกอบด้วยผู้บริหารจำนวน 70 คน และเจ้าหน้าที่จำนวน
334 คน จากสถานออกกำลังกาย 38 แห่ง กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้บริหารได้มาโดยการเจาะจงเลือก
รวมจำนวน 38 คน กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเจ้าหน้าที่ใช้วิธีสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random
Sampling) โดยใช้ตารางสำเร็จรูปของเครจซี่และมอร์แกน ในการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างได้
จำนวนกลุ่มตัวอย่างเป็นเจ้าหน้าที่ 182 คน รวมจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 220 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามสภาพและปัญหาในการ
บริหารจัดการสถานออกกำลังกายในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นแบ่งออกเป็น 4 ตอน
ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามได้แก่ ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ โดยใช้แบบ
สอบถามเป็นแบบสำรวจรายการ (Check list)

ตอนที่ 2 สภาพในการบริหารจัดการสถานออกกำลังกาย ผู้ตอบแบบสอบถามได้แก่
ผู้บริหารโดยใช้แบบสอบถามเป็นแบบสำรวจรายการ (Check list) ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ด้าน คือ

1. ด้านการวางแผน
2. ด้านการจัดโปรแกรมและการจัดกิจกรรม
3. ด้านงบประมาณ

4. ด้านการวิเคราะห์ระบบ

5. ด้านการประเมินผล

ตอนที่ 3 ปัญหาในการบริหารจัดการสถานออกกำลังกายใน 5 ด้าน ผู้ตอบแบบสอบถามได้แก่ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) 4 ระดับคือ

4 หมายถึง มากที่สุด

3 หมายถึง มาก

2 หมายถึง น้อย

1 หมายถึง น้อยที่สุด

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะผู้ตอบแบบสอบถามได้แก่ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ เป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิด (Open-Ended)

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2. รวบรวมข้อมูลนำมาสร้างแบบสอบถาม

3. นำแบบสอบถามไปปรึกษาประธานและกรรมการควบคุมปริญญาโทเพื่อขอคำแนะนำ

4. นำแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน (รายละเอียดอยู่ในภาคผนวก) ตรวจสอบ แก้ไข เพื่อหาค่าความเที่ยงตรง (Validity) ตามเนื้อหาในการใช้ภาษาและครอบคลุมเนื้อหาเพื่อปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้องก่อนนำไปทดลองใช้ หาค่าความเที่ยงตรงของเนื้อหา

5. นำแบบสอบถามให้ประธานและกรรมการควบคุมปริญญาโทตรวจสอบอีกครั้ง เพื่อพิจารณาความถูกต้องของแบบสอบถาม

6. นำแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขทดลองไปใช้กับผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ในสถานออกกำลังกายจำนวน 3 บริษัท จำนวน 20 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์ อัลฟา (Alpha-Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่น .96

7. นำแบบสอบถามไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างทั้ง 38 บริษัทรวมจำนวนทั้งหมด 220 คน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นดังนี้

1. ขอบหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อแจ้งขอความร่วมมือในการศึกษาค้นคว้าไปยังสถานออกกำลังกายในเขตกรุงเทพมหานครที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง และขออนุญาตในการจัดเก็บรวบรวมข้อมูลจำนวน 38 บริษัท
2. ขอบหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อนำไปติดต่อขอความร่วมมือในการจัดเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ของสถานออกกำลังกายในเขตกรุงเทพมหานคร
3. นำแบบสอบถามพร้อมหนังสือขออนุญาตไปยังสถานออกกำลังกายที่เป็นกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง และเก็บรวบรวมแบบสอบถามคืนทั้งหมด
4. รวบรวมแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์ถูกต้อง แล้วนำแบบสอบถามไปดำเนินการวิเคราะห์

การจัดกระทำข้อมูล

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม แล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. นำผลตอบแบบสอบถามในตอนต้นที่ 1 มาแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ
2. นำผลตอบแบบสอบถามในตอนต้นที่ 2 มาแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ
3. นำผลตอบแบบสอบถามในตอนต้นที่ 3 มาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยแบ่งปัญหาเป็น 4 ระดับ แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง
 - 4 หมายถึง ระดับปัญหามากที่สุด
 - 3 หมายถึง ระดับปัญหามาก
 - 2 หมายถึง ระดับปัญหาน้อย
 - 1 หมายถึง ระดับปัญหาน้อยที่สุด
4. นำผลตอบแบบสอบถามในตอนต้นที่ 4 มาสรุปและนำเสนอเป็นความเรียง

การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษานี้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยผู้วิจัยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปการศึกษาค้นคว้าทางสังคมศาสตร์ (Statistical Package for the Social Sciences Personal Computer Plus SPSS/PC⁺) โดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังนี้

1. วิเคราะห์ความเห็นด้านสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามและสภาพในการบริหารจัดการสถานออกกำลังกายในเขตกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2546 โดยใช้การคำนวณค่าร้อยละ

2. วิเคราะห์ความเห็นด้านปัญหาในการบริหารจัดการสถานออกกำลังกายในเขต กรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2546 โดยใช้การคำนวณหาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

การกำหนดค่าเฉลี่ย

ค่าเฉลี่ย 3.50-4.00 หมายถึง มีระดับปัญหามากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 2.50-3.49 หมายถึง มีระดับปัญหามาก

ค่าเฉลี่ย 1.50-2.49 หมายถึง มีระดับปัญหาน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.49 หมายถึง มีระดับปัญหาน้อยที่สุด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันจึงได้กำหนดสัญลักษณ์ทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{x}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
%	แทน	ค่าร้อยละ
f	แทน	ความถี่

การวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากได้แบบสอบถามคืนมา ได้แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ 220 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 จากนั้นนำมาวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. ข้อมูลพื้นฐานตอนที่ 1 จำแนกตามสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม นำมาแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ นำเสนอไว้ดังตาราง 1
2. ข้อมูลตอนที่ 2 เกี่ยวกับสภาพในการบริหารจัดการสถานออกกำลังกายในเขตกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2546 นำมาแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ นำเสนอไว้ดังตาราง 2 ถึง ตาราง 6
3. ข้อมูลตอนที่ 3 เกี่ยวกับปัญหาในการบริหารจัดการสถานออกกำลังกายในเขตกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2546 นำมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) นำเสนอไว้ดังตาราง 7 ถึง ตาราง 11
4. ข้อมูลตอนที่ 4 เกี่ยวกับข้อเสนอแนะและความคิดเห็น นำข้อมูลมาสรุปและประมวลผลรูปความเรียง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามได้แก่ ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ โดยคิดค่าร้อยละ

ตาราง 1 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม

รายการ	N (คน)	ร้อยละ(%)
ตำแหน่งงานของผู้บริหาร		
ผู้อำนวยการ	7	3.2
ผู้จัดการ	19	8.6
ผู้ช่วยผู้จัดการ	12	5.5
รวม	38	17.3
ตำแหน่งงานของเจ้าหน้าที่ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
ผู้ให้ความรู้และคำแนะนำในการออกกำลังกาย	96	43.6
ผู้ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์การออกกำลังกาย	122	55.5
ผู้นำกิจกรรมการออกกำลังกาย	140	63.6
รวม	182	82.7
ลักษณะของผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ในสถานออกกำลังกาย		
ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ในสถานออกกำลังกายที่บริหารโดยคนไทย	96	43.6
ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ในสถานออกกำลังกายที่บริหารโดยคนไทยร่วมกับคนต่างประเทศ	124	56.4
รวม	220	100

จากตาราง 1 แสดงว่ามีผู้บริหารในตำแหน่งผู้อำนวยการ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 3.2 ตำแหน่งผู้จัดการ จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 8.6 ตำแหน่งผู้ช่วยผู้จัดการ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 5.5 รวมผู้บริหารทั้งหมดจำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 17.3 ตำแหน่งงานของเจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่ให้ความรู้และคำแนะนำในการออกกำลังกาย จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 43.6 เจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์การออกกำลังกาย จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 55.5 และเจ้าหน้าที่ที่เป็นผู้นำกิจกรรมการออกกำลังกายจำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 63.6 รวมมีผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดจำนวน 182 คน คิดเป็นร้อยละ 82.7 ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ที่ทำงานอยู่ในสถานออกกำลังกายที่บริหารงานโดยคนไทย จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 43.6 ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ที่ทำงานอยู่ในสถานออกกำลังกายที่บริหารโดยคนไทยร่วมกับคนต่างชาติ จำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 56.4 รวมผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ทั้งหมดจำนวน 220 คน คิดเป็นร้อยละ 100

ตอนที่ 2 สภาพในการบริหารจัดการสถานออกกำลังกายในเขตกรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2546

ตาราง 2 จำนวนและร้อยละของสภาพทั่วไปในการบริหารจัดการสถานออกกำลังกายในเขต
กรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2546 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับการวางแผนงาน

การวางแผน	ผู้บริหาร โดยคนไทย (N=23)		ผู้บริหารโดยคนไทยร่วมกับคน ต่างประเทศ (N=15)	
	f	%	f	%
1. ช่วงเวลาที่เหมาะสมกับการวางแผนงานมากที่สุด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)				
รายวัน	8	25.00	8	26.67
รายอาทิตย์	12	37.50	12	40.00
รายเดือน	12	37.50	10	33.33
รวม	32	100.00	30	100.00
2. การให้ความสำคัญในการวางแผนเป็นอันดับแรก				
ด้านบุคลากร	9	39.14	6	40.00
ด้านอุปกรณ์และสถานที่	7	30.43	4	26.67
ด้านงบประมาณ	7	30.43	5	33.33
รวม	23	100.00	15	100.00
3. องค์ประกอบที่สำคัญที่สุดเกี่ยวกับการวางแผน				
เป้าหมาย-การควบคุม-การจัดงบประมาณ-การ ประเมินผล	9	39.13	6	40.00
วัตถุประสงค์-วิธีดำเนินการ –การติดตามผล-การ ประเมินผล	4	17.39	6	40.00
งบประมาณ-บุคลากร-อุปกรณ์-สถานที่	10	43.48	3	20.00
รวม	23	100.00	15	100.00
4. จำนวนและร้อยละของความพอใจเพียงด้านอุปกรณ์				
การออกกำลังกาย				
น้อยกว่าร้อยละ 50	8	34.78	11	73.34
ร้อยละ 50-80	14	60.87	2	13.33
ร้อยละ 80 - 100	1	04.35	2	13.33
รวม	23	100.00	15	100.00
5. การวางแผนที่ดีจะส่งผลถึงสิ่งใดมากที่สุด				
ความสัมฤทธิ์ผลขององค์กร	14	60.87	3	20.00
บุคลากรมีแนวทางในการทำงานที่มีมาตรฐาน	2	8.70	7	46.67
การลดอุปสรรคต่างๆ ได้เป็นอย่างดี	0	0.00	5	33.33
การช่วยเหลือให้ผู้สั่งและผู้ปฏิบัติงานทำงานไปใน ทิศทางเดียวกัน	7	30.43	0	0.00
รวม	23	100.00	15	100.00

จากตาราง 2 แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารคนไทยมีความคิดเห็นในเรื่อง สภาพการบริหารจัดการในสถานออกกำลังกายเกี่ยวกับการวางแผนงาน ดังนี้ ช่วงเวลาเหมาะสมในการวางแผน ควรเน้น รายอาทิตย์ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 37.50 ควรเน้น รายเดือน จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 37.50 เช่นกัน ในเรื่องการให้ความสำคัญเป็นอันดับแรกเกี่ยวกับการวางแผน เห็นว่าควรเน้น ด้านบุคลากรมากที่สุด จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 39.14 รองลงมา เห็นว่าควรเน้น ด้านอุปกรณ์และสถานที่ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 30.43 ซึ่งเท่ากับผู้ที่ให้ความเห็นด้านงบประมาณ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 30.43 ในเรื่ององค์ประกอบที่สำคัญเกี่ยวกับการวางแผน เห็นว่าควรเน้น งบประมาณ-บุคลากร-อุปกรณ์-สถานที่ มากที่สุด จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 43.48 รองลงมา เห็นว่าควรเน้น เป้าหมาย-การควบคุม-การจัดงบประมาณ-การประเมินผล จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 39.13 ในเรื่อง จำนวนร้อยละของความเพียงพอด้านอุปกรณ์การออกกำลังกาย เห็นว่าควรเน้น ร้อยละ 50-80 มากที่สุด จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 60.87 รองลงมา เห็นว่าควรเน้น น้อยกว่าร้อยละ 50 จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 34.78 ในเรื่องการวางแผนที่ดีจะส่งผลถึงสิ่งใดมากที่สุด เห็นว่าควรเน้น ความสัมฤทธิ์ผลขององค์กร มากที่สุด จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 60.87

ผู้บริหารคนไทยร่วมกับคนต่างประเทศมีความคิดเห็นในเรื่อง สภาพการบริหารจัดการในสถานออกกำลังกายเกี่ยวกับการวางแผนงาน ดังนี้ ช่วงเวลาเหมาะสมในการวางแผนมากที่สุด เห็นว่าควรเน้นรายอาทิตย์ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 40 รองลงมา เห็นว่าควรเน้นรายเดือน จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 ในเรื่องการให้ความสำคัญเป็นอันดับแรกเกี่ยวกับการวางแผน เห็นว่าควรเน้น ด้านบุคลากรมากที่สุด จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 40 รองลงมา เห็นว่าควรเน้น ด้านงบประมาณ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 30.43 ในเรื่ององค์ประกอบที่สำคัญเกี่ยวกับการวางแผน เห็นว่าควรเน้น เป้าหมาย-การควบคุม-การจัดงบประมาณ-การประเมินผล มากที่สุด จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 40 ซึ่งเท่ากับกับ เห็นว่าควรเน้น วัตถุประสงค์-วิธีการดำเนินการ-การติดตามผล-การประเมินผล จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 40 ในเรื่องจำนวนร้อยละของความเพียงพอด้านอุปกรณ์การออกกำลังกาย เห็นว่าควรเน้น น้อยกว่าร้อยละ 50 มากที่สุด จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 73.34 ในเรื่องการวางแผนที่ดีจะส่งผลถึงสิ่งใดมากที่สุด เห็นว่าควรเน้น บุคลากรมีแนวทางในการทำงานที่มีมาตรฐาน มากที่สุด จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 46.67

ตาราง 3 จำนวนและร้อยละของสภาพทั่วไปในการบริหารจัดการสถานออกกกำลังกายในเขตกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2546 ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร เกี่ยวกับการจัดโปรแกรมและกิจกรรม

การจัดโปรแกรมและกิจกรรม	ผู้บริหาร โดยคนไทย (N=23)		ผู้บริหารโดยคนไทยร่วมกับ คนต่างประเทศ (N=15)	
	f	%	f	%
1. จำนวนและร้อยละของสิ่งที่ควรคำนึงถึงในการจัดโปรแกรมและกิจกรรม				
ความพร้อมด้านงบประมาณ	6	26.09	2	13.33
ความต้องการของผู้ใช้บริการ	14	60.87	11	73.34
ความสามารถของเจ้าหน้าที่	3	13.04	2	13.33
รวม	23	100.00	15	100.00
2. จำนวนและร้อยละของการจัดโปรแกรมและกิจกรรมออกกกำลังกาย (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)				
การออกกกำลังกายประกอบอุปกรณ์	19	38.00	8	25.00
การออกกกำลังกายประกอบเพลง	17	34.00	9	28.13
การออกกกำลังกายแบบโยคะ	12	24.00	14	43.75
ลีลาศ, จักรยาน	2	4.00	1	3.12
รวม	50	100.00	32	100.00
3. จำนวนและร้อยละของกิจกรรมที่ผู้ให้บริการนิยมมากที่สุด				
กิจกรรมด้านการออกกกำลังกายประกอบอุปกรณ์	9	39.13	3	20.00
กิจกรรมด้านศิลปะป้องกันตัว	1	4.35	2	13.33
กิจกรรมด้านการออกกกำลังกายประกอบเสียงดนตรี	2	8.70	6	40.01
กิจกรรมด้านการออกกกำลังกายที่ใช้สมาธิ	10	43.47	2	13.33
กิจกรรมการออกกออกกำลังกายนอกสถานที่	1	4.35	2	13.33
รวม	23	100.00	15	100.00
4. จำนวนและร้อยละของคุณลักษณะของกิจกรรมการออกกกำลังกายที่สัมฤทธิ์ผล				
กิจกรรมที่ต่อเนื่องมีประโยชน์ด้านการไหลเวียนโลหิต	12	52.17	6	40.00
กิจกรรมที่สร้างความแข็งแรง	5	21.74	5	33.33
กิจกรรมที่สร้างความอดทน	3	13.04	4	26.67
กิจกรรมควรจะควบคู่กันทุกองค์ประกอบ	3	13.04	0	0.00
รวม	23	100.00	15	100.00

ตาราง 3 (ต่อ)

การจัดโปรแกรมและกิจกรรม	ผู้บริหาร โดยคนไทย (N=23)		ผู้บริหารโดยคนไทยร่วมกับ คนต่างประเทศ (N=15)	
	f	%	f	%
5. จำนวนและร้อยละของการจัดโปรแกรมและกิจกรรม ที่เหมาะสมและมีความสำคัญต่อผลของการบริหารจัดการ				
น้อยกว่าร้อยละ 20	0	0.00	0	0.00
ร้อยละ 21 - 50	1	4.35	0	0.00
ร้อยละ 51 - 80	7	30.43	6	40.00
มากกว่าร้อยละ 80	15	65.22	9	60.00
รวม	23	100.00	15	100.00

จากตาราง 3 แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารคนไทยมีความคิดเห็นในเรื่อง สภาพการบริหารจัดการในสถานออกกำลังกายเกี่ยวกับการจัดโปรแกรมและกิจกรรม ดังนี้ จำนวนและร้อยละของสิ่งที่ควรคำนึงถึงในการจัดโปรแกรมและกิจกรรม เห็นว่าควรเน้น ความต้องการของผู้ใช้บริการมากที่สุด จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 60.87 ในเรื่องจำนวนและร้อยละของ การจัดโปรแกรมและกิจกรรมออกกำลังกาย เห็นว่าควรเน้น การออกกำลังกายประกอบอุปกรณ์ มากที่สุด จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 38 รองลงมา เห็นว่าควรเน้น การออกกำลังกาย ประกอบเพลง จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 34 ในเรื่อง จำนวนและร้อยละของกิจกรรมที่ผู้ใช้นิยมมากที่สุด เห็นว่าควรเน้น กิจกรรมด้านการออกกำลังกายประกอบอุปกรณ์ มากที่สุด จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 39.13 ในเรื่องจำนวนและร้อยละของคุณลักษณะของกิจกรรมการออกกำลังกายที่สัมฤทธิ์ผล เห็นว่าควรเน้น กิจกรรมที่ต่อเนื่องมีประโยชน์ด้านการไหลเวียนโลหิต มากที่สุด จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 52.17 ในเรื่องจำนวนและร้อยละของการจัดโปรแกรมและกิจกรรมที่เหมาะสมและมีความสำคัญต่อผลการบริหารจัดการ เห็นว่าควรเน้น มากกว่าร้อยละ 80 มากที่สุด จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 65.22

ผู้บริหารคนไทยร่วมกับคนต่างประเทศมีความคิดเห็นในเรื่อง สภาพการบริหารจัดการในสถานออกกำลังกายเกี่ยวกับการจัดโปรแกรมและกิจกรรม ดังนี้ จำนวนและร้อยละของสิ่งที่ควรคำนึงถึงในการจัดโปรแกรมและกิจกรรม เห็นว่าควรเน้น ความต้องการของผู้ใช้บริการมากที่สุด จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 73.34 ในเรื่องจำนวนและร้อยละของการจัดโปรแกรมและกิจกรรมออกกำลังกาย เห็นว่าควรเน้น การออกกำลังกายประกอบแบบโยคะ มากที่สุด จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 43.75 ในเรื่อง จำนวนและร้อยละของกิจกรรมที่ผู้ใช้นิยมมากที่สุด เห็นว่าควรเน้น กิจกรรมด้านการออกกำลังกายประกอบอุปกรณ์ มากที่สุด จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 40.01 ในเรื่อง จำนวนและร้อยละของคุณลักษณะของกิจกรรมการออกกำลังกายที่

สัมฤทธิ์ผล เห็นว่าควรเน้น กิจกรรมที่ต่อเนื่องมีประโยชน์ด้านการไหลเวียนโลหิต มากที่สุด
จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 40 ในเรื่องจำนวนและร้อยละของการจัดโปรแกรมและกิจกรรม
ที่เหมาะสมและมีความสำคัญต่อผลการบริหารจัดการ เห็นว่าควรเป็น มากกว่าร้อยละ 80
มากที่สุด จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 60

ตาราง 4 จำนวนและร้อยละของสภาพทั่วไปในการบริหารจัดการสถานออกกําลังกายในเขตกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2546 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับงบประมาณ

งบประมาณ	ผู้บริหาร โดยคนไทย (N=23)		ผู้บริหารโดยคนไทยร่วมกับ คนต่างประเทศ (N=15)	
	f	%	f	%
1. จำนวนและร้อยละของวิธีการจัดสรรงบประมาณให้ เหมาะสมกับเป้าหมายองค์กร				
ศึกษาจากงบประมาณเดิมประกอบ	8	34.78	4	26.67
เพิ่มหรือลดงบประมาณจากการใช้จ่ายจริง	1	4.35	8	53.33
เลือกใช้งบประมาณตามลำดับความจำเป็น	14	60.87	3	20.00
รวม	23	100.00	15	100.00
2. จำนวนและร้อยละของผู้รับผิดชอบในการวางแผน ด้านงบประมาณ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)				
ผู้อำนวยการ	12	44.44	8	36.36
ผู้จัดการ	13	48.14	9	40.91
เจ้าหน้าที่	2	7.41	4	18.18
ระดับผู้บริหารทุกคน	2	7.41	1	4.55
รวม	27	60.5	22	100.00
3. จำนวนและร้อยละของสิ่งที่ควรคำนึงถึงเป็นสิ่งแรก ในการจัดสรรงบประมาณ				
เงินเดือนของพนักงานทุกระดับ	16	69.57	7	46.67
การจัดกิจกรรม	1	4.35	2	13.33
การเพิ่มเติมและปรับปรุงสถานที่	6	26.08	6	40.00
รวม	23	100.00	15	100.00
4. จำนวนและร้อยละของช่วงเวลาในการจัดสรรงบประมาณ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)				
รายเดือน	3	12.00	6	25.00
รายไตรมาส	6	24.00	5	20.83
รายปี	15	60.00	11	45.83
มากกว่ารายปี, ราย 3 ปี	1	4.00	2	8.34
รวม	25	100.00	24	100.00
5. จำนวนและร้อยละของค่าใช้จ่ายด้านงบประมาณใน สถานออกกําลังกาย				
ด้านอุปกรณ์และสถานที่	18	78.26	10	66.67
ด้านบุคลากร	3	13.04	3	20.00
ด้านกิจกรรม	2	8.70	2	13.33
รวม	23	100.00	15	100.00

จากตาราง 4 แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารคนไทยมีความคิดเห็นในเรื่อง สภาพการบริหารจัดการในสถานออกกำลังกายเกี่ยวกับการจัดงบประมาณ ดังนี้ จำนวนและร้อยละของวิธีการจัดสรรงบประมาณให้เหมาะสมกับเป้าหมายองค์กร เห็นว่าควรเน้น เลือกใช้งบประมาณตามลำดับ ความจำเป็น มากที่สุด จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 60.87 ในเรื่อง จำนวนและร้อยละของผู้รับผิดชอบในการวางแผนด้านงบประมาณ เห็นว่าควรเน้น ผู้จัดการ มากที่สุด จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 48.14 ในเรื่อง จำนวนและร้อยละของสิ่งของที่ควรคำนึงถึงเป็นครั้งแรกในการจัดสรรงบประมาณ เห็นว่าควรเน้นเรื่องเงินเดือนของพนักงานทุกระดับมากที่สุด จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 69.57 ในเรื่อง จำนวนและร้อยละของช่วงเวลาในการจัดสรรงบประมาณ เห็นว่าควรเน้นแบบรายปี มากที่สุด จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 60 ในเรื่องจำนวนและร้อยละของค่าใช้จ่ายด้านงบประมาณในสถานออกกำลังกาย เห็นว่าควรเน้น ด้านอุปกรณ์และสถานที่ มากที่สุด จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 78.26

ผู้บริหารคนไทยร่วมกับคนต่างประเทศ มีความคิดเห็นในเรื่อง สภาพการบริหารจัดการในสถานออกกำลังกายเกี่ยวกับการจัดงบประมาณ ดังนี้ จำนวนและร้อยละของวิธีการจัดสรรงบประมาณให้เหมาะสมกับเป้าหมายองค์กร เห็นว่าควรเน้นการ เพิ่มหรือลดงบประมาณจากการใช้จ่ายจริง มากที่สุด จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 53.33 ในเรื่อง จำนวนและร้อยละของผู้รับผิดชอบในการวางแผนด้านงบประมาณ เห็นว่าควรเน้น ผู้จัดการ มากที่สุด จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 40.91 ในเรื่อง จำนวนและร้อยละของสิ่งของที่ควรคำนึงถึงเป็นครั้งแรกในการจัดสรรงบประมาณ เห็นว่าควรเน้นเรื่องเงินเดือนของพนักงานทุกระดับมากที่สุด จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 46.67 ในเรื่อง จำนวนและร้อยละของช่วงเวลาในการจัดสรรงบประมาณ เห็นว่าควรเน้นแบบรายปี มากที่สุด จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 45.83 ในเรื่องจำนวนและร้อยละของ ค่าใช้จ่ายด้านงบประมาณในสถานออกกำลังกาย เห็นว่าควรเน้น ด้านอุปกรณ์และสถานที่มากที่สุด จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 66.67

ตาราง 5 จำนวนและร้อยละของสภาพทั่วไปในการบริหารจัดการสถานออกกกำลังกายในเขต กรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2546 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับการวิเคราะห์ระบบ

การวิเคราะห์ระบบ	ผู้บริหาร โดยคนไทย (N=23)		ผู้บริหารโดยคนไทยร่วมกับ คนต่างประเทศ (N=15)	
	f	%	f	%
1. จำนวนและร้อยละของวิธีในการวิเคราะห์ระบบงาน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)				
วิเคราะห์ทั้งด้านต้นและด้านด้อย	6	21.43	6	33.33
วิเคราะห์จากความรู้และประสบการณ์	9	32.14	0	0.00
วิเคราะห์ตามความเป็นจริงโดยให้ครอบคลุม เนื้อหา	13	46.43	12	66.67
รวม	28	100.00	18	100.00
2. จำนวนและร้อยละของความสำคัญการวิเคราะห์ ระบบ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)				
ทำให้ทราบผลของการดำเนินงาน	10	26.32	8	28.57
ทำให้สามารถวางแผนปฏิบัติงานได้ชัดเจน รอบครอบ	13	34.21	7	25.00
ทำให้ทราบปัญหาในการดำเนินงานและ หาวิธีแก้ไข	14	36.84	11	39.29
ทำให้การปฏิบัติไปในทิศทางเดียวกัน	1	2.63	2	7.14
รวม	38	100.00	28	100.00
3. จำนวนและร้อยละของผู้มีหน้าที่หลักในการ วิเคราะห์ระบบ				
ผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชาชีพ	7	20.59	9	33.33
ผู้บริหารในสถานออกกกำลังกาย	13	38.24	11	40.74
ผู้อำนวยการหรือผู้จัดการ	14	41.17	7	25.93
รวม	34	100.00	27	100.00
4. จำนวนและร้อยละขององค์ประกอบสำคัญที่ทำให้ การวิเคราะห์ระบบประสบความสำเร็จ				
ทำให้ทราบผลของการปฏิบัติงานและความสำเร็จ ในงานนั้นๆ	8	34.78	3	20.00
ทำให้ทราบปัญหาและแก้ไขปัญหานั้นๆ ได้ทันเวลา	13	56.52	4	26.67
ทำให้การทำงานเป็นไปตามเป้าหมายและ มีการพัฒนาดีขึ้น	2	8.70	8	53.33
รวม	23	100.00	15	100.00

ตาราง 5 (ต่อ)

การจัดโปรแกรมและกิจกรรม	ผู้บริหาร โดยคนไทย (N=23)		ผู้บริหารโดยคนไทยร่วมกับ คนต่างประเทศ (N=15)	
	f	%	f	%
5. จำนวนและร้อยละของหน่วยงานมีการ วิเคราะห์ระบบหรือไม่และอย่างไร				
มี และนำผลมาปฏิบัติ	9	39.13	9	60.00
มี แต่ไม่นำผลมาปฏิบัติ	8	34.78	4	26.67
ไม่มี	6	26.09	2	13.33
รวม	23	100.00	15	100.00

จากตาราง 5 แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารคนไทยมีความคิดเห็นในเรื่อง สภาพการบริหารจัดการในสถานออกกำลังกายเกี่ยวกับการวิเคราะห์ระบบ ดังนี้ จำนวนและร้อยละของวิธีในการวิเคราะห์ระบบงาน เห็นว่าควรเน้นการวิเคราะห์ตามความเป็นจริงโดยให้ครอบคลุมเนื้อหา มากที่สุด จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 46.43 ในเรื่องจำนวนและร้อยละของความสำคัญการวิเคราะห์ระบบ เห็นว่าควรเน้นเพื่อทำให้ทราบปัญหาในการดำเนินงานและหาวิธีแก้ไข มากที่สุด จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 36.84 ในเรื่อง จำนวนและร้อยละของผู้มีหน้าที่หลัก ในการวิเคราะห์ระบบ เห็นว่าควรเป็น ผู้อำนวยการหรือผู้จัดการ จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 41.17 ในเรื่อง จำนวนและร้อยละขององค์ประกอบสำคัญ ที่ทำให้การวิเคราะห์ระบบประสบความสำเร็จ เห็นว่าควรเน้นเพื่อทำให้ทราบปัญหาและแก้ไขปัญหาต่างๆ ได้ทันเวลา มากที่สุด จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 56.52 ในเรื่องจำนวนและร้อยละของหน่วยงานมีการวิเคราะห์ระบบหรือไม่และอย่างไร เห็นว่าควรมี และนำผลมาปฏิบัติ มากที่สุด จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 39.13 เห็นว่าควรมี และไม่นำผลมาปฏิบัติรองลงมา จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 34.78

ผู้บริหารคนไทยร่วมกับคนต่างประเทศ มีความคิดเห็นในเรื่อง สภาพการบริหารจัดการในสถานออกกำลังกายเกี่ยวกับการวิเคราะห์ระบบ ดังนี้ จำนวนและร้อยละของวิธีในการวิเคราะห์ระบบงาน เห็นว่าควรเน้นการวิเคราะห์ตามความเป็นจริงโดยให้ครอบคลุมเนื้อหา มากที่สุด จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 66.67 ในเรื่องจำนวนและร้อยละของความสำคัญการวิเคราะห์ระบบ เห็นว่าควรเน้นผลปฏิบัติที่ทำให้ทราบปัญหาในการดำเนินงานและหาวิธีแก้ไข มากที่สุด จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 39.29 ในเรื่อง จำนวนและร้อยละของผู้มีหน้าที่หลักในการวิเคราะห์ระบบ เห็นว่าควรเป็น ผู้บริหารในสถานออกกำลังกาย จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 40.74 ในเรื่อง จำนวนและร้อยละขององค์ประกอบสำคัญที่ทำให้การวิเคราะห์ระบบประสบความสำเร็จ เห็นว่าควรทำงานให้เป็นไปตามเป้าหมายและมี

การพัฒนาดีขึ้น มากที่สุด จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 53.33 ในเรื่องจำนวนและร้อยละ
ของหน่วยงานมีการวิเคราะห์ เห็นว่าควร มี และนำผลมาปฏิบัติ มากที่สุด จำนวน 9 คน
คิดเป็นร้อยละ 60

ตาราง 6 จำนวนและร้อยละของสภาพทั่วไปในการบริหารจัดการสถานออกกำลังกายในเขต กรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2546 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับการประเมินผล

การประเมินผล	ผู้บริหาร โดยคนไทย (N=23)		ผู้บริหารโดยคนไทยร่วมกับคน ต่างประเทศ (N=15)	
	f	%	f	%
1. จำนวนและร้อยละของการประเมินผล				
ก่อให้เกิดประโยชน์มากที่สุด				
ทำให้ทราบผลของการปฏิบัติงานและความสำเร็จ ในงานนั้นๆ	8	34.78	3	20.00
ทำให้ทราบปัญหาและแก้ไขปัญหานั้นๆได้ทันเวลา	13	56.52	4	26.67
ทำให้การทำงานเป็นไปตามเป้าหมายและ มีการพัฒนาดีขึ้น	2	8.70	8	53.33
รวม	23	100.00	15	100.00
2. จำนวนและร้อยละของสถานออกกำลังกาย				
ใช้วิธีการใดในประเมินผลเจ้าหน้าที่มากที่สุด				
ทดสอบด้านการปฏิบัติ	15	65.22	10	66.67
การสัมภาษณ์	4	17.39	3	20.00
การเขียนแบบสอบถาม	4	17.39	2	13.33
รวม	23	100.00	15	100.00
3. จำนวนและร้อยละของคุณลักษณะเด่นของ				
แบบประเมินผล				
ครอบคลุมในเนื้อหาสาระของงาน	10	43.48	5	33.33
เป็นแบบประเมินผลที่มีมาตรฐานสากล	8	34.78	7	46.67
แบบการประเมินผลควรระบุได้ทั้งจุดเด่น และจุดด้อย	5	21.74	3	20.00
รวม	23	100.00	15	100.00
4. จำนวนและร้อยละของช่วงเวลาในการประเมินผล				
(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)				
รายเดือน	11	45.83	6	21.43
รายไตรมาส	8	33.33	11	39.29
รายปี	5	20.84	9	32.14
รายสัปดาห์	0	0.00	2	7.14
รวม	24	100.00	28	100.00
5. จำนวนและร้อยละของความสำคัญต่อ				
การประเมินผลด้านใดมากที่สุด				
ด้านงบประมาณ	5	21.74	3	20.00
ด้านบุคลากร	13	56.52	8	53.33
ด้านการบริหารจัดการ	5	21.74	4	26.67
รวม	23	100.00	15	100.00

จากตาราง 6 แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารคนไทยมีความคิดเห็นในเรื่อง สภาพการบริหารจัดการในสถานออกกำลังกายเกี่ยวกับการประเมินผล ดังนี้ จำนวนและร้อยละของการประเมินผลก่อให้เกิดประโยชน์มากที่สุด เห็นว่าควรเน้นผลการประเมินที่ ทำให้ทราบปัญหาและแก้ไขปัญหานั้นได้ทันเวลา มากที่สุด จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 56.52 ในเรื่องจำนวนและร้อยละของสถานออกกำลังกายใช้วิธีการในประเมินผลเจ้าหน้าที่มากที่สุด เห็นว่าควรเน้นการทดสอบด้านปฏิบัติ มากที่สุด จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 65.22 ในเรื่อง จำนวนและร้อยละของคุณลักษณะเด่นของแบบประเมินผล เห็นว่าควรเน้นการ ครอบคลุมเนื้อหาสาระของงาน จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 43.48 ในเรื่อง จำนวนและร้อยละของช่วงเวลาในการประเมินผล เห็นว่าควรเน้น รายเดือน มากที่สุด จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 45.83 ในเรื่องจำนวนและร้อยละของความสำคัญต่อการประเมินผลด้านใดมากที่สุด เห็นว่าควรเน้นด้านบุคลากรมากที่สุด จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 56.52

ผู้บริหารคนไทยร่วมกับคนต่างประเทศ มีความคิดเห็นในเรื่องสภาพการบริหารจัดการในสถานออกกำลังกายเกี่ยวกับการประเมินผล ดังนี้ จำนวนและร้อยละของการประเมินผลก่อให้เกิดประโยชน์มากที่สุด เห็นว่าควรเน้นผลที่ ทำให้การทำงานเป็นไปตามเป้าหมายและมีการพัฒนาดีขึ้น มากที่สุด จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 53.33 ในเรื่องจำนวนและร้อยละของสถานออกกำลังกายใช้วิธีการในประเมินผลเจ้าหน้าที่มากที่สุด และเห็นควรเน้นการทดสอบด้านปฏิบัติ มากที่สุด จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 66.67 ในเรื่อง จำนวนและร้อยละของคุณลักษณะเด่นของแบบประเมินผล เห็นว่าควรเน้น เป็นแบบประเมินผลที่มีมาตรฐานสากล จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 46.67 ในเรื่อง จำนวนและร้อยละของช่วงเวลาในการประเมินผล เห็นว่าควรเป็นแบบไตรมาส มากที่สุด จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 39.29 เห็นว่าควรเป็นรายปี รองลงมา จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 32.14 ในเรื่องจำนวนและร้อยละของความสำคัญต่อการประเมินผลด้านใดมากที่สุด เห็นว่าควรเน้น ด้านบุคลากรมากที่สุด จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 53.33

ตอนที่ 3 ปัญหาในการบริหารจัดการสถานออกกำลังกายในเขตกรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2546

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับปัญหา ในการบริหารจัดการสถานออก
กำลังกายในเขตกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2546 ตาม **ความคิดเห็นของผู้บริหารและ
เจ้าหน้าที่** เกี่ยวกับการวางแผน

การวางแผน	ผู้บริหาร				เจ้าหน้าที่			
	คนไทย		ร่วมกับต่าง ประเทศ		คนไทย		ร่วมกับต่าง ประเทศ	
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.
1. ความเหมาะสมในการวางแผนใน แต่ละช่วงเวลา	2.06 (น้อย)	0.66	1.47 (น้อยที่สุด)	0.51	1.79 (น้อย)	0.62	1.54 (น้อย)	0.71
2. เจ้าหน้าที่ไม่มีส่วนร่วมในการ วางแผน	1.83 (น้อย)	0.77	1.60 (น้อย)	0.73	1.62 (น้อย)	0.68	1.81 (น้อย)	0.61
3. ความเหมาะสมในการวางแผนด้าน งบประมาณ	2.00 (น้อย)	0.90	1.40 (น้อยที่สุด)	0.63	1.82 (น้อย)	0.82	1.64 (น้อย)	0.78
4. ความเหมาะสมในการวางแผนงาน ด้านบุคลากร	1.57 (น้อย)	0.50	1.60 (น้อย)	0.50	1.86 (น้อย)	0.73	1.72 (น้อย)	0.79
5. ความเหมาะสมของการวางแผนงาน ด้านการโปรแกรมและ กิจกรรม	1.74 (น้อย)	0.44	1.67 (น้อย)	0.48	1.92 (น้อย)	0.52	1.57 (น้อย)	0.67
6. การปรับเปลี่ยนแผนงานเพื่อให้ ทันสมัย	1.48 (น้อยที่สุด)	0.66	1.67 (น้อย)	0.48	1.74 (น้อย)	0.55	1.45 (น้อย)	0.63
7. ความสอดคล้องกันของแผนงานกับ การปฏิบัติงาน	1.61 (น้อย)	0.49	1.67 (น้อย)	0.48	1.71 (น้อย)	0.45	1.76 (น้อย)	0.63
รวม	1.76	0.63	1.58	0.54	1.78	0.62	1.64	0.69

จากตาราง 7 แสดงให้เห็นถึงค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ของระดับปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการสถานออกกําลังกายในเขตกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2546 เรื่องการวางแผน

ผู้บริหารคนไทยมีความเห็นในเรื่องการวางแผนมีระดับปัญหาอยู่ในระดับน้อย ในข้อ 1 ($\bar{x}=2.06$) ข้อ 2 ($\bar{x}=1.83$) ข้อ 3 ($\bar{x}=2.00$) ข้อ 4 ($\bar{x}=1.57$) ข้อ 5 ($\bar{x}=1.74$) และ ข้อ 7 ($\bar{x}=1.61$) ส่วนข้อ 6 มีระดับปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{x}=1.48$)

ผู้บริหารคนไทยร่วมกับคนต่างประเทศมีความเห็นในเรื่องการวางแผนมีระดับปัญหาอยู่ในระดับน้อย ในข้อ 2 ($\bar{x}=1.60$) ข้อ 4 ($\bar{x}=1.60$) ข้อ 5 ($\bar{x}=1.67$) ข้อ 6 ($\bar{x}=1.67$) และข้อ 7 ($\bar{x}=1.67$) ส่วนข้อที่มีระดับปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด คือ ข้อ 1 ($\bar{x}=1.47$) และข้อ 3 ($\bar{x}=1.40$)

เจ้าหน้าที่คนไทยมีความเห็นในเรื่องการวางแผนมีระดับปัญหาอยู่ในระดับน้อยทั้งหมด ในข้อ 1 ($\bar{x}=1.79$) ข้อ 2 ($\bar{x}=1.62$) ข้อ 3 ($\bar{x}=1.82$) ข้อ 4 ($\bar{x}=1.86$) ข้อ 5 ($\bar{x}=1.92$) ข้อ 6 ($\bar{x}=1.74$) และข้อ 7 ($\bar{x}=1.71$)

เจ้าหน้าที่คนไทยร่วมกับคนต่างประเทศมีความเห็นในเรื่องการวางแผนมีระดับปัญหาอยู่ในระดับน้อยทั้งหมด ในข้อ 1 ($\bar{x}=1.54$) ข้อ 2 ($\bar{x}=1.81$) ข้อ 3 ($\bar{x}=1.64$) ข้อ 4 ($\bar{x}=1.72$) ข้อ 5 ($\bar{x}=1.57$) ข้อ 6 ($\bar{x}=1.45$) และข้อ 7 ($\bar{x}=1.76$)

โดยภาพรวมปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการสถานออกกําลังกายเกี่ยวกับการวางแผน ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ทั้งคนไทยและคนไทยร่วมกับคนต่างประเทศ มีความเห็นว่าปัญหาอยู่ในระดับน้อยโดยมีค่าเฉลี่ยดังนี้ ผู้บริหารคนไทย ($\bar{x}=1.76$) ผู้บริหารคนไทยร่วมกับคนต่างประเทศ ($\bar{x}=1.58$) เจ้าหน้าที่คนไทย ($\bar{x}=1.78$) เจ้าหน้าที่คนไทยร่วมกับคนต่างประเทศ ($\bar{x}=1.64$)

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับปัญหาในการบริหารจัดการสถานออก
กำลังกายในเขตกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2546 ตาม **ความคิดเห็นของผู้บริหารและ
เจ้าหน้าที่** เกี่ยวกับการจัดโปรแกรมและกิจกรรม

การจัดโปรแกรมและกิจกรรม	ผู้บริหาร				เจ้าหน้าที่			
	คนไทย		ร่วมกับต่าง ประเทศ		คนไทย		ร่วมกับต่าง ประเทศ	
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.
1. ความหลากหลายของกิจกรรมด้าน การออกกำลังกายมีความเพียงพอ	1.57 (น้อย)	0.50	1.33 (น้อยที่สุด)	0.48	1.71 (น้อย)	0.63	1.40 (น้อยที่สุด)	0.54
2. การจัดกิจกรรมการออกกำลังกาย มีความสอดคล้องกับความสนใจ ของผู้เข้าร่วมกิจกรรมใน สถานออกกำลังกาย	1.70 (น้อย)	0.47	1.40 (น้อยที่สุด)	0.50	1.89 (น้อย)	0.45	1.63 (น้อย)	0.55
3. การส่งเสริมและพัฒนาความรู้ ความสามารถในการนำกิจกรรม การออกกำลังกายของเจ้าหน้าที่ใน สถานออกกำลังกาย	1.39 (น้อยที่สุด)	0.65	1.40 (น้อยที่สุด)	0.50	1.74 (น้อย)	0.44	1.71 (น้อย)	0.71
4.ความเหมาะสมของโปรแกรมและ กิจกรรมการออกกำลังกายกับ ความสามารถของเจ้าหน้าที่	1.43 (น้อยที่สุด)	0.66	1.47 (น้อยที่สุด)	0.51	1.78 (น้อย)	0.62	1.63 (น้อย)	0.68
5.ความเหมาะสมของโปรแกรมและ กิจกรรมการออกกำลังกายกับ ความสามารถของเจ้าหน้าที่	1.57 (น้อย)	0.50	1.67 (น้อย)	0.77	1.68 (น้อย)	0.57	1.92 (น้อย)	0.77
6.ความเหมาะสมของโปรแกรมและ กิจกรรมที่ทันสมัยเกี่ยวกับ การออกกำลังกาย	1.39 (น้อยที่สุด)	0.65	1.47 (น้อยที่สุด)	0.51	1.97 (น้อย)	0.47	1.75 (น้อย)	0.62
7.การจัดกิจกรรมพิเศษเพื่อเสริมสร้าง สมรรถภาพและมีสุขภาพที่ดีรวมถึง มีทัศนคติที่ดีต่อการออกกำลังกาย	1.57 (น้อย)	0.50	1.67 (น้อย)	0.72	1.51 (น้อย)	0.50	1.60 (น้อย)	0.62
รวม	1.52	0.56	1.51	0.57	1.75	0.53	1.66	0.64

จากตาราง 8 แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ของระดับปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการสถานออกกำลังกายในเขตกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2546 เรื่องการจัดโปรแกรมและกิจกรรม

ผู้บริหารคนไทยมีความเห็นในเรื่องการจัดโปรแกรมและกิจกรรมมีระดับปัญหาอยู่ในระดับน้อย ในข้อ 1 ($\bar{x}=1.57$) ข้อ 2 ($\bar{x}=1.70$) ข้อ 5 ($\bar{x}=1.57$) และข้อ 7 ($\bar{x}=1.57$) ส่วนข้อที่มีระดับปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุดคือ ข้อ 3 ($\bar{x}=1.39$) ข้อ 4 ($\bar{x}=1.43$) และข้อ 6 ($\bar{x}=1.39$)

ผู้บริหารคนไทยร่วมกับคนต่างประเทศมีความเห็นในเรื่องการจัดโปรแกรมและกิจกรรมมีระดับปัญหาอยู่ในระดับน้อย ในข้อ 5 ($\bar{x}=1.67$) และข้อ 7 ($\bar{x}=1.67$) ส่วนข้อที่มีระดับปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุดคือ ข้อ 1 ($\bar{x}=1.33$) ข้อ 2 ($\bar{x}=1.40$) ข้อ 3 ($\bar{x}=1.40$) ข้อ 4 ($\bar{x}=1.47$) และข้อ 6 ($\bar{x}=1.47$)

เจ้าหน้าที่คนไทยมีความเห็นในเรื่องการจัดโปรแกรมและกิจกรรมมีระดับปัญหาอยู่ในระดับน้อยทั้งหมด ในข้อ 1 ($\bar{x}=1.71$) ข้อ 2 ($\bar{x}=1.89$) ข้อ 3 ($\bar{x}=1.74$) ข้อ 4 ($\bar{x}=1.78$) ข้อ 5 ($\bar{x}=1.68$) ข้อ 6 ($\bar{x}=1.97$) และข้อ 7 ($\bar{x}=1.51$)

เจ้าหน้าที่คนไทยร่วมกับคนต่างประเทศมีความเห็นในเรื่องการจัดโปรแกรมและกิจกรรมมีระดับปัญหาอยู่ในระดับน้อย ในข้อ 2 ($\bar{x}=1.63$) ข้อ 3 ($\bar{x}=1.71$) ข้อ 4 ($\bar{x}=1.63$) ข้อ 5 ($\bar{x}=1.92$) ข้อ 6 ($\bar{x}=1.75$) และข้อ 7 ($\bar{x}=1.60$) ส่วนข้อที่มีระดับปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุดคือ ข้อ 1 ($\bar{x}=1.40$)

โดยภาพรวมปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการสถานออกกำลังกายเกี่ยวกับการจัดโปรแกรมและกิจกรรม ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ทั้งคนไทย และคนไทยร่วมกับคนต่างประเทศ มีความเห็นว่าปัญหาอยู่ในระดับน้อยโดยมีค่าเฉลี่ย ดังนี้ ผู้บริหารคนไทย ($\bar{x}=1.52$) ผู้บริหารคนไทยร่วมกับคนต่างประเทศ ($\bar{x}=1.51$) เจ้าหน้าที่คนไทย ($\bar{x}=1.75$) เจ้าหน้าที่คนไทยร่วมกับคนต่างประเทศ ($\bar{x}=1.66$)

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับปัญหา ในการบริหารจัดการสถานออก
กำลังภายในเขตกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2546 ตาม **ความคิดเห็นของผู้บริหารและ
เจ้าหน้าที่** เกี่ยวกับงบประมาณ

ปัญหา	ผู้บริหาร				เจ้าหน้าที่			
	คนไทย		ร่วมกับต่าง ประเทศ		คนไทย		ร่วมกับต่าง ประเทศ	
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.
1. ความเหมาะสมด้านการจัด งบประมาณ ในการบริหารจัดการ	1.87	1.05	1.67	0.72	1.99	0.73	1.77	0.71
ด้านการพัฒนาสถานออกกำลังกาย	(น้อย)		(น้อย)		(น้อย)		(น้อย)	
2. ความเพียงพอของงบประมาณเกี่ยว กับการจัดจ้างเจ้าหน้าที่	2.39	0.65	3.07	1.03	2.70	0.99	3.14	0.92
	(น้อย)		(มาก)		(มาก)		(มาก)	
3. ความเพียงพอเกี่ยวกับการจัดซื้อ อุปกรณ์ออกกำลังกาย	2.74	0.91	3.07	1.03	2.70	0.99	2.96	0.93
	(มาก)		(มาก)		(มาก)		(มาก)	
4. ความเพียงพอของงบประมาณด้าน ประชาสัมพันธ์	2.00	0.60	1.40		1.90	0.64	1.74	0.86
	(น้อย)		(น้อยที่สุด)	0.50	(น้อย)		(น้อย)	
5. ความเพียงพอด้านการสัมมนาและ การเพิ่มพูนความรู้ให้เจ้าหน้าที่ ในสถานออกกำลังกาย	1.74	0.68	1.80	0.67	1.63	0.48	1.72	0.70
	(น้อย)		(น้อย)		(น้อย)		(น้อย)	
6. ความเหมาะสมในด้านการรักษา ความสะอาดของอุปกรณ์ การออกกำลังกายและสถานที่	1.70	0.63	1.33	0.48	1.68	0.46	1.60	0.49
	(น้อย)		(น้อยที่สุด)		(น้อย)		(น้อย)	
7. ความเพียงพอในการจัดงบประมาณ ด้านการให้ความปลอดภัยและ การจัดตั้งสถานพยาบาลเบื้องต้น ในสถานออกกำลังกาย	1.78	0.42	1.40	0.50	2.08	0.64	1.51	0.62
	(น้อย)		(น้อย)		(น้อย)		(น้อย)	
รวม	2.03	0.71	1.96	0.70	2.10	0.70	2.06	0.74

จากตาราง 9 แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ของระดับปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการสถานออกกำลังกายในเขตกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2546 เรื่องงบประมาณ

ผู้บริหารคนไทยมีความเห็นในเรื่องงบประมาณมีระดับปัญหาอยู่ในระดับมาก ในข้อ 3 ($\bar{x}=2.74$) ส่วนที่มีระดับปัญหาอยู่ในระดับน้อย คือ ข้อ 1 ($\bar{x}=1.87$) ข้อ 2 ($\bar{x}=2.39$) ข้อ 4 ($\bar{x}=2.00$) ข้อ 5 ($\bar{x}=1.74$) ข้อ 6 ($\bar{x}=1.70$) และข้อ 7 ($\bar{x}=1.78$)

ผู้บริหารคนไทยร่วมกับคนต่างประเทศมีความเห็นในเรื่องงบประมาณมีระดับปัญหาอยู่ในระดับมาก ในข้อ 2 ($\bar{x}=3.07$) ข้อ 3 ($\bar{x}=3.07$) ส่วนข้อที่มีระดับปัญหาอยู่ในระดับน้อย คือ ข้อ 1 ($\bar{x}=1.67$) ข้อ 5 ($\bar{x}=1.80$) และข้อ 7 ($\bar{x}=1.40$) ส่วนข้อที่มีระดับปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด คือ ข้อ 4 ($\bar{x}=1.40$) ข้อ 6 ($\bar{x}=1.33$)

เจ้าหน้าที่คนไทยมีความเห็นในเรื่องงบประมาณมีระดับปัญหาอยู่ในระดับมาก ในข้อ 2 ($\bar{x}=2.70$) ข้อ 3 ($\bar{x}=2.70$) ส่วนข้อที่มีระดับปัญหาอยู่ในระดับน้อย คือ ข้อ 1 ($\bar{x}=1.99$) ข้อ 4 ($\bar{x}=1.90$) ข้อ 5 ($\bar{x}=1.63$) ข้อ 6 ($\bar{x}=1.68$) และข้อ 7 ($\bar{x}=2.08$)

เจ้าหน้าที่คนไทยร่วมกับคนต่างประเทศมีความเห็นในเรื่องงบประมาณ มีระดับปัญหาอยู่ในระดับมาก ในข้อ 2 ($\bar{x}=3.14$) ข้อ 3 ($\bar{x}=2.96$) ส่วนข้อที่มีระดับปัญหาอยู่ในระดับน้อย คือ ข้อ 1 ($\bar{x}=1.77$) ข้อ 4 ($\bar{x}=1.74$) ข้อ 5 ($\bar{x}=1.72$) ข้อ 6 ($\bar{x}=1.60$) และข้อ 7 ($\bar{x}=1.51$)

โดยภาพรวมปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการสถานออกกำลังกายเกี่ยวกับการงบประมาณ ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ทั้งคนไทยและคนไทยร่วมกับคนต่างประเทศ มีความเห็นว่าปัญหาอยู่ในระดับน้อยโดยมีค่าเฉลี่ย ดังนี้ ผู้บริหารคนไทย ($\bar{x}=2.03$) ผู้บริหารคนไทยร่วมกับคนต่างประเทศ ($\bar{x}=1.96$) เจ้าหน้าที่คนไทย ($\bar{x}=2.10$) เจ้าหน้าที่คนไทยร่วมกับคนต่างประเทศ ($\bar{x}=2.06$)

ตาราง 10 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับปัญหา ในการบริหารจัดการสถานออก
กำลังภายในเขตกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2546 ตาม **ความคิดเห็นของผู้บริหารและ
เจ้าหน้าที่** เกี่ยวกับการวิเคราะห์ระบบ

ปัญหา	ผู้บริหาร				เจ้าหน้าที่			
	คนไทย		ร่วมกับต่าง ประเทศ		คนไทย		ร่วมกับต่าง ประเทศ	
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.
1. การวิเคราะห์ระบบที่สอดคล้องกับ ระบบการทำงานของบุคลากรและ อยู่ภายใต้นโยบายขององค์กร	1.57 (น้อย)	0.50	1.87 (น้อย)	0.64	1.67 (น้อย)	0.47	1.84 (น้อย)	0.70
2. ความเหมาะสมเกี่ยวกับการนำวิธี การวิเคราะห์ระบบงานมาใช้ใน หน่วยงาน	2.00 (น้อย)	0.79	1.73 (น้อย)	0.59	1.84 (น้อย)	0.37	1.84 (น้อย)	0.70
3. ความเหมาะสมเกี่ยวกับการทำงาน ที่มุ่งเน้นประสิทธิภาพและ ประสิทธิผล	1.91 (น้อย)	0.51	1.73 (น้อย)	0.70	1.82 (น้อย)	0.90	1.59 (น้อย)	0.65
4. ความมีเอกภาพในการทำงานและ การตัดสินใจของหัวหน้างาน ในแต่ละตำแหน่ง	1.70 (น้อย)	0.63	1.73 (น้อย)	0.79	1.89 (น้อย)	0.73	1.93 (น้อย)	0.75
5. ความเหมาะสมเกี่ยวกับการประชุม สัมมนา เพื่อเพิ่มพูนความรู้ทั้ง ภายในองค์กรและภายนอกองค์กร	2.00 (น้อย)	0.60	1.60 (น้อย)	0.50	1.84 (น้อย)	0.50	1.61 (น้อย)	0.63
6. ความเพียงพอเกี่ยวกับการได้รับการ สนับสนุนจากผู้บังคับบัญชาด้าน การวิเคราะห์ระบบ	1.83 (น้อย)	0.57	1.53 (น้อย)	0.51	1.75 (น้อย)	0.72	1.81 (น้อย)	0.64
7. ความเหมาะสมในการพิจารณา จุดเด่นและจุดด้อยของการทำงาน ในสถานออกกำลังกาย	1.74 (น้อย)	0.61	1.80 (น้อย)	0.67	2.00 (น้อย)	0.81	1.64 (น้อย)	0.58
รวม	1.82	0.60	1.71	0.63	1.83	0.64	1.76	0.66

จากตาราง 10 แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ของระดับปัญหาในการบริหารจัดการสถานออกกกำลังกายในเขตกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2546 เรื่องการวิเคราะห์ระบบ

ผู้บริหารคนไทยมีความเห็นในเรื่องการวิเคราะห์ระบบมีระดับปัญหาอยู่ในระดับน้อยทั้งหมด ในข้อ 1 ($\bar{x}=1.57$) ข้อ 2 ($\bar{x}=2.00$) ข้อ 3 ($\bar{x}=1.91$) ข้อ 4 ($\bar{x}=1.70$) ข้อ 5 ($\bar{x}=2.00$) ข้อ 6 ($\bar{x}=1.83$) และข้อ 7 ($\bar{x}=1.74$)

ผู้บริหารคนไทยร่วมกับคนต่างประเทศมีความเห็นในเรื่องการวิเคราะห์ระบบมีระดับปัญหาอยู่ในระดับทั้งหมด ในข้อ 1 ($\bar{x}=1.87$) ข้อ 2 ($\bar{x}=1.73$) ข้อ 3 ($\bar{x}=1.73$) ข้อ 4 ($\bar{x}=1.73$) ข้อ 5 ($\bar{x}=1.60$) ข้อ 6 ($\bar{x}=1.53$) และข้อ 7 ($\bar{x}=1.80$)

เจ้าหน้าที่คนไทยมีความเห็นในเรื่องการวิเคราะห์ระบบมีระดับปัญหาอยู่ในระดับน้อยทั้งหมด ในข้อ 1 ($\bar{x}=1.67$) ข้อ 2 ($\bar{x}=1.84$) ข้อ 3 ($\bar{x}=1.82$) ข้อ 4 ($\bar{x}=1.89$) ข้อ 5 ($\bar{x}=1.84$) ข้อ 6 ($\bar{x}=1.75$) และข้อ 7 ($\bar{x}=2.00$)

เจ้าหน้าที่คนไทยร่วมกับคนต่างประเทศ มีความเห็นในเรื่องการวิเคราะห์ระบบมีระดับปัญหาอยู่ในระดับน้อยทั้งหมด ในข้อ 1 ($\bar{x}=1.84$) ข้อ 2 ($\bar{x}=1.84$) ข้อ 3 ($\bar{x}=1.59$) ข้อ 4 ($\bar{x}=1.93$) ข้อ 5 ($\bar{x}=1.61$) ข้อ 6 ($\bar{x}=1.81$) และข้อ 7 ($\bar{x}=1.64$)

โดยภาพรวมปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการสถานออกกกำลังกายเกี่ยวกับการวิเคราะห์ระบบ ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ทั้งคนไทยและคนไทยร่วมกับคนต่างประเทศ มีความเห็นว่าปัญหาอยู่ในระดับน้อยโดยมีค่าเฉลี่ย ดังนี้ ผู้บริหารคนไทย ($\bar{x}=1.82$) ผู้บริหารคนไทยร่วมกับคนต่างประเทศ ($\bar{x}=1.71$) เจ้าหน้าที่คนไทย ($\bar{x}=1.83$) เจ้าหน้าที่คนไทยร่วมกับคนต่างประเทศ ($\bar{x}=1.76$)

ตาราง 11 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับปัญหา ในการบริหารจัดการสถานออก
 กำลังภายในเขตกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2546 ตาม **ความคิดเห็นของผู้บริหารและ**
เจ้าหน้าที่ เกี่ยวกับการประเมินผล

ปัญหา	ผู้บริหาร				เจ้าหน้าที่			
	คนไทย		ร่วมกับต่าง ประเทศ		คนไทย		ร่วมกับต่าง ประเทศ	
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.
1. ความเหมาะสมในการให้ความสำคัญ ด้านการประเมินผลต่อการบริหารจัดการ การ ในสถานออกกำลังกาย	1.48 (น้อยที่สุด)	0.79	1.33 (น้อยที่สุด)	0.48	1.78 (น้อย)	0.91	1.63 (น้อย)	0.80
2. การใช้แบบประเมินผลที่เหมาะสม ต่อช่วงเวลาในการทำงาน	1.57 (น้อย)	0.66	1.53 (น้อย)	0.51	2.15 (น้อย)	0.59	1.80 (น้อย)	0.69
3. ความเหมาะสมของวิธีการประเมิน ผลที่ครอบคลุมทั้งความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติ	1.70 (น้อย)	0.76	1.47 (น้อยที่สุด)	0.51	2.07 (น้อย)	0.50	1.82 (น้อย)	0.74
4. ความเหมาะสมของแบบการประเมิน ผลการทำงานของเจ้าหน้าที่ในสถาน ออกกำลังกาย	1.52 (น้อย)	0.66	1.33 (น้อยที่สุด)	0.48	1.73 (น้อย)	0.62	1.50 (น้อย)	0.66
5. ความเหมาะสมของการประเมิน เกี่ยวกับผลการดำเนินงานของ หน่วยงานท่าน	1.70 (น้อย)	0.63	1.40 (น้อยที่สุด)	0.50	1.52 (น้อย)	0.50	1.57 (น้อย)	0.78
6. ความเหมาะสมในการนำผลของการ ประเมินผลมาใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อ หน่วยงาน	1.57 (น้อย)	0.66	1.40 (น้อยที่สุด)	0.50	1.81 (น้อย)	0.59	1.72 (น้อย)	0.62
7. ความเหมาะสมของการใช้แบบ ประเมินผลสอดคล้องกับการดำเนิน งานในสถานออกกำลังกาย	1.74 (น้อย)	0.61	1.60 (น้อย)	0.50	1.66 (น้อย)	0.47	1.55 (น้อย)	0.63
รวม	1.61	0.68	1.44	0.50	1.82	0.60	1.66	0.70

จากตาราง 11 แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ของระดับปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการสถานออกกําลังภายในเขตกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2546 เรื่องการประเมินผล

ผู้บริหารคนไทยมีความเห็นในเรื่องการประเมินผล มีระดับปัญหาอยู่ในระดับน้อย ใน ข้อ 2 ($\bar{x}=1.57$) ข้อ 3 ($\bar{x}=1.70$) ข้อ 4 ($\bar{x}=1.52$) ข้อ 5 ($\bar{x}=1.70$) ข้อ 6 ($\bar{x}=1.57$) และ ข้อ 7 ($\bar{x}=1.74$) ส่วนข้อที่มีระดับปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด คือ ข้อ 1 ($\bar{x}=1.48$)

ผู้บริหารคนไทยร่วมกับคนต่างประเทศ มีความเห็นในเรื่องการประเมินผลมีระดับปัญหาอยู่ในระดับน้อย ในข้อ 2 ($\bar{x}=1.53$) และข้อ 7 ($\bar{x}=1.60$) ส่วนข้อที่มีระดับปัญหาอยู่ในระดับ น้อยที่สุดคือ ข้อ 1 ($\bar{x}=1.33$) ข้อ 3 ($\bar{x}=1.47$) ข้อ 4 ($\bar{x}=1.33$) ข้อ 5 ($\bar{x}=1.40$) และ ข้อ 6 ($\bar{x}=1.40$)

เจ้าหน้าที่คนไทยมีความเห็นในเรื่องการประเมินผล มีระดับปัญหาอยู่ในระดับน้อย ทั้งหมด ในข้อ 1 ($\bar{x}=1.78$) ข้อ 2 ($\bar{x}=2.15$) ข้อ 3 ($\bar{x}=2.07$) ข้อ 4 ($\bar{x}=1.73$) ข้อ 5 ($\bar{x}=1.52$) ข้อ 6 ($\bar{x}=1.81$) และข้อ 7 ($\bar{x}=1.66$)

เจ้าหน้าที่คนไทยร่วมกับคนต่างประเทศ มีความเห็นในเรื่องการประเมินผลมีระดับปัญหาอยู่ในระดับน้อยทั้งหมด ในข้อ 1 ($\bar{x}=1.63$) ข้อ 2 ($\bar{x}=1.80$) ข้อ 3 ($\bar{x}=1.82$) ข้อ 4 ($\bar{x}=1.50$) ข้อ 5 ($\bar{x}=1.57$) ข้อ 6 ($\bar{x}=1.72$) และข้อ 7 ($\bar{x}=1.55$)

โดยภาพรวมปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการสถานออกกําลังภายในเกี่ยวกับการประเมินผล ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ทั้งคนไทยและคนไทยร่วมกับคนต่างประเทศ มีความเห็นว่า ปัญหาอยู่ในระดับน้อยโดยมีค่าเฉลี่ย ดังนี้ ผู้บริหารคนไทย ($\bar{x}=1.61$) ผู้บริหารคนไทยร่วมกับคนต่างประเทศ ($\bar{x}=1.44$) เจ้าหน้าที่คนไทย ($\bar{x}=1.82$) เจ้าหน้าที่คนไทยร่วมกับคนต่างประเทศ ($\bar{x}=1.66$)

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นอื่นๆ

ในด้านการวางแผนนั้น ผู้บริหารมีข้อเสนอแนะว่าควรมีการการศึกษาหาข้อมูลให้มากที่สุด อีกทั้งสามารถปรับเปลี่ยนแผนงานให้ทันยุคทันสมัยและทันเหตุการณ์ การวางแผนที่ดีควรมีการติดตามผล กำกับดูแลอย่างใกล้ชิด เมื่อเกิดปัญหาจะได้สามารถแก้ไขได้ทันที่ทั้งนี้สำหรับเจ้าหน้าที่นั้นเสนอแนะว่า การวางแผนที่ดีนั้นควรมีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนและให้ความสำคัญในทุกๆ ด้าน การวางแผนที่ดีควรมีการผสมผสานและรับฟังความคิดเห็นจากทุกๆ ฝ่าย ควรมีเจ้าหน้าที่มีส่วนร่วมตามความเหมาะสม และควรมีการวางแผนทั้งระยะสั้นและระยะยาว

ด้านการจัดโปรแกรมและกิจกรรม ควรมีการจัดกิจกรรมที่หลากหลาย และควรจัดให้เหมาะสม ควรคำนึงถึงความพึงพอใจของผู้ใช้บริการ อีกทั้งควรเน้นผลประโยชน์ทางสุขภาพ การจัดโปรแกรมควรมีรูปแบบที่มีมาตรฐาน มีสถานที่รองรับและควรเน้นโปรแกรมและกิจกรรมที่ต่อเนื่อง เพื่อผลประโยชน์ของผู้ใช้บริการ

ด้านงบประมาณควรจัดให้เหมาะสมและเรียงลำดับความสำคัญก่อนหลัง มีการใช้จ่ายงบประมาณให้เกิดประโยชน์และคุณค่าสูงสุด ด้านวิเคราะห์ระบบการวิเคราะห์ระบบเป็นสิ่งที่ดีที่สามารถตรวจเช็คผลการดำเนินงานว่าเป็นไปตามแผนหรือเป้าหมายมากน้อยเพียงใด เมื่อเกิดปัญหาจะได้สามารถแก้ไขได้ทัน การวิเคราะห์ระบบจำเป็นต้องมีผู้รู้ที่มีประสบการณ์โดยตรงเข้ามาวิเคราะห์ และการวิเคราะห์ระบบควรให้เจ้าหน้าที่ได้มีส่วนร่วมในการพิจารณาทั้งจุดเด่นและจุดด้อย อีกทั้งเพิ่มมุมมองในส่วนรวมให้กว้างและควรนำผลไปปฏิบัติ

ด้านการประเมินผล ควรมีการประเมินผลทั้งในรูปแบบทฤษฎีและปฏิบัติ และมีรูปแบบที่ชัดเจน มีมาตรฐาน มีความเที่ยงตรงในเนื้อหา และควรมีการปฏิบัติอย่างจริงจังในการประเมิน และยุติธรรมและเน้นไปในทิศทางเดียวกัน เพื่อให้เกิดขวัญและกำลังใจแก่บุคลากรในสถานออกกำลังกาย

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาสภาพและปัญหาในการบริหารจัดการสถานออกกำลังกายในเขต กรุงเทพมหานคร พ.ศ.2546 สามารถสรุป อภิปรายผลและมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

เพื่อการศึกษาสภาพและปัญหาของการบริหารจัดการสถานออกกำลังกายในเขต กรุงเทพมหานคร

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้ได้แก่ ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ของสถานออกกำลังกายในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 404 คน ประกอบด้วยผู้บริหารจำนวน 70 คน และเจ้าหน้าที่จำนวน 334 คน จากสถานออกกำลังกาย 38 แห่ง
2. กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยได้แก่ ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ของสถานออกกำลังกายในเขต กรุงเทพมหานคร จำนวน 220 คน แบ่งเป็นผู้บริหารสถานออกกำลังกาย จำนวน 38 คน เจ้าหน้าที่รวมจำนวน 182 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้ คือแบบสอบถามสภาพและปัญหาในการบริหารจัดการสถานออกกำลังกายในเขตกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2546 ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น ลักษณะของแบบสอบถามผู้วิจัยได้แบ่งแบบสอบถามออกเป็น 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่

ตอนที่ 2 แบบสอบถามสภาพในการบริหารจัดการสถานออกกำลังกายในเขต กรุงเทพมหานคร พ.ศ.2546 ผู้ตอบแบบสอบถามได้แก่ ผู้บริหารสถานออกกำลังกายทั้งผู้บริหารโดยคนไทยและผู้บริหารโดยคนไทยร่วมกับคนต่างประเทศ

แบบสอบถามจะแบ่งเป็น 5 ด้านคือ ด้านการวางแผน ด้านการจัดโปรแกรมและกิจกรรม ด้านงบประมาณ ด้านการวิเคราะห์ระบบและด้านการประเมินผล โดยแต่ละด้านจะมี 5 ข้อ รวม 25 ข้อ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามระดับปัญหาในการบริหารจัดการสถานออกกำลังกายในเขต กรุงเทพมหานคร พ.ศ.2546 ผู้ตอบแบบสอบถามได้แก่ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ทั้งหมด โดย

แบ่งแบบสอบถามเป็น 5 ด้าน ดังในตอนี่ 2 แต่คำถามจะเป็นตารางแบ่งตามระดับปัญหา

4 ระดับ คือ มากที่สุด มาก น้อย และน้อยที่สุด คำถามมีด้านละ 7 ข้อ รวม 35 ข้อ

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นเป็นแบบปลายเปิด (Open-Questionnaires)

ผู้ตอบแบบสอบถามได้แก่ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ โดยจะแบ่งเป็น 5 ด้าน

วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นดังนี้

1. ผู้วิจัยได้ขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถึงผู้อำนวยการ ผู้จัดการ และผู้ช่วยผู้จัดการ สถานออกกำลังกายในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อขอความอนุเคราะห์ ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ ในสถานออกกำลังกายในเขต

กรุงเทพมหานคร

2. ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามด้วยตนเองและบางบริษัทจัดส่งทางไปรษณีย์ พร้อมทั้ง ประสานงานและรวบรวมเก็บกลับคืนด้วยตนเอง

3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์ถูกต้อง แล้วนำไป ดำเนินการวิเคราะห์

วิธีการจัดกระทำข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม แล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูลตาม ลำดับ ดังนี้

1. แจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

2. แจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ เกี่ยวกับสภาพในการบริหารจัดการ

สถานออกกำลังกายในเขตกรุงเทพมหานคร พ.ศ.2546 นำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

3. หาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

4. ข้อมูลแบบสอบถามปลายเปิดในตอนี่ 4 ใช้วิธีประมวลผลเป็นความเรียง เพื่อนำไป ใช้เป็นแนวทางในการอภิปรายผลต่อไป

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

ผลการศึกษาสภาพและปัญหาในการบริหารจัดการสถานออกกำลังกายในเขต กรุงเทพมหานคร พ.ศ.2546 สรุปได้ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถามเป็นผู้บริหารจำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 17.3 และเจ้าหน้าที่ในสถานออกกำลังกายจำนวน 182 คน คิดเป็นร้อยละ 82.7

2. ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นผู้บริหารในตำแหน่งผู้อำนวยการจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 03.2 ตำแหน่งผู้จัดการจำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 08.6 ตำแหน่งผู้ช่วยผู้จัดการจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 05.5

3. ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเจ้าหน้าที่ แบ่งตามลักษณะหน้าที่และความรับผิดชอบในการเป็นผู้ให้คำแนะนำในการออกกำลังกาย จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 43.6 เป็นผู้ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์การออกกำลังกายจำนวน 122 คนคิดเป็นร้อยละ 55.5 เป็นผู้นำกิจกรรมการออกกำลังกาย จำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 63.6

4. ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งผู้บริหารและเจ้าหน้าที่แบ่งตามลักษณะการบริหารโดยคนไทยจำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 43.6 ลักษณะการบริหารงานโดยคนไทยร่วมกับคนต่างประเทศจำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 56.4

ตอนที่ 2 จากการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับสภาพในการบริหารจัดการในสถานออกกำลังกายในเขตกรุงเทพมหานคร สรุปได้ดังนี้

1. คำร้อยละเกี่ยวกับสภาพในการบริหารจัดการสถานออกกำลังกายของผู้บริหารคนไทยและผู้บริหารคนไทยร่วมกับต่างประเทศมีความคิดเห็นดังนี้ ด้านการวางแผนให้ความสำคัญเกี่ยวกับบุคลากรเป็นอันดับแรก โดยมีผู้บริหารคนไทยจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 23.7 และมีผู้บริหารร่วมกับคนต่างประเทศจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 15.8

2. ในด้านการวางแผนงานเกี่ยวกับอุปกรณ์การออกกำลังกายพบว่า ในส่วนรวมมีความคิดเห็นว่า ยังไม่เพียงพอ มีผู้บริหารคนไทยจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 36.8 เห็นว่าความเพียงพออยู่ในระดับร้อยละ 50-80 ส่วนผู้บริหารร่วมกับคนต่างประเทศมีความเห็นว่าอุปกรณ์การออกกำลังกายไม่พอเพียง ในระดับน้อยกว่าร้อยละ 50 โดยมีจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 28.9 ในด้านการจัดโปรแกรมและกิจกรรมทั้งผู้บริหารคนไทยและผู้บริหารร่วมกับต่างประเทศ มีความเห็นสอดคล้องกัน กล่าวคือ ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการจัดโปรแกรมและ กิจกรรม ควรคำนึงถึงความต้องการของผู้ใช้บริการเป็นอันดับแรก โดยผู้บริหารคนไทยจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 36.8 และผู้บริหารร่วมกับคนต่างประเทศรวม 11 คน คิดเป็นร้อยละ 28.9 ในด้านการจัดสรรงบประมาณมีความเห็นว่าเป็นแบบรายปี โดยมีผู้บริหารคนไทยจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 39.5 ผู้บริหารร่วมกับคนต่างประเทศจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 28.9 ในด้านการใช้จ่ายงบประมาณสูงสุดเกี่ยวกับอุปกรณ์และสถานที่ มีความเห็นสอดคล้องกัน กล่าวคือผู้บริหารคนไทยจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 47.4 ผู้บริหารร่วมกับคนต่างประเทศจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 26.3 ในด้านการวิเคราะห์ระบบผู้บริหารทั้งคนไทยและผู้บริหารร่วมกับคนต่างประเทศมีความเห็นว่าเป็นจริงโดยให้ครอบคลุมเนื้อหา

ซึ่งมีผู้บริหารคนไทยจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 34.2 และผู้บริหารร่วมกับคนต่างประเทศจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 31.6 ในด้านการประเมินผลทั้งผู้บริหารคนไทยจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 39.5 และผู้บริหารร่วมกับคนต่างประเทศจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 26.3 เห็นว่าการประเมินผล เจ้าหน้าที่ที่เหมาะสมที่สุดคือการทดสอบด้านปฏิบัติ

ระดับปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการในสถานออกกำลังกายทั้งผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ในสถานออกกำลังกายโดยคนไทยและคนไทยร่วมกับคนต่างประเทศ มีความเห็นสอดคล้องกันเรื่อง ปัญหาด้านงบประมาณ ที่เป็นปัญหามากที่สุด คือ ความไม่พอเพียงของอุปกรณ์การออกกำลังกาย ($\bar{x}=2.70 - \bar{x}=3.07$) รวมถึงการจัดจ้างเจ้าหน้าที่ยังไม่พอเพียงเช่นกันซึ่งมีปัญหายอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=2.39 - \bar{x}=3.14$)

อภิปรายผล

ในการบริหารจัดการควรให้ความสำคัญในทุกองค์ประกอบทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการวางแผน ด้านการจัดการโปรแกรมและกิจกรรม ด้านงบประมาณ ด้านการวิเคราะห์ระบบ และด้านการประเมินผล ดังที่ สมพงษ์ เกษมสิน (2511 : 14) ได้กล่าวไว้ว่า การบริหารคือ การใช้ศาสตร์และศิลป์ซึ่งนำเอาทรัพยากรการบริหารมาประกอบการตามกระบวนการบริหารให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ จะเห็นสอดคล้องกับ พันธ์ หันนาคินทร์ (2542 : 15-16) ที่กล่าวถึงเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างกระบวนการต่างๆ ในการบริหารทั้ง 4 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนวางแผน ขั้นตอนจัดรูปงาน ขั้นตอนดำเนินงาน และขั้นตอนประเมินผลงาน มีความสำคัญและควรมีข้อสังเกต กล่าวคือ

1. ในแต่ละขั้นย่อมถือเป็นการปฏิบัติงาน
2. ขั้นตอนประเมินผลงานควรจะเป็นตัวบ่งชี้ถึงประสิทธิผลของงานที่ได้ทำไว้แล้ว
3. ทุกขั้นตอนในการดำเนินงานต้องมีการประเมินแผนงาน

ปัญหาในการบริหารจัดการสถานออกกำลังกายในเขตกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2546 ระดับปัญหามากที่สุดทั้งผู้บริหารและเจ้าหน้าที่คนไทย รวมถึงผู้บริหารและเจ้าหน้าที่คนไทยร่วมกับคนต่างประเทศ ได้แก่เรื่อง ความไม่พอเพียงในด้านการจัดซื้ออุปกรณ์การออกกำลังกาย เพราะในแต่ละสถานออกกำลังกาย เมื่อมีการลงทุนในการจัดซื้ออุปกรณ์การออกกำลังกายในครั้งแรก ก็จะลงอุปกรณ์เต็มพื้นที่อีกทั้งราคาของอุปกรณ์การออกกำลังกายจะค่อนข้างสูงมาก จึงมีข้อจำกัดด้านงบประมาณ และส่วนใหญ่การวางแผนงานด้านการจัดซื้ออุปกรณ์เพิ่มจะเป็นแบบรายปี จึงสามารถเพิ่มได้ไม่มาก ดังที่ จันทิมา สีไพร (2540 : 211) ได้ศึกษาสภาพและปัญหาการดำเนินการโครงการออกกำลังกายของหน่วยงานรัฐบาลในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่ามีปัญหาในด้านงบประมาณและอุปกรณ์ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ บุญเลิศ กาญจนจงกล (2525) ได้ศึกษาถึงปัญหาการจัดและดำเนินโครงการกีฬาเพื่อนันทนาการของรัฐวิสาหกิจในเขต

กรุงเทพมหานคร พบว่ายังมีปัญหาอยู่ในระดับมากเกี่ยวกับการขาดงบประมาณในการจัดซื้ออุปกรณ์

ปัญหาที่รองลงมาและยังมีปัญหาอยู่ในระดับมากได้แก่ ความเพียงพอในการจัดจ้างเจ้าหน้าที่ในสถานออกกำลังกาย เนื่องจากเจ้าหน้าที่ในสถานออกกำลังกายเป็นเจ้าหน้าที่ที่ต้องมีความสามารถเฉพาะทาง โดยส่วนใหญ่จะเป็นผู้ที่จบการศึกษาทางพลศึกษา หรือวิทยาศาสตร์การกีฬาและมีบุคลิกภาพที่เป็นผู้นำ มีความสามารถในการนำกิจกรรมด้านการออกกำลังกาย เช่น สอนแอโรบิกแดนซ์ สอนโยคะ สอนศิลปะป้องกันตัว และกิจกรรมอื่นๆ เกี่ยวกับการออกกำลังกาย ในปัจจุบันสถานออกกำลังกายได้มีการเปิดดำเนินการกันมากขึ้น จึงทำให้เจ้าหน้าที่ที่มีความสามารถตรงกับงานจึงไม่เพียงพอ ดังที่ ชีรยุทธ รัตนกรแก้ว (2540 : 187) ได้ศึกษาเรื่องสภาพและปัญหาการจัดดำเนินการกิจกรรมการออกกำลังกายและกีฬาของศูนย์เยาวชนในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่ามีปัญหาเรื่องอัตราจ้างเจ้าหน้าที่ไม่เพียงพออยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับ วัลลภ รุจิยากร (2546 : 142) ที่กล่าวถึงปัญหาและความต้องการในการออกกำลังกายของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องครักษ์ ผลการวิจัย พบว่า มีปัญหาด้านบุคลากรไม่เพียงพออยู่ในระดับมากเช่นกัน

ข้อเสนอแนะในการศึกษาค้นคว้า

จากผลการศึกษาค้นคว้ามามีประโยชน์โดยตรงต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง ซึ่งสามารถนำไปปรับปรุงใช้เพื่อเป็นแนวทางในการบริหารจัดการในสถานออกกำลังกาย อีกทั้งผู้บริหารสามารถจะทราบปัญหาล่วงหน้าและหาวิธีแก้ไขได้ ในส่วนเจ้าหน้าที่สามารถจะมองปัญหาให้กว้างขึ้น เข้าใจในความคิดและเหตุผลของผู้บริหารได้มากขึ้น ทำให้ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่สามารถปรับวิธีการทำงานให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน เพื่อจะนำพาองค์กรสู่ความสำเร็จ

ข้อเสนอแนะในการศึกษาค้นคว้าครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาถึงสภาพและปัญหาในการบริหารจัดการสถานออกกำลังกาย ให้กว้างขวางมากขึ้น
2. ควรมีการศึกษาถึงความต้องการของผู้ใช้บริการสถานออกกำลังกาย ให้เหมาะสมกับความสัมฤทธิ์ผลขององค์กร
3. เป็นแนวทางในการบริหารจัดการสถานออกกำลังกายและหาวิธีแก้ไขป้องกันปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- การกีฬาแห่งประเทศไทย. (2545-2549). แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติฉบับที่ 3 พุทธศักราช 2545-2549. กรุงเทพฯ : กองการกีฬา.
- _____. (2545-2549). การแปลงแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติฉบับที่ 3 พุทธศักราช 2545-2549 ไปสู่การปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : กองการกีฬา.
- จรรยาพร ธรณินทร์. (2522). กายวิภาคและสรีรวิทยาของการออกกำลังกาย. กรุงเทพฯ : บริษัทสำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด.
- ชูศักดิ์ เวชแพศย์. (2524). สรีรวิทยาของการออกกำลังกาย. กรุงเทพฯ : ภาควิชาสรีรวิทยา มหาวิทยาลัยมหิดล.
- _____ และ กันยา ปาละวิธน์. (2536). สรีรวิทยาของการออกกำลังกาย. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : ชรรคมลการพิมพ์.
- นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์. (2524). นักบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประทุม ม่วงมี. (2527). รากฐานทางสรีรวิทยาของการออกกำลังกาย. กรุงเทพฯ : บุรพาสาสน์.
- ประเวศน์ มหารัตน์สกุล. (2543). การบริการทรัพยากรมนุษย์แนวทางใหม่. กรุงเทพฯ : สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น).
- ผกา แสงสุวรรณ. (2536). การบริการและการนิเทศการศึกษาเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน.
- พนัส หันนาคินทร์. (2542). ประสบการณ์ในการบริการบุคคลากร. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิชิต ภูติจันทร์. (2535). สรีรวิทยาการออกกำลังกาย. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ โอเดียนสโตร์.
- พีระพงศ์ บุญศิริ. (2538). สรีรวิทยาของการออกกำลังกาย. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- ลีลา สีนานุเคราะห์. (2530). องค์การและการจัดการ. กรุงเทพฯ : กรมการฝึกหัดครู.
- วรศักดิ์ เพียรชอบ. (2523). หลักและวิธีสอนพลศึกษา. กรุงเทพฯ : บริษัทสำนักพิมพ์ ไทยวัฒนาพานิช จำกัด.
- วาสนา คุณาอภิสิทธิ์. (2539). การสอนพลศึกษา. กรุงเทพฯ : บริษัทวิทยพัฒน์ จำกัด.
- สมพงศ์ เกษมสิน. (2526). การบริหาร. กรุงเทพฯ : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์พระนคร.
- หวน พันธุพันธ์. (2528). การบริหารโรงเรียน. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.

- จันทิมา สีไพร. (2540). *การศึกษาสภาพและปัญหาการดำเนินการโครงการการออกกำลังกายของหน่วยงานรัฐบาลในกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ ค.ม.(พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ธีรยุทธ รัตนกรแก้ว. (2540). *การศึกษาสภาพและปัญหาการดำเนินกิจกรรมการออกกำลังกายและกีฬาของศูนย์เยาวชนในกรุงเทพมหานครและเทศบาล*. วิทยานิพนธ์ ค.ม.(พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- พลศึกษา, กรม. (2526). *การเล่นกีฬาและการออกกำลังกายของประชาชนในกรุงเทพมหานคร*. งานวิจัยโดยกองส่งเสริมพลศึกษาและสุขภาพ. กรุงเทพฯ : กรมพลศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. ถ่ายเอกสาร.
- วัลลภ รุจิรากร. (2546). *ปัญหาและความต้องการในการออกกำลังกายของนิสิตระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องครักษ์*. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม.(พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สมบัติ กาญจนกิจ. (2540). *สืบสานวัฒนธรรมไทยสู่สุขภาพที่ยืนยงด้านพฤติกรรมออกกำลังกาย*. กรุงเทพฯ : สำนักพัฒนาวิชาการแพทย์ กรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข. ถ่ายเอกสาร.
- Clarke. (1967). *H.H. Application of Measurement to Health and P.E.* New Jersey : Ewood Cliffs.
- Cooper. (1976). *K.H. Aerobic*. 24th ed. New York : Mevans Company, Inc.
- Ernest, Dale. (1965). *Management*. New York : John Wiley & Book Co.
- Frederick, W.Taylor. (1942). *The Principles of Scientific Management*. New York : Harper & Brothers.
- Fremont, J.Lyden and Ernest G.Miller. (1970,January). *Planning Programming Budgeting a Systems Approach to Management*. Third Printing. United State : Markam Publishing Company.
- Gulick and Urwick. (1937). *Sciences of Administration*. New York : Mc Graw-Hill Book Company, Inc.
- Koontz, H and Donnell. (1972). *Principly of Management*. New York : Mc Graw-Hill Book Company, Inc.
- Morgan, Clifford T. and King, Richard A. (1966). *Introduction to Psychology*. 3nd ed. New York : Mc Graw-Hill Book Company, Inc.
- Rintjema, Janet Mary. (1999, June). "An Evalution of Service Quality at a Private Fitness Club," Dissertation Abstracts International. Mai 37 (03) : 810.

- Schuttler, Richard s. (1999, April). *"An Analysis of the Effects of a Corporate Fitness Program in Hawaii,"* Dissertation Abstracts International. Dai-A 59 (10) : 3886.
- Strong, Gordon Robert. (1994, May). *"The Effectiveness and Management of the United State Air Force Physical Fitness Program,"* Dissertation Abstracts International. Dai-A 54 (11) : 5609.
- Wickam, Charles Mark. (1999, June). *"An appraisal of the Current Fitness Status of Lee Collage Faculty, Administration and Staff in Tennessee,"* Dissertation Abstracts International. Dai-A 53 (08) : 2378.
- Willgoose, Carl E. (1961). *Evaluation in Health Education and Physical Education.* New York : Mc Graw-Hill Book Company, Inc.

ภาคผนวก

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

1. **ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เจียมศักดิ์ พานิชชัยกุล**
หัวหน้าภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. **อาจารย์ ธงชาติ พู่เจริญ**
อาจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. **อาจารย์ สุกัญญา พานิชเจริญนาม**
อาจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
4. **คุณสิริญา โสภณพานิช**
ประธานบริษัทบางกอกคลับจำกัด
5. **ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เรือโท ดร.ไพบูลย์ อ่อนมั่ง**
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประจำภาควิชาสุขศึกษา คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตารางที่ 1
รายชื่อบริษัทและห้างหุ้นส่วนที่จดทะเบียน
ในนามนิติบุคคลของกระทรวงพาณิชย์ ถึงปี พ.ศ. 2546
ในรูปแบบสถานออกกำลังกายในกรุงเทพมหานคร บริหารโดยคนไทย

ลำดับ ที่	รายชื่อสถานออกกำลังกาย	ทุนจดทะเบียน	ประชากร		กลุ่มตัวอย่าง		รวม กลุ่ม ตัวอย่าง
			ผู้ บริหาร	เจ้าหน้าที่	ผู้ บริหาร	เจ้าหน้าที่	
1	เนซเซอร์เฮลท์แอนด์สปา	6.3 ล้าน	1	4	1	2	3
2	คลองแคล้ว จำกัด (สปอร์ตเอ็กซ์)	2 ล้าน	1	6	1	3	4
3	ไดแอนนา วิเมนส์ คลับ	10 ล้าน	2	4	1	2	3
4	เวสต์คลับฟิตเนสเซ็นเตอร์	5 ล้าน	2	8	1	4	5
5	เพลส สปอร์ตคลับ จำกัด	10.32 ล้าน	1	4	1	2	3
6	ภัทร สปอร์ตคลับ จำกัด	5 ล้าน	3	8	1	4	5
7	สลิมเมอร์ เฮลล์ เซ็นเตอร์ จำกัด	10 ล้าน	1	5	1	3	4
8	บีกไฟว์สุขภาพและกีฬา จำกัด	10 ล้าน	2	6	1	3	4
9	เพอร์เฟค สเล็นเดอร์ คลับ จำกัด	10 ล้าน	1	5	1	3	4
10	เดอะนีโอไลฟ์ จำกัด	60 ล้าน	2	7	1	4	5
11	สินทรัพย์นคร สปอร์ต คลับ จำกัด	15 ล้าน	2	10	1	6	7
12	เอกไพลิน สปอร์ต คลับ จำกัด	4 ล้าน	1	4	1	2	3

ลำดับ ที่	รายชื่อสถานออกกำลังกาย	ทุนจดทะเบียน	ประชากร		กลุ่มตัวอย่าง		รวม กลุ่ม ตัวอย่าง
			ผู้ บริหาร	เจ้าหน้าที่	ผู้ บริหาร	เจ้าหน้าที่	
13	อะควา ฟิตเนส จำกัด	5 ล้าน	1	4	1	2	3
14	สปอร์ต-เฮลท์ ซิตี้ จำกัด	2 ล้าน	1	4	1	2	3
15	บุญทวี (ประเทศไทย) จำกัด	10 ล้าน	1	5	1	3	4
16	ซันเดย์ คอนซัลแตนท์ จำกัด	2.5 ล้าน	1	5	1	3	4
17	คลับแจ๊ค อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด	15 ล้าน	1	6	1	3	4
18	ธารารมย์ จำกัด	34 ล้าน	2	7	1	4	5
19	บางกอก อินเตอร์คลับ จำกัด	10 ล้าน	2	9	1	5	6
20	เวิลด์คลับแลนด์ จำกัด	3 ล้าน	1	4	1	2	3
21	เวิลด์ ฟิกเกอร์ เซนเตอร์ แอนด์ เฮลท์ คลับ จำกัด	30 ล้าน	2	10	1	6	7
22	ฟิตเนส อาร์ อัส เอเชีย จำกัด	3 ล้าน	1	5	1	3	4
23	มายด์ เบลนด์เตอร์ จำกัด	10 ล้าน	1	4	1	2	3
รวม			33	134	23	73	96

ตารางที่ 2
รายชื่อบริษัทและห้างหุ้นส่วนที่จดทะเบียน
ในนามนิติบุคคลของกระทรวงพาณิชย์ ถึงปี พ.ศ. 2546
ในรูปแบบสถานออกกำลังกายในกรุงเทพมหานคร
บริหารโดยคนไทยร่วมกับคนต่างประเทศ

ลำดับ ที่	รายชื่อสถานออกกำลังกาย	ทุนจดทะเบียน	ประชากร		กลุ่มตัวอย่าง		รวม กลุ่ม ตัวอย่าง
			ผู้ บริหาร	เจ้าหน้าที่	ผู้ บริหาร	เจ้าหน้าที่	
1	สว่างริสอร์ท	3 ล้าน	2	4	1	2	3
2	ฟิตเนส เพรส	15 ล้าน	5	52	1	28	29
3	บีเฮฟวิเออร์ มอติฟิเคชั่น จำกัด	3 ล้าน	7	46	1	25	26
4	คลีคแฮทซ์ ฟิสิกัล ฟิตเนสส์ เซนเตอร์ส ไทยแลนด์ จำกัด	4 ล้าน	8	40	1	22	23
5	บันยันทรี	2 ล้าน	2	6	1	3	4
6	ซิติ้ ฟิตเนส สีลม	3 ล้าน	1	5	1	3	4
7	สแวงค์ สลิมมิ่ง เซ็นเตอร์ จำกัด	3 ล้าน	1	4	1	2	3
8	เนเชอรัล เฮลท์แคร์ เซ็นเตอร์ (ไทยแลนด์) จำกัด	3 ล้าน	2	5	1	3	4
9	ด็อกเตอร์ ดอนเซ็นเตอร์ ฟอว์ แนชเชอรัลเฮลท์ จำกัด	3 ล้าน	1	4	1	2	3
10	เดอะโคโลนีจำกัด	3 ล้าน	1	4	1	2	3
11	แมนฮัตตัน เซา์วน่า จำกัด	6 ล้าน	1	5	1	3	4

ลำดับ ที่	รายชื่อสถานออกกำลังกาย	ทุนจดทะเบียน	ประชากร		กลุ่มตัวอย่าง		รวม กลุ่ม ตัวอย่าง
			ผู้ บริหาร	เจ้าหน้าที่	ผู้ บริหาร	เจ้าหน้าที่	
12	วี วี เวิลด์ จำกัด	2 ล้าน	1	4	1	2	3
13	ฟิลิปเวน (ประเทศไทย) จำกัด	4 ล้าน	3	12	1	7	8
14	ซีซีเอ เลเซอร์ แมเนจเม้นท์ (ประเทศไทย) จำกัด	3 ล้าน	1	5	1	3	4
15	นิว บิกินนิ่งส์ จำกัด	2 ล้าน	1	4	1	2	3
รวม			37	200	15	109	124

แบบสอบถาม

เรื่อง

สภาพและปัญหาในการบริหารจัดการสถานออกกกำลังกาย ในเขตกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2546

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้สร้างขึ้นเพื่อศึกษาสภาพและปัญหาในการบริหารจัดการสถานออกกกำลังกายในเขตกรุงเทพมหานคร
2. แบบสอบถาม ทั้งหมดมี 4 ตอน
 ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป
 ตอนที่ 2 สภาพทั่วไปในการบริหารจัดการสถานออกกกำลังกาย(สำหรับผู้บริหารตอบ)
 ตอนที่ 3 ปัญหาในการบริหารจัดการสถานออกกกำลังกาย
 ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นอื่นๆ
3. โปรดตอบแบบสอบถามตามคำชี้แจง กรุณาตอบให้ครบทุกข้อตามความเป็นจริง

ขอขอบคุณที่กรุณาให้ความร่วมมือ

นางรัตนาภษะ ยूरประถม

ผู้วิจัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓/ ลงในช่องว่าง () หน้าข้อความที่เป็นจริง

1. สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม

1.1 ผู้บริหาร

- () ผู้อำนวยการ () ผู้จัดการ
- () ผู้ช่วยผู้จัดการ

1.2 เจ้าหน้าที่ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- () ผู้ให้ความรู้และคำแนะนำในการออกกำลังกาย
- () ผู้ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์การออกกำลังกาย
- () ผู้นำกิจกรรมการออกกำลังกาย

2. ลักษณะของการบริหารงานในสถานออกกำลังกาย

- () สถานออกกำลังกายที่บริหารโดยคนไทย
- () สถานออกกำลังกายที่บริหารโดยคนไทยร่วมกับคนต่างประเทศ

ตอนที่ 2 สภาพทั่วไปในการบริหารจัดการสถานออกกำลังกายในเขตกรุงเทพมหานคร

พ.ศ. 2546 (สำหรับผู้บริหารตอบ)

คำชี้แจง แบบสอบถามตอนที่ 2 แบ่งออกเป็น 5 ด้าน ดังนี้

- 1 ด้านการวางแผน
- 2 ด้านการจัดโปรแกรมและกิจกรรม
- 3 ด้านงบประมาณ
- 4 ด้านการวิเคราะห์ระบบ
- 5 ด้านการประเมินผล

ขอให้ท่านพิจารณาตอบแบบสอบถามตามสภาพความเป็นจริง โดยเขียนเครื่องหมาย / ลงในช่องว่าง () หน้าข้อความที่เป็นจริงและโปรดตอบให้ครบทุกข้อและทุกด้าน

สภาพทั่วไปของการบริหารจัดการในสถานออกกำลังกาย หมายถึง ความเป็นจริงในทุกๆด้าน เกี่ยวกับการบริหารจัดการในสถานออกกำลังกาย

1. การวางแผน

1.1 ท่านคิดว่าเวลาใดที่เหมาะสมที่สุดกับการวางแผนงาน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

() รายวัน	() รายอาทิตย์
() รายเดือน	() อื่นๆ ระบุ

1.2 ท่านให้ความสำคัญในการวางแผนด้านใดเป็นอันดับแรก

() ด้านบุคลากร
() ด้านอุปกรณ์และสถานที่
() ด้านงบประมาณ
() อื่นๆ ระบุ

1.3 องค์ประกอบที่สำคัญในการวางแผนงานที่ท่านคำนึงถึงมากที่สุดคือเรื่องใด

() เป้าหมาย-การควบคุม-การจัดงบประมาณ-การประเมินผล
() วัตถุประสงค์-วิธีดำเนินการ-การติดตามผล/ประเมินผล
() งบประมาณ-บุคลากร-อุปกรณ์-สถานที่
() อื่นๆ ระบุ

1.4 ท่านคิดว่าการวางแผนด้านอุปกรณ์ออกกำลังกายในหน่วยงานของท่านเพียงพอคิดเป็นร้อยละเท่าใด

() น้อยกว่าร้อยละ 50	() ร้อยละ 50-80
() ร้อยละ 80-100	() อื่นๆ ระบุ

- 1.5 ท่านคิดว่าการวางแผนที่ดีจะส่งผลถึงสิ่งใดมากที่สุด
- () ความสัมฤทธิ์ผลขององค์กร
 - () บุคลากรมีแนวทางในการทำงานที่มีมาตรฐาน
 - () การลดอุปสรรคต่างๆได้เป็นอย่างดี
 - () การช่วยให้ผู้สั่งและผู้ปฏิบัติงานทำงานไปในทิศทางเดียวกัน
 - () อื่นๆ ระบุ

2. ด้านการจัดโปรแกรมและการจัดกิจกรรม

- 2.1 สิ่งที่สำคัญที่สุดที่ท่านคำนึงถึงในการจัดโปรแกรมและกิจกรรมคืออะไร
- () ความพร้อมด้านงบประมาณ
 - () ความต้องการของผู้ใช้บริการ
 - () ความสามารถของเจ้าหน้าที่
 - () อื่นๆ ระบุ
- 2.2 สถานนอกกำลังกายของท่าน มีการจัดโปรแกรมและกิจกรรมการออกกำลังกายอย่างไรบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- () การออกกำลังกายประกอบอุปกรณ์
 - () การออกกำลังกายประกอบเพลง
 - () การออกกำลังกายแบบโยคะ
 - () อื่นๆ ระบุ
- 2.3 กิจกรรมประเภทใดที่ผู้ใช้บริการนิยมมากที่สุด
- () กิจกรรมด้านการออกกำลังกายประกอบอุปกรณ์
 - () กิจกรรมด้านศิลปะป้องกันตัว
 - () กิจกรรมด้านการออกกำลังกายประกอบเสียงดนตรี
 - () กิจกรรมการออกกำลังกายที่ใช้สมาธิ
 - () อื่นๆ ระบุ
- 2.4 ท่านคิดว่ากิจกรรมการออกกำลังกายที่สัมฤทธิ์ผลมากที่สุดควรมีคุณลักษณะอย่างไร
- () กิจกรรมที่ต่อเนื่องมีประโยชน์ด้านการไหลเวียนโลหิต
 - () กิจกรรมที่สร้างความแข็งแรง
 - () กิจกรรมที่สร้างความอดทน
 - () อื่นๆ ระบุ
- 2.5 ท่านคิดว่าการจัดโปรแกรมและกิจกรรมที่เหมาะสมจะมีความสำคัญต่อผลของการบริหารจัดการคิดเป็นร้อยละเท่าใด
- () น้อยกว่าร้อยละ 20
 - () ร้อยละ 21-50
 - () ร้อยละ 51-80
 - () มากกว่าร้อยละ 80

3. ด้านงบประมาณ

- 3.1 ท่านมีวิธีจัดสรรงบประมาณให้เหมาะสมกับเป้าหมายขององค์กรได้อย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- () ศึกษาจากงบประมาณเดิมประกอบ
 - () เพิ่มหรือลดงบประมาณจากการใช้จ่ายจริง
 - () เลือกใช้งบประมาณตามลำดับความจำเป็น
 - () อื่นๆ ระบุ
- 3.2 ผู้รับผิดชอบหลักในการวางแผนด้านงบประมาณคือใคร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- () ผู้อำนวยการ
 - () ผู้จัดการ
 - () เจ้าหน้าที่
 - () อื่นๆ ระบุ
- 3.3 สิ่งใดที่ต้องคำนึงถึงเป็นครั้งแรกในการจัดงบประมาณ
- () เงินเดือนของพนักงานทุกระดับ
 - () การจัดกิจกรรม
 - () การเพิ่มเติมและปรับปรุงสถานที่
 - () อื่นๆ ระบุ
- 3.4 สถานนอกกำลังกายของท่านใช้ช่วงเวลาใดในการจัดสรรงบประมาณ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- () รายเดือน
 - () รายไตรมาส
 - () รายปี
 - () อื่นๆ ระบุ
- 3.5 ท่านใช้จ่ายงบประมาณในสถานนอกกำลังกายด้านใดมากที่สุด
- () ด้านอุปกรณ์และสถานที่
 - () ด้านบุคลากร
 - () ด้านกิจกรรม
 - () อื่นๆ ระบุ

4. ด้านการวิเคราะห์ระบบ

- 4.1 ท่านใช้วิธีใดในการวิเคราะห์ระบบงาน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- () วิเคราะห์ทั้งด้านเด่นและด้อย
 - () วิเคราะห์จากความรู้และประสบการณ์
 - () วิเคราะห์ตามความเป็นจริงโดยให้ครอบคลุมเนื้อหา
 - () อื่นๆ ระบุ
- 4.2 ท่านคิดว่าการวิเคราะห์ระบบมีความสำคัญอย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- () ทำให้ทราบผลของการดำเนินงาน
 - () ทำให้สามารถวางแผนปฏิบัติงานได้ชัดเจนรอบคอบ
 - () ทำให้ทราบปัญหาในการดำเนินงานและหาวิธีแก้ไข
 - () อื่นๆ ระบุ

- 4.3 ผู้มีหน้าที่หลักในการวิเคราะห์ระบบคือใคร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- () ผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชาชีพ () ผู้บริหารในสถานออกกำลังกาย
- () ผู้อำนวยการหรือผู้จัดการ () อื่นๆระบุ
- 4.4 องค์ประกอบสำคัญที่ทำให้การวิเคราะห์ระบบประสบความสำเร็จคือข้อใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- () การเข้าใจเนื้องานอย่างถ่องแท้
- () การวิเคราะห์ระบบด้วยทีมงานผู้เชี่ยวชาญโดยตรงในสาขาวิชาชีพ
- () การวิเคราะห์ระบบที่ใช้ความรู้ทฤษฎีด้านวิชาการประกอบ
- () อื่นๆระบุ
- 4.5 ในหน่วยงานของท่านมีการวิเคราะห์ระบบหรือไม่และอย่างไร
- () มี และนำผลมาปฏิบัติ () มี แต่ไม่ได้นำผลมาปฏิบัติ
- () ไม่มี () อื่นๆระบุ

5. ด้านการประเมินผล

- 5.1 ท่านคิดว่าการประเมินผลก่อให้เกิดประโยชน์ในข้อใดมากที่สุด
- () ทำให้ทราบผลของการปฏิบัติงานและความสำเร็จในงานนั้นๆ
- () ทำให้ทราบปัญหาและแก้ไขปัญหานั้นๆได้ทันเวลา
- () ทำให้การทำงานเป็นไปตามเป้าหมายและมีการพัฒนาให้ดีขึ้น
- () อื่นๆระบุ
- 5.2 สถานออกกำลังกายท่านใช้วิธีการใดในการประเมินผลเจ้าหน้าที่มากที่สุด
- () ทดสอบด้านการปฏิบัติ () การสัมภาษณ์
- () การเขียนตอบแบบสอบถาม () อื่นๆระบุ
- 5.3 แบบประเมินผลของหน่วยงานท่านมีคุณลักษณะเด่นอย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- () ครอบคลุมในเนื้อหาสาระของงาน
- () เป็นแบบการประเมินผลที่มีมาตรฐานสากล
- () แบบการประเมินผลควรระบุได้ทั้งจุดเด่นและจุดด้อย
- () อื่นๆระบุ
- 5.4 หน่วยงานของท่านใช้ช่วงใดในการประเมินผล (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- () รายเดือน () รายไตรมาส
- () รายปี () อื่นๆระบุ
- 5.5 ท่านให้ความสำคัญต่อการประเมินผลด้านใดมากที่สุด
- () ด้านงบประมาณ () ด้านบุคลากร
- () ด้านการบริหารจัดการ () อื่นๆระบุ

ตอนที่ 3 ปัญหาในการบริหารจัดการสถานออกกําลังกายในเขตกรุงเทพมหานคร

พ.ศ.2546 (สำหรับผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ตอบ)

ผู้วิจัยได้กำหนดปัญหาโดยแบ่งเป็น 5 ด้าน ดังนี้

- 1 ด้านการวางแผน
- 2 ด้านการจัดโปรแกรมและกิจกรรม
- 3 ด้านงบประมาณ
- 4 ด้านการวิเคราะห์ระบบ
- 5 ด้านการประเมินผล

คำชี้แจง ขอให้ท่านพิจารณาตอบแบบสอบถามปัญหาตามความเป็นจริงในสถานออกกําลังกายของท่าน โดยเขียนเครื่องหมาย / ลงในช่องว่าง () ในแต่ละข้อคำถาม

- 4 หมายถึง มีระดับปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุด
- 3 หมายถึง มีระดับปัญหาอยู่ในระดับมาก
- 2 หมายถึง มีระดับปัญหาอยู่ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีระดับปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ปัญหา หมายถึง อุปสรรคหรือข้อจำกัดต่างๆที่ไม่เอื้ออำนวยต่อการบริหารจัดการในสถานออกกําลังกาย

3.1 ปัญหาในการบริหารจัดการสถานออกกำลังกายด้านการวางแผนงาน

รายการ	ระดับปัญหา			
	4	3	2	1
1. ความเหมาะสมในการวางแผนงานในแต่ละช่วงเวลา				
2. ในหน่วยงานท่านเจ้าหน้าที่ไม่มีส่วนร่วมในการวางแผน				
3. ความเหมาะสมของการวางแผนงานด้านงบประมาณ				
4. ความเหมาะสมของการวางแผนงานด้านบุคลากร				
5. ความเหมาะสมของการวางแผนงานด้านการโปรแกรมและ กิจกรรม				
6. ความเหมาะสมในการปรับเปลี่ยนแผนงาน เพื่อให้ทัน เหตุการณ์ปัจจุบัน				
7. ความเหมาะสมของแผนงานกับการปฏิบัติงาน มีความ สอดคล้องกัน				

3.2 ปัญหาในการบริหารจัดการสถานออกกำลังกายด้านการจัดโปรแกรมและกิจกรรม

รายการ	ระดับปัญหา			
	4	3	2	1
1. ความหลากหลายของกิจกรรมด้านการออกกำลังกายมีความเพียงพอ				
2. การจัดกิจกรรมการออกกำลังกายมีความสอดคล้องกับความต้องการของผู้เข้าร่วมกิจกรรมในสถานออกกำลังกาย				
3. การส่งเสริมและพัฒนาความรู้ความสามารถในการนำกิจกรรมการออกกำลังกายของเจ้าหน้าที่ในสถานออกกำลังกาย				
4. ความเหมาะสมของโปรแกรมและกิจกรรมการออกกำลังกายกับความสามารถของเจ้าหน้าที่				
5. ความเหมาะสมในการให้ความสำคัญต่อการจัดกิจกรรมการออกกำลังกายนอกสถานที่				
6. ความเหมาะสมของโปรแกรมและกิจกรรมที่ทันสมัยเกี่ยวกับการออกกำลังกาย				
7. การจัดกิจกรรมพิเศษเพื่อเสริมสร้างสมรรถภาพและมีสุขภาพที่ดีรวมถึงมีทัศนคติที่ดีต่อการออกกำลังกาย				

3.3 ปัญหาในการบริหารจัดการสถานออกกำลังกายด้านงบประมาณ

รายการ	ระดับปัญหา			
	4	3	2	1
1. ความเหมาะสมด้านการจัดงบประมาณในการบริหารจัดการด้านการพัฒนาสถานออกกำลังกาย				
2. ความเพียงพอของงบประมาณเกี่ยวกับการจัดจ้างเจ้าหน้าที่				
3. ความเพียงพอเกี่ยวกับการจัดซื้ออุปกรณ์ออกกำลังกาย				
4. ความเพียงพอของงบประมาณด้านประชาสัมพันธ์				
5. ความเพียงพอด้านการสัมมนาและการเพิ่มพูนความรู้ให้เจ้าหน้าที่ในสถานออกกำลังกาย				
6. ความเหมาะสมในด้านการรักษาความสะอาดของอุปกรณ์การออกกำลังกายและสถานที่				
7. ความเพียงพอในการจัดงบประมาณด้านการให้ความปลอดภัยและการจัดตั้งสถานพยาบาลเบื้องต้นในสถานออกกำลังกาย				

3.4 ปัญหาในการบริหารจัดการสถานออกกำลังกายด้านการวิเคราะห์ระบบ

รายการ	ระดับปัญหา			
	4	3	2	1
1. การวิเคราะห์ระบบที่สอดคล้องกับระบบการทำงานของบุคลากรและอยู่ภายใต้นโยบายขององค์กร				
2. ความเหมาะสมเกี่ยวกับการนำวิธีการวิเคราะห์ระบบงานมาใช้ในหน่วยงาน				
3. ความเหมาะสมเกี่ยวกับการทำงานที่มุ่งเน้นประสิทธิภาพและประสิทธิผล				
4. ความมีเอกภาพในการทำงานและการตัดสินใจของหัวหน้างานในแต่ละตำแหน่ง				
5. ความเหมาะสมเกี่ยวกับการประชุม สัมมนา เพื่อเพิ่มพูนความรู้ ทั้งภายในองค์กรและภายนอกองค์กร				
6. ความเพียงพอเกี่ยวกับการได้รับความสนับสนุนจากผู้บังคับบัญชาด้านการวิเคราะห์ระบบ				
7. ความเหมาะสมในการพิจารณาจุดเด่นและจุดด้อยของการทำงานในสถานออกกำลังกาย				

3.5 ปัญหาในการบริหารจัดการสถานออกกำลังกายด้านการประเมินผล

รายการ	ระดับปัญหา			
	4	3	2	1
1. ความเหมาะสมในการให้ความสำคัญด้านการประเมินผลต่อการบริหารจัดการ ในสถานออกกำลังกาย				
2. การใช้แบบประเมินผลที่เหมาะสมต่อช่วงเวลาในการทำงาน				
3. ความเหมาะสมของวิธีการประเมินผลที่ครอบคลุมทั้งความรู้ เจตคติและการปฏิบัติ				
4. ความเหมาะสมของแบบการประเมินผลการทำงานของเจ้าหน้าที่ในสถานออกกำลังกาย				
5. ความเหมาะสมของการประเมินผลเกี่ยวกับผลการดำเนินงานของหน่วยงานท่าน				
6. ความเหมาะสมในการนำผลของการประเมินผลมาใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อหน่วยงาน				
7. ความเหมาะสมของการใช้แบบประเมินผลสอดคล้องกับการดำเนินงานในสถานออกกำลังกาย				

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นอื่น ๆ (สำหรับผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ตอบ)

4.1 ด้านการวางแผน

.....

.....

.....

.....

.....

4.2 ด้านการจัดโปรแกรมและจัดกิจกรรม

.....

.....

.....

.....

.....

4.3 ด้านงบประมาณ

.....

.....

.....

.....

.....

4.4 ด้านการวิเคราะห์ระบบ

.....

.....

.....

.....

.....

4.5 ด้านการประเมินผล

.....

.....

.....

.....

.....

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นางรัตนากฤษ ยूरประถม
วันเดือนปีเกิด	5 กุมภาพันธ์ 2504
สถานที่เกิด	อำเภอคลองขลุง จังหวัดกำแพงเพชร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	302/21 เซ็นทรัลคอนโดมิเนียม ซ.ลาดพร้าว 1 แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900
ตำแหน่งหน้าที่การงานในปัจจุบัน	ผู้จัดการแผนกฟิตเนสและสปา
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	บริษัท บางกอกคลับ จำกัด 175 อาคารสารคดี 5 ถ.สาทรใต้ แขวงทุ่งมหาเมฆ เขตสาทร กรุงเทพฯ 10120
ประวัติการทำงาน	
พ.ศ. 2545-ปัจจุบัน	บริษัท บางกอกคลับ จำกัด ตำแหน่งผู้จัดการแผนกฟิตเนสและสปา
พ.ศ. 2542-พ.ศ. 2544	บริษัท ฟิลิปเวน(ประเทศไทย) จำกัด ตำแหน่งที่ปรึกษาบริษัท
พ.ศ. 2539-พ.ศ. 2541	บริษัท บีเฮฟวีเออร์ มอติฟเคชั่น จำกัด ตำแหน่งผู้จัดการคลับสาขาลาดพร้าว
พ.ศ. 2536-พ.ศ. 2538	โรงแรมโซลทวินทาวเวอร์ ตำแหน่งผู้จัดการฟิตเนส
พ.ศ. 2530-พ.ศ. 2535	โรงแรมแซงกริลล่าจำกัด ตำแหน่งรักษาการผู้จัดการฟิตเนส
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2546	กศ.ม.(วิชาเอกพลศึกษา) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
พ.ศ. 2525	กศ.บ.(วิชาเอกพลศึกษา) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตพิษณุโลก
พ.ศ. 2523	ป.กศ.สูง (วิชาเอกพลศึกษา) วิชาโทสุขศึกษาจากวิทยาลัย พลศึกษา จังหวัดสุโขทัย